

Torsdag den 26. januar 2012 (D)

1

39. møde

Torsdag den 26. januar 2012 kl. 10.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 5 [afstemning]:

Forespørgsel til udenrigsministeren om det arabiske forår.

Af Søren Espersen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 15.11.2011. Fremme 17.11.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 20.01.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Søren Espersen (DF). Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Søren Pind (V), Jeppe Kofod (S), Rasmus Helveg Petersen (RV), Steen Gade (SF), Christian Juhl (EL), Joachim B. Olsen (LA) og Per Stig Møller (KF)).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love samt ophævelse af lov om pengesedler i Grønland. (Bevilgning af engagementer, obligatorisk anvendelse af danske regnskabsregler, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvoter og fælles datacentraler m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 14.12.2011).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af søloven, lov om sikkerhed til søs og lov om ændring af søloven, lov om sikkerhed til søs og sømandsloven. (Tilpasninger som følge af Athen-forordningen, gennemførelse af 2002 Athen-konventionen samt registrering af skibe med frist).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 21.12.2011).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Opgørelse af nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligttydelser).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 18.01.2012).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af beskæftigelsesindsatsen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension samt lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Forenkling af reglerne om optagelse og overflytning samt afskaffelse af kombinationsforsikring og uddannelsesydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og barselloven. (Forenkling af indsatsen for syge- og barseldagpengemodtagere, aftale om ret til sygedagpenge fra 1. fraværdsdag for selvstændige erhvervsdrivende ved langvarig eller kronisk lidelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om »Sund Vækst«.

Af Bertel Haarder (V) og Lars Barfoed (KF) m.fl.

(Fremsættelse 08.11.2011).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 14:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af stofindtagelsesrum.

Af Joachim B. Olsen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 22.11.2011).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 5 [afstemning]:

Forespørgsel til udenrigsministeren om det arabiske forår.

Af Søren Espersen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 15.11.2011. Fremme 17.11.2011. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 20.01.2012. Forslag til vedtagelse nr. V 17 af Søren Espersen (DF). Forslag til vedtagelse nr. V 18 af Søren Pind (V), Jeppe Kofod (S), Rasmus Helveg Petersen (RV), Steen

Gade (SF), Christian Juhl (EL), Joachim B. Olsen (LA) og Per Stig Møller (KF)).

Kl. 10:00

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet. Vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 18 af Søren Pind (V), Jeppe Kofod (S), Rasmus Helveg Petersen (RV), Steen Gade (SF), Christian Juhl (EL), Joachim B. Olsen (LA) og Per Stig Møller (KF), og vi prøver at stemme nu.

Vi slutter afstemningen.

For stemte 93 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til vedtagelse er vedtaget.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 17 af Søren Espersen (DF) bortfaldet, og hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 59:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og forskellige andre love samt ophævelse af lov om pengesedler i Grønland. (Bevilling af engagementer, obligatorisk anvendelse af danske regnskabsregler, tilladelse til og tilsyn med auktionsplatform for handel med CO₂-kvoter og fælles datacentraler m.v.).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).
(Fremsættelse 14.12.2011).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden:

Hvis vi kan få dæmpet samtalerne en lille smule mere, vil vi begynde forhandlingen nu.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:02

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Tak for det, formand. Det forslag, vi her har til første behandling, fra erhvervs- og vækstministeren, lovforslag nr. L 59, er et meget teknisk lovforslag, og det er et forslag, som går ned i detaljen i forhold til en lang række af lovgivninger og implementeringer af direktiver og forordninger fra EU. Det er som nævnt meget teknisk og meget omfattende. Det er en opfølgning på de forskellige bankpakker, et forslag, der tager højde for de erfaringer og iagttagelser, der er gjort i forbindelse med brugen af bankpakkerne, og så er det en række myndigheder. Det er bl.a. et spørgsmål om tilsyn med fælles datacentraler og tilpasning af værdipapirhandelen. Det er et spørgsmål om skærpede regler for bevillinger til direktører og medlemmer af bestyrelserne for pengeinstitutter. Det er et spørgsmål om overdragelse af

tavshedsbelagte oplysninger fra Finanstilsynet til færøske myndigheder og en række andre ting, som det vil føre alt for vidt at gå i detaljer med her ved førstebehandlingen.

Jeg vil bare sige, at vi fra Venstres side vil støtte forslaget og arbejde konstruktivt med det i Erhvervsudvalget, som jeg regner med det bliver henvist til. Så er vi i øvrigt som tidligere meget optaget af at stå bag at løse de problemer og de udfordringer, der er i forbindelse med den finansielle krise, og som det her forslag skal ses i sammenhæng med. Tak.

Kl. 10:04

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:04

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Med det her lovforslag gennemføres der en række initiativer, hvis årsag tager deres udgangspunkt i den finansielle krise. Det omhandler bl.a. mere præcise regler om nedskrivning, ændring af reglerne vedrørende uvildige undersøgelser og justering af reglerne om administrative bødeforelæg.

Finanskrisen har kastet lys over svagheder i den regulering, der gælder for den finansielle sektor. Et ordsprog lyder, at man skal lære af sine fejl. Det er derfor helt naturligt, at vi bliver klogere på årsagerne til finanskrisen, og at vi anvender den lærdom til at forhindre og forebygge gentagelser.

I den forbindelse synes jeg, det er på sin plads at glæde sig over det ekspertudvalg, der er blevet nedsat med professor Jesper Rangvid som formand. Udvalget skal gennemføre en analyse af årsagerne til finanskrisen og en vurdering af effekten af de opstramninger, som er blevet foretaget for at understøtte finansiell stabilitet samt vækst og beskæftigelse i dansk økonomi. Et klart billede af virkningen af reguleringen i den finansielle sektor eller mangelen på samme er afgørende for, at vi her i Folketinget kan arbejde videre med at sikre den finansielle stabilitet.

Det foreliggende lovforslag indeholder et forslag om strammere og mere præcise regler for nedskrivning af udlån. Baggrunden for det er erfaringerne under den finansielle krise, herunder forløbet med bl.a. Amagerbanken. Der har det jo vist sig, at det er nødvendigt at gennemføre mere præcise regler for værdiansættelser og engagementer og dermed også for opgørelsen af nedskrivninger. Opgørelsen af nedskrivninger vil fortsat involvere skønselementer for ledelserne i finansielle virksomheder, men med lovforslaget indsnævres udfaldsrummet for de her skøn. Det vil naturligvis medføre, at lederne reducerer deres appetit på risiko, og det er ikke mindst vigtigt set i lyset af de rigtig mange uheldige ejendomsprojekter, der har været medvirkende årsag til flere af vores pengeinstitutters problemer.

Finanstilsynet kan således i dag under særlige omstændigheder med baggrund i den lov, der blev gennemført i 2010, påbyde en finansiell virksomhed at afholde udgiften til, at der bliver foretaget en uvildig undersøgelse i virksomheden af en sagkyndig person. Erfaringerne fra den konkrete brug af bestemmelsen har imidlertid vist, at Finanstilsynet efter EU-traktatens regler skal foretage en passende grad af offentliggørelse i forbindelse med valg af den her sagkyndige person. En sådan offentliggørelse er uhensigtsmæssig, fordi den indebærer, at der på et meget tidligt tidspunkt offentliggøres oplysninger om den finansielle virksomhed, og at der beskrives forhold, som skal undersøges. Med lovforslaget foreslås det derfor, at den finansielle virksomhed selv finder og indgår aftale med de sagkyndige personer, som skal foretage undersøgelsen efter Finanstilsynets påbud.

Som led i styrkelsen af tilsynet med de finansielle virksomheder og de skærpede sanktionsmuligheder indebærer lovforslaget også en regulering af reglerne vedrørende administrative bøder i både lov om finansiell virksomhed og hvidvaskloven, som blev indført pr. 1. januar 2011. Justeringen indebærer en vis udvidelse af det her ansvarsområde. Forslaget har stor betydning for den tilsynsmæssige effektivitet, idet Finanstilsynet hurtigt og effektivt vil kunne gribe ind og sanktionere lovovertrædelser. Det vil også være rigtig hensigtsmæssigt for vores mange virksomheder.

Endelig omfatter lovforslaget en implementering af en række EU-regler, bl.a. regler om handel med CO₂-kvoter.

Der er ikke nogen tvivl om, at vi fra Socialdemokraternes side bakker op om det her forslag.

Kl. 10:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Som den allerførste ordfører, hr. Kim Andersen fra Venstre, var inde på, er det her et lovforslag, som er relativt teknisk. Derfor giver det måske ikke nogen mening, at alle ordførere går op en efter en og forklarer om detaljerne i det, fordi der simpelt hen er så mange forskellige ting, der bliver blandet lidt sammen.

Men alle de her ting, som ligger i lovforslaget, har en ting tilfælles, nemlig at de skal være med til at følge op på den finansielle krise. De skal være med til at gøre svaret på krisen mere dynamisk. Vi gør i hvert fald, hvad vi kan fra lovgiverside for at sikre, at betingelserne er til stede for at drive en god finansiell virksomhed i et land som Danmark.

Det, vi faktisk har ry for i Danmark, er, at der er stor tillid til vores finansielle markeder, og det er også det, man kan se, når man vurderer, hvor mange udenlandske investorer der i disse tider vælger at placere deres indskud, kapital og værdier i danske virksomheder.

Initiativerne har bl.a. noget at gøre med bevillinger af engagementer i kreditinstitutter og tilsyn med fælles datacentraler, og de har også med tilpasninger af værdipapirhandelsloven at gøre.

En af de grundlæggende ting i det her lovforslag er så, at man stiller større krav til de finansielle virksomheder, som jo så bliver underlagt en fremtidig ændring på bekendtgørelsesniveauet set i forhold til, at man bedre skal præcisere, hvad man gør, når man skal værdiansætte de engagementer og udlån, som finansieringsinstitutterne har, herunder også behandlingen af sikkerheder, altså panten, og opgørelsen af regnskabsmæssige nedskrivninger som følge af den finansielle krise i Danmark.

Det er jo ikke noget nyt, at vi kan se, at danske erhvervsjendomme er faldet i værdi. Det er ikke noget nyt, at vi kan se, at dansk landbrugsjord er faldet i værdi. Og der er ikke noget nyt i, at vi kan se, at der er færre købere i forbindelse med generationsskifte i danske virksomheder. Alt sammen har jo betydet, at værdiansættelserne desværre for manges vedkommende er blevet formindsket. Det tager man bl.a. hånd om i de her lovændringer, som ligger i den her del af lovforslag nr. L 59.

Noget af det, som vi i Dansk Folkeparti synes skal med, er noget, der har med hvidvaskningsloven at gøre, netop det her med, hvad vi kan gøre for at gøre omfanget af pengesmugling mindre. Vi så jo faktisk i de opgørelser, der kom fra SKAT, for de 3 måneder, hvor vi havde en forøget grænsekontrol i Danmark, at der var en stigning i det beløb, som blev beslaglagt af danske myndigheder. Altså, i de 3 måneder i 2011 blev der faktisk beslaglagt 498 pct. flere kroner eller andre valutaer i forbindelse med pengesmugling. Der gik man fak-

tisk fra i året før i samme periode at have beslaglagt 1,1 mio. kr. til at kunne beslaglægge 6,8 mio. kr.

Der synes vi selvfølgelig godt at man kunne overveje, om ikke de her grænsekontrollforanstaltninger med hensyn til smugling af penge selvfølgelig kunne være ganske fornuftige og givtige at blive ved med at gennemføre.

Noget andet er, at vi har kunnet se, bl.a. fra Politiets Efterretningstjenestes side, at man har meldt ud, at der i stigende grad bedrives pengesmugling ud af Danmark. Det er bl.a. terrororganisationer som al-Shabaab osv. Her kan man se, at der er penge, som bliver sendt ud af Danmark og bliver brugt til forskellige initiativer andre steder i verden.

Så der er altså god grund til at kigge på det her med pengesmugling og hvidvask af penge. Der synes vi måske godt man kunne gøre endnu mere fra den nye regerings side.

Det skulle egentlig være de indledende kommentarer. Overordnet set kan vi støtte det her lovforslag. Vi synes, det er sund fornuft, som bærer de her ændringer til den danske lovgivning. Fra Dansk Folkepartis side er det jo også sådan, at vi har en interesse, som andre partier naturligvis også har, i, at danske og udenlandske investorer har tillid til, at de trygt kan investere deres midler og aktiver i Danmark. Vi skal også være med til at stimulere, at vi har en åben og ikke mindst troværdig finansiell sektor i Danmark. På den baggrund kan Dansk Folkeparti tilslutte sig det lovforslag her.

Kl. 10:13

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 10:13

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

I Danmark og i Europa er vi i gang med at lære af finanskrisen. Finanssektoren skal reguleres, så spekulation og ustabilitet ikke sker igen. Dette lovforslag skal ses som et, må man sige, meget teknisk bidrag til en regulering af sektoren. Jeg vil nævne nogle enkelte af initiativerne i det her meget store lovforslag.

Rigsrevisionen har lavet en kritisk rapport om forløbet med Amagerbanken. Dette lovforslag indsnævrer rammen, inden for hvilken ledelsen af en bank kan skønne en nedskrivning. En nedskrivning sker eksempelvis, når et stykke landbrugsjord bliver mindre værd. Med det her lovforslag sikrer vi strammere regler for, hvordan sådan en nedskrivning kan foregå, og det skulle gerne medføre mindre risici for den bank, der foretager nedskrivningen.

Lovforslaget giver også Finanstilsynet ret til at kræve en uvildig undersøgelse finansieret af en given bank. Det betyder, at opgaven ikke skal sendes i udbud, og det sikrer, at det kan gå hurtigt, og at bankens problemer ikke skal gøres offentlige i det her udbudsmateriale. Det er til fordel for banken, men det gør også, at tilsynet kan agere hurtigere.

Banker får pligt til at informere tilsynet om engagementer i lande uden for EU, som Unionen ikke på forhånd har en aftale med. Det sikrer, at tilsynet kan holde øje med, hvad der foregår i bankerne. Tilsynet får også hjemmel til at fastsætte, hvilke af virksomhedernes egne kapitalinstrumenter, der kan indgå som basiskapital. Det betyder, at tilsynet kan sikre, at kun gode aktiver medregnes, og at de kan opstille kriterier for det. Igen sikrer det soliditeten i sektoren.

Vi har tradition for et bredt samarbejde i Folketinget om regulering af den finansielle sektor efter finanskrisen. Jeg håber, at det også vil gælde her, og jeg ser frem til en god drøftelse i dag og i udvalget. Med de ord kan Radikale Venstre tilslutte sig lovforslaget.

Kl. 10:15

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til den Radikale ordfører. Så er det fru Annette Vilhelmsen som SF's ordfører.

Kl. 10:15

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Vi skal i dag behandle lovforslag nr. L 59, og igen står vi med et lovforslag, som er med til at rydde op efter en finanssektor, som løb løbsk, en finanssektor, som på nogle områder blev kørt så langt ud over kanten i forhold til det at drive sunde virksomheder, at konsekvenserne stadig er mærkbare for både almindelige borgere og for erhvervslivet. Når vi fra Folketingets side tager fat på endnu en opstramning af regler og tilsyn, skyldes det to ting. For det første at der er sund logik i, at vi har hånd i hanke med en så vital del af samfundet som pengemarkedet er, og for det andet, at store dele af de virksomheder, der er på pengemarkedet, desværre ikke har forvaltet deres vigtige opgave; hvis vi skal sige det pænt, så har de ikke forvaltet det lige godt alle sammen.

Støtten fra det danske samfund til finanssektoren er og har været stor. En undersøgelse fra Ugebrevet A4 i tirsdags viste, at Danmark ligger i top blandt EU-landene, når man kigger på størrelsen af de stats- og indskydergarantier, der er givet til bankerne siden krisens start. De er løbet op i næsten 4.500 mia. kr., og det er mere end to en halv gang det danske bruttonationalprodukt. Sådant en undersøgelse giver ikke det fulde billede af den danske banksektor, men den illustrerer, at der fortsat er store problemer i sektoren.

Lovforslaget, vi behandler i dag, samler op på en række af de erfaringer, der er kommet under finanskrisen. Det drejer sig bl.a. om mere præcise regler for nedskrivning, og hvordan denne skal foretages. For det første skal nedskrivningsberegning og regnskaber for de finansielle virksomheder følge de danske regnskabsregler. Målet er så hurtigt som muligt at kunne tydeliggøre problemerne i bankerne tidligere, så ledelserne reducerer deres eventuelle fristelse til en for stor risikovillighed. For det andet er der en ændring af reglerne vedrørende uvildige undersøgelser. Det vil være Finanstilsynet, der påbyder at få foretaget en undersøgelse, men den finansielle virksomhed indgår selv aftale med de sagkyndige personer, som så skal foretage undersøgelsen. Finanstilsynet skal dog ind at godkende valget. Og for det tredje er der en justering af reglerne om administrative bødeforelæg, som er gældende både i lov om finansiell virksomhed og hvidvaskloven. Det betyder, at visse sager vil kunne afgøres, ved at Finanstilsynet udsteder administrative bødeforlæg. Finanstilsynet kan, hvis dette forslag vedtages, hurtigere og mere effektivt gribe ind og sanktionere over for lovovertrædelser.

Det er på mange måder lidt ærgerligt og måske også en falliterklæring at skulle komme med et lovforslag som dette, da det understøtter, at der over tid har været et for stort friløb for finanssektoren. For SF er det vigtigt, at vi kan få genskabt eller skabt tillid til den finansielle sektor, og det handler om både private kunder og om virksomheder, så man kan møde pengeinstituttet i tillid, og så pengeinstituttet har en forudsigelighed i forhold til at kunne gå ind og støtte en videre vækst. Derfor vil jeg også komme med en opfordring til, at regulering ikke alene sker ved lovregulering, men at det også vil indebære en holdningsbearbejdning i den finansielle sektor.

På den baggrund støtter SF lovforslaget.

Kl. 10:19

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Er der en ordfører fra Enhedslisten til stede? Det er der vist ikke. Så bliver det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo et meget omfattende lovforslag, vi her har med at gøre. Det kan til tider være svært at finde hoved og hale i det. Derfor er man også meget afhængig af de eksperter, der er på området, af de folk, der har med det at gøre.

Når man læser høringsvarene, der kommer fra ganske forskellige organisationer – Finansrådet, Realkreditrådet, Advokatrådet, Danske Advokater, Forsikring og Pension – så bestyrkes man i hvert fald som liberal i den opfattelse, at det måske er ved at tage overhånd med al den regulering. Der bruges ord om, at det er konkurrencehæmmende, at der nærmest skydes gråspurve med kanoner, at der er retssikkerhedsproblemer, og at noget af det tilsyn er der slet ikke behov for. Det skyldes måske også, og det hører vi jo ordførerne sige heroppe fra talerstolen, at det her skal bruges i en sammenhæng, der handler om, at det jo er bankerne, der var skyld i finanskrisen, fordi de gjorde en masse ting, der var forkerte, og nu skal vi så sørge for at regulere dem, så de ikke gør det mere.

Der må jeg bare sige, at der er vores indstilling en anden. Vi mener ikke, at finanskrisen var forårsaget af for lidt regulering af banksektoren. Banksektoren er faktisk en af de mest regulerede, hvis ikke den mest regulerede erhvervsbranche i Danmark og i verden. Nej, der lå andre årsager bag. Der var en masse stater, der førte en alt for lempelig pengepolitik. Seddelpressen kørte på højtryk, renteniveauet var historisk lavt igennem flere år, og på den måde blev der oppustet prisbobler på aktiemarkeder og boligmarkeder, som bristede, da det gik op for markedet, at der ikke var nogen reel værdi bag alle de matadorpenge; at det hele bare var en stor trykkemaskine af papirpenge. Der var baggrunden for finanskrisen.

Det bestyrkes vi jo også i af det forhold, at selv om man fra venstrefløjens side siger, at finanskrisens årsag var bankernes grådighed, som ikke blev reguleret nok, at vi bare må erkende, at grådighed til alle tider er i mennesker, men at vi jo ikke til alle tider har finanskriser. De økonomiske kriser kommer en gang imellem med mange års mellemrum, og det tyder på, at der er noget bagvedliggende, der får grådigheden til at udvikle sig uhensigtsmæssigt, og denne bagvedliggende ting er især den rente- og pengepolitik, som staternes centralbanker fører.

Derfor går vi til det her kæmpe kompleks af et lovforslag med stor skepsis, men vi vil i øvrigt vente med at tage stilling, til vi har færdiggjort udvalgsarbejdet.

Kl. 10:22

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Der er mange årsager til den finansielle krise. En af årsagerne er, at regeringer verden over brugte for mange penge, men en anden årsag er også, at nogle banker i nogle lande ikke havde en ordentlig forretningsmoral, at der ikke var regulering, som gjorde, at man fik stoppet en boble i USA. Da Lehman Brothers krakkede i USA i 2008, var det jo ikke regeringens skyld, at de krakkede. Det var dårlig ledelse, det var spekulation i et boligmarked, som ikke kunne bære det. Kombineret med statsgældsproblematikker og dårligt drevne regeringer, specielt i Sydeuropa, fik vi jo så den verdensomspændende krise efter 2008. Det er baggrunden for, at der er brug for regulering også i den finansielle sektor. Der er ikke brug for en undersøgelse, som regeringen lægger op til. Nu handler debatten jo ikke lige om den undersøgelse. Den synes jeg er helt overflødig, for det er jo ikke

den danske finansielle sektor, der er årsag til, at der er krise i Danmark og i udlandet.

Vi støtter forslaget, ikke mindst fordi det har sin rod i, at det var et forslag, jeg sendte i høring sidste sommer. Så derfor kan Det Konservative Folkeparti selvfølgelig støtte forslaget. Vi synes, at der er brug for gennemsigtighed, for ordnede forhold i den finansielle sektor, ikke fordi vi mener, at den finansielle sektor er skurken i det, der foregår i det internationale samfund i dag. Vi mener også, at vi har en god finansiell sektor i Danmark i dag, der er med til at give styrke og investeringer i det danske samfund. Så derfor vil vi ikke lægge dem for had og heller ikke jagte dem. Men af hensyn til de velfungerende institutioner i Danmark er der brug for ordnede forhold. For hvis et enkelt institut i Danmark falder, får det kolossale virkninger for Danmark. Lad os tage Amagerbanken som eksempel på, hvad det betød for vores anseelse, for vores rating og for vores investeringsklima i Danmark.

Så derfor betyder det noget for det danske samfund, at vi har ordnede forhold i den finansielle sektor i Danmark. Derfor er det nødvendigt, at vi får implementeret den lovgivning, der her lægges op til fra regeringens side, og derfor kan Det Konservative Folkeparti godt støtte L 59.

Kl. 10:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 10:25

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Det overordnede formål med lovforslaget, som vi behandler, er at gennemføre en række initiativer til opfølgning på den finansielle krise. Det drejer sig bl.a. om mere præcise regler for nedskrivning, ændring af reglerne vedrørende uvildig undersøgelse og justering af reglerne for administrative bødeforelæg.

Jeg vil lige prøve kort at redegøre for elementerne. Så skal det i øvrigt bemærkes, at lovforslaget har været i høring, og at det generelt støttes af de hørte organisationer. Lovforslaget indeholder et forslag om strammere og mere præcise regler for nedskrivning af udlån. Baggrunden herfor er, at erfaringerne fra den finansielle krise, herunder forløbet med Amagerbanken og visse andre banker, har vist, at det er nødvendigt at indføre mere præcise regler for værdiansættelsen af engagementer og dermed opgørelsen af nedskrivninger.

Reglerne, som de ser ud i dag, er forholdsvis præcise, hvad angår, hvornår der skal foretages nedskrivningsberegning, men reglerne for, hvordan der skal foretages nedskrivningsberegning, giver betydelige muligheder for ledelsesmæssige skøn. Derfor gør vi det obligatorisk, at regnskaberne for de finansielle virksomheder følger de danske regnskabsregler. Opgørelsen af nedskrivningerne vil fortsat involvere skønselementer hos ledelsen i de finansielle virksomheder, men man kan sige, at med lovforslaget indsnævres udfaldsrummet for sådanne skøn. Formålet med forslaget er således at tydeliggøre problemerne i bankerne tidligere, så ledelserne reducere risikoappetitten og eventuelle problemer hurtigt kan blive adresseret.

Som et led i at styrke Finanstilsynets beføjelser fik tilsynet i 2010 mulighed for at påbyde gennemførelsen af en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i et finansielt institut. Finanstilsynet kan således i dag under særlige omstændigheder påbyde en finansiell virksomhed m.m. at afholde udgifterne til, at der bliver foretaget en uvildig undersøgelse i den finansielle virksomhed af en sagkyndig person.

Erfaringerne fra den konkrete brug af bestemmelsen har dog imidlertid vist, at Finanstilsynet efter EU-traktatens regler skal foretage det, der hedder en passende grad af offentliggørelse i forbindelse med valg af sagkyndig person. En sådan offentliggørelse er uhenigtsmæssig, fordi det indebærer offentliggørelse af oplysninger om den finansielle virksomhed og beskrivelse af de forhold, som skal

undersøges, på et meget tidligt tidspunkt. En offentliggørelse kan derfor have skadelige virkninger for virksomheden helt uden grund. Offentliggørelse på et tidligt tidspunkt stemmer samtidig ikke overens med den tavshedspligt, som Finanstilsynet i øvrigt er underlagt i tilsynssager. Herudover medfører kravet om offentliggørelse, at processen, indtil undersøgelsen kan igangsættes, forlænges betragteligt, hvilket hæmmer en effektiv og hurtig afgørelse.

Med lovforslaget foreslås derfor, at den finansielle virksomhed, som Finanstilsynet kan påbyde at få foretaget en undersøgelse, fremover selv kontraherer med de sagkyndige personer, som skal foretage undersøgelsen. Det medfører nemlig, at Finanstilsynet ikke er aftalepart, og derfor vil der ikke skulle foretages en offentliggørelse af anskaffelsesprocessen, men Finanstilsynet vil dog fortsat skulle godkende valget af den sagkyndige person. Ligeledes fremgår det af opdraget for den sagkyndige person, som den finansielle institution vil skulle tiltræde, at alle oplysninger kan videregives til Finanstilsynet.

Det er nogle af hovedformålene i forslaget, og derudover lægges der også an til andre og bedre muligheder for Finanstilsynet for at kunne udstede administrative bødeforelæg og dermed få en hurtig behandling. Ligeledes indeholder forslaget også en implementering af en række EU-regler, herunder reglerne om handel med CO₂-kvoter. Det nævner jeg, fordi det står på tavlen bag mig.

Men jeg ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 10:30

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Det er sådan set bare et ganske kort spørgsmål, som jeg er helt sikker på at erhvervs- og vækstministeren sagtens kan svare på. Der er jo utrolig mange bilag til det her lovforslag, som omhandler mange forskellige love, og det har vi også været inde på. Og der har jeg bare noteret mig, at man nogle steder, f.eks. i forbindelse med hvidvaskloven, om hvidvask af ulovlige midler osv., når man ændrer de her bøder, som i den nugældende lovgivning er noteret i danske kroner, til en ny beløbsgrænse, vælger – i hvert fald i de her udkast til lovforslagene – at fjerne beløbsgrænserne i danske kroner og at indføre nogle nye beløbsgrænser i euro i stedet for.

Nu ved jeg jo da, at erhvervs- og vækstministeren også tilhører et parti, som er sådan relativt kritiske over for, at vi skal have fælles mønt i Danmark. Så jeg vil gerne spørge, om ministeren ikke vil se positivt på, at de beløbsgrænser, der er beskrevet i landets lovgivning, også står i landets mønt, og det betyder altså, at det skal være beløbsgrænser i danske kroner frem for i euro.

Kl. 10:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:31

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Hvis jeg skal være helt ærlig, havde jeg ikke bidt mærke i den detalje, og jeg tror også, at de fleste sådan relativt hurtigt ville kunne foretage en omregning. Men hvidvaskning er som regel også noget, der foregår over landegrænser, og derfor kan der være en vis ræson i, at man bruger euro, som er den mest kendte valuta i Europa. Men vi finder nok en løsning på det udestående, som spørgeren efterlyser.

Kl. 10:32

Formanden:

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 10:32

Kl. 10:33

Hans Kristian Skibby (DF):

Det kan godt være, at euroen er den mest kendte valuta, men den er jo ikke kendt for noget godt, må man sige. Alt det, vi læser om euroen for tiden, er jo dårligt og skidt, hvorimod der jo er stor sikkerhed omkring den danske krone. Så jeg synes ikke, at man bare sådan skal sige, at det har man ikke lige bidt mærke i. Det er jo noget, vi også så under den tidligere regering, altså at når man gik ind og ændrede på beløbsgrænsen, kiggede man altid på en lovgivning, hvor det stod i danske kroner, og så omregnede man til en ny beløbsgrænse i euro i stedet for.

Jeg synes bare, det er en uskik, fordi vi jo har en valuta i Danmark, der hedder en krone og ikke en euro. Derfor synes jeg selvfølgelig også, at vores lovgivning skal basere sig på dansk valuta frem for en valuta, som i den grad er ude på en slingrekurs og er dybt problematisk.

Kl. 10:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:32

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg tror, det fører for vidt at tage en større debat om den europæiske økonomiske situation. Så jeg tror, at jeg med de faldne bemærkninger vil lade forslaget gå videre til udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:33

Formanden:

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af søloven, lov om sikkerhed til søs og lov om ændring af søloven, lov om sikkerhed til søs og sømandsloven. (Tilpasninger som følge af Athen-forordningen, gennemførelse af 2002 Athen-konventionen samt registrering af skibe med frist).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).

(Fremsættelse 21.12.2011).

Kl. 10:33

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Preben Bang Henriksen som ordfører for Venstre.

(Ordfører)

Preben Bang Henriksen (V):

Tak til formanden, som introducerede lovforslagets titel. Det er ellers lidt af en spiritusprøve, vil jeg sige, men jeg kan konstatere, at formanden bestod.

Jeg vil kalde det: L 60, ændring af sølovens bestemmelser. Lovforslaget er egentlig ikke så indviklet, som titlen kunne indikere. Der er i realiteten tale om to enkle forhold. Der er tale om en ratificering af det, der hedder Athenkonventionen for søfart, og der er tale om et biprodukt, kan man sige, noget helt andet, nemlig en hurtigere registrering af mulige overgange for skibe til indflagning i Danmark med den deraf følgende mulighed for hurtigere pantsætning og dermed mindre mellemfinansiering.

Lovforslaget har været til høring hos relevante parter, og der er ikke væsentlige kritikpunkter i høringssvarene.

For så vidt angår ratificeringen af Athenkonventionen, er der i realiteten tale om en generelt bedre beskyttelse af passagererne i form af et højere erstatningsmaksimum – ansvarsgrænsen for skader hæves. Der er tale om, at man indfører en tvungen ansvarsforsikring, så passagererne ikke behøver at bekymre sig om rederens soliditet, og der er tale om en udvidelse af værnetsreglerne, så passagererne får mulighed for at anlægge eventuelle erstatningskrav mod skibets ejer i forbindelse med forskellige andre værning – eller i hvert fald mindst to andre værning – hvilket man ikke tidligere har kunnet. Det kan heller ingen have noget imod.

Der er i forhold til det her lovforslag mulighed for at aftale voldgift, men alene når skaden er sket. Man kan ikke gyldigt vedtage en voldgiftsklausul, forud for at transporten finder sted.

Det andet element i lovforslaget er spørgsmålet om hurtigere registrering, det, man kunne kalde en straksregistrering med frist, hvorefter et eventuelt indflaget skib i Danmark senere, når sagsbehandlingspapirerne er på plads, kan få sin endelige registrering på plads. Det er der forhåbentlig ingen der kan have noget imod. Jeg tror nu ikke, der er mange, der har noget imod forslaget helt generelt. Men den her hurtigere pantsætningsmulighed ved foreløbig registrering medfører i hvert fald, at der vil være en mindre udgift til mellemfinansiering og dermed rigtig gode grunde til en hurtigere indflagning af skibet her i Danmark.

Der har været en enkelt bemærkning i forbindelse med høringen, og den er kommet fra efterskolerne. Det er jo sådan, at forslaget favoriserer vidt, og det når også helt ned på kanoniveau, kan man sige. Det er dog fra ministeriets side blevet præciseret, at der ikke er tale om, at der skal udstedes særlige certifikater, men at der selvfølgelig også, for så vidt angår den aktivitet, skal være en forsikring. Men der er nok ingen tvivl om, at en tydeliggørelse af forslaget i form af en vejledning, der er forståelig også på, jeg havde nær sagt ikke højere juridisk plan, kan være tiltrængt.

Men summa summarum: Venstre ser meget positivt på forslaget. Det burde ikke give anledning til problemer.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Benny Engelbrecht som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Benny Engelbrecht (S):

Kun en tåbe frygter ikke havet. Sådan lød det oplysende råd i min barndom. Det var et godt råd, der skulle indgyde respekt for elementerne og opfordre til at bruge den sunde fornuft. Og netop den sunde fornuft er også baggrunden for det foreliggende lovforslag. Man ikke

blot implementerer Athenkonventionen i dansk ret, man direkte overimplementerer.

For næsten et århundrede siden, den 14. april 1912, kl. 23.40 lokal tid præcis, meldte førstestyrmand Murdoch på MS »Titanic« om et isbjerg ret forude. Med den melding indledtes en kæde af begivenheder, der endte med, at menneskeheden måtte sande, at uagtet enhver form for teknologisk udvikling ville det aldrig lykkes at bygge et fartøj, der ikke kan synke. Vi er underlagt naturen på havet, og derfor er det indlysende, at vi må stille krav til de fartøjer, der besejler vores farvande, så vi bedst muligt forhindrer tab af menneskeliv i de ulykker til søs, hvis antal kan minimeres, men aldrig helt undgås.

»Titanic« var udstyret med 20 redningsbåde med en kapacitet på højst 1.178 passagerer. Skibet medtog 3.320. Den begrænsede kapacitet i redningsbådene var dog 200 pladser højere end det, den daværende lov foreskrev. Med andre ord er det et klassisk eksempel på, at også regulering på dette område er nødvendig.

Uanset om det er et skib på 46.329 bruttoregister-ton som »Titanic« eller et på 114.000 t som »Costa Concordia«, der for nylig kæntrade i Middelhavet, eller meget mindre skibe, skal der være styr på sikkerheden. Det er helt naturligt. Der skal også være styr på ansvarsforsikringen. Det sikrer en række internationale konventioner, som gennem EU-direktiver og dansk lovgivning udmøntes i praksis.

Almindeligvis er det så enkelt som at overføre internationale direktiver helt uændret til danske forhold. Men netop med dette lovforslag foreslår regeringen at gå videre end de krav, vi er forpligtede til at overholde. Det er der en rigtig god grund til. Det er et konkret uheld, der stadig står lysende klart i erindringen for mange, nemlig uheldet ved Præstø sidste år. I lovforslaget skabes grundlag for dansk ratifikation af den internationale konvention fra 2002 om transport af passagerer og deres bagage til søs. Derudover sikres det, at dansk lovgivning er i overensstemmelse med den tilknyttede EU-forordning.

Regeringen har imidlertid valgt at gå videre end de internationale regler. Det gør den ved at foreslå, at også erhvervsmæssig sejlads med mindre skibe skal være omfattet af kravet om ansvarsforsikring og erstatningsansvar. Baggrunden er et ønske om at sikre en ensartet beskyttelse af passagererne, for man skal ikke være dårligere stillet, blot fordi man tilfældigvis er passager på et mindre skib. Det betyder, at kravene f.eks. vil gælde for sejlads med de hurtige gummibåde i forbindelse med firmafester, teambuilding eller lignende. Det er de såkaldte RIB-både. Det betyder også, at kravene vil gælde, når en uddannelsesinstitution foretager sejlads med elever. Dermed styrkes retssikkerheden og mulighederne for at få erstatning ved ulykker som eksempelvis den færdigtalte Præstøulykke fra sidste år.

Det andet element i lovforslaget er registrering af skibe med frist. Ligesom Venstres ordfører, hr. Preben Bang Henriksen, fremhævede, er det jo noget, der vil gøre det lettere at indflage skibe fra udlandet til det danske register. Skibet vil allerede fra den foreløbige registrering få ret til at sejle under dansk flag. Det er en styrkelse, og med denne lille ændring vil regeringen smidiggøre indflagningen og styrker dermed det blå Danmark yderligere. Jeg tror ikke, der er nogen, der kan være uenige i, at det er en klar fordel.

Alt i alt kan Socialdemokraterne støtte forslaget.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Som det er blevet sagt af de tidligere ordførere, er det jo et lovforslag, der indeholder to delelementer: dels en ændring, som gør, at vi får en forbedret beskyttelse af passagerer i forbindelse med ulykker

til søs, hvis det skulle ske i Danmark, dels sikrer lovforslaget en nemmere adgang til at indflage udenlandske skibe til det danske skibsregister. Begge dele er noget, som vi i Dansk Folkeparti kan støtte, fordi begge dele er et skridt i den rigtige retning.

Lovforslagets del om det her med at beskytte passagerer og sikre, at de har nogle forsikringsforhold på de passagerskibe, som de har købt en billet til, der er i orden, er jo med til at sikre, at der både er en forsikring, der dækker i forbindelse med ulykker til søs, og at ansvarsgrænsen hæves, hvilket jo betyder, at man får bedre mulighed for at få erstatning i de her ulykkestilfælde.

Det andet er jo så, at vi jo bl.a. fra Danmarks Rederiforening og andre, bl.a. deres finansieringsinstitutter, har fået kritik af, at det har været problematisk at indflage udenlandske skibe under dansk flag, fordi man har en periode, fra man søger om det, til man får det, hvor man har problemer med, at der reelt ikke er den sikre finansiering på skibet. Ved at sikre den her foreløbige registrering, som der lægges op til med det her lovforslag, er vi jo sikre på, at Danmark i hvert fald kan tilbyde de her kommende danske skibe gode forhold, og vi er også sikre på, at finansieringsinstitutter føler sig trygge ved at være en del af et sådant arrangement.

På den baggrund kan Dansk Folkeparti anbefale begge dele i det her lovforslag og ser dem som forbedringer. Vi støtter lovforslaget.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Med den her lov sikrer vi, at de heldigvis få mennesker, der kommer til skade ved sejlads, får bedre erstatningsvilkår. Vi implementerer EU-lov, men går også videre end EU's regler. Vi stiller bl.a. nu krav om, at al erhvervssejlads skal ske med en ansvarsforsikring. Det kommer så også til at gælde eksempelvis efterskoler og firmaer, der laver events til firmafester og polterabender osv. Hvis de har både og gerne vil lade elever eller kunder sejle ud i en kajak, eller hvad det kan være, skal de altså have en ansvarsforsikring. Det synes vi er fuldt ud rimeligt.

Den anden del af lovforslaget er det, som de andre ordførere også har været inde på, nemlig at skibe, der ofte er bygget i udlandet, kan blive indregistreret med det samme, mod at man så senere inden for en frist kommer med den originale attest fra det land, hvor man har fået bygget skibet. Det er til stor gunst for rederierne, så de kan få indregistreret skibene med det samme og ikke skal vente på at få testen fra det land, hvor de har fået bygget skibet.

Med de ord kan Radikale Venstre støtte lovforslaget.

Kl. 10:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Annette Vilhelmsen som SF's ordfører.

Kl. 10:45

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Som det er nævnt, er L 60, forslag til lov om ændring af søloven, et lovforslag, som skal sikre passagerer i tilfælde af ulykker. Når der sker en ulykke til søs, er det essentielt, at skibets passagerer beskyttes på den bedst mulige måde. Sagen om det forulykkede krydstogtskib i Italien for bare få uger siden illustrerer aktualiteten og vigtigheden af det lovforslag, som vi behandler nu. Ved at gennemføre 2002-Athenkonventionen samt Athenforordningen sikres ikke bare passagerernes rettigheder og muligheder for erstatning. Ratificeringen af konventionen sikrer også, at den danske lovgivning stemmer overens med den gældende EU-lovgivning på området. 2002-Athe-

nkonventionen og forordningen omfatter transport af passagerer samt deres bagage til søs. En ratifikation vil derfor sikre forbedrede erstatningsmuligheder samt sætte rammer for erstatningens størrelse både ved personskade, ved dødsfald og for mistede og beskadigede ejendele. Eksempelvis vil hjælpemidler, som benyttes af personer med et handicap, også blive erstatningspligtige.

Desuden vil der blive stillet krav om en tvungen ansvarsforsikring ved erhvervsmæssig passagersejls. Hermed sikrer vi passagerernes rettigheder, vi sikrer dem bedre, og vi sørger for, at mennesker, der står i en allerede ulykkelig situation, får den hjælp og støtte, som de har brug for. Med dette forslag går vi videre, end EU kræver. Vi ønsker også krav om ansvarsforsikring ved sejls med passagerer på mindre skibe i national fart. I praksis betyder det, at passagerer – f.eks. i forbindelse med uddannelsesinstitutioner, som har sejls med elever – skal have en ansvarsforsikring. Retssikkerheden og mulighederne for erstatning skal styrkes, f.eks. i forbindelse med Præstøulykken, som var en rigtig ulykkelig situation for både forældrene, eleverne og skolen. Der skal det ikke også blive et spørgsmål om erstatningsansvar.

Vi vurderer, at også erhvervslivet vil drage fordel af forslaget, da de med et certifikat, der er gældende i internationale sammenhænge, vil få glæde af en lettere proces i forbindelse med internationale kontroller.

Forslagets anden del omhandler registrering af skibe med frist. Formålet med denne del er at smidiggøre processen, hvor internationalt registrerede skibe bliver indregistreret i Danmark og dermed sejler under dansk flag. Lovforslaget vil lette de tidsmæssige udfordringer, der i dag er forbundet med kravet om fremvisning af originale slettelssattester fra udlandet, idet der kan gives tilladelse til registrering med frist, såfremt der foreligger en kopi af dokumentationen. Det vil både sikre væksten af skibe under dansk flag samt lette de administrative byrder for erhvervet.

På baggrund af disse fordele både for passagerer og deres rettigheder samt for denne del af dansk erhvervsliv støtter SF op om det fremsatte forslag.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Vi vil i Liberal Alliance bakke op om de positive ord om lovforslaget, som Tingets øvrige ordførere er kommet med her i dag, og vi vil også i det videre udvalgsarbejde og i den videre behandling af forslaget forholde os positivt til forslaget.

Kl. 10:48

Formanden:

Tak for det. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 10:49

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget. Det er vigtigt, at vi får ratificeret Athenkonventionen, så alle får universelle rettigheder. Vi har også fokus på fristregistreringsændringen, som vil betyde meget for et vigtigt erhverv i Danmark, et erhverv, som genererer i tusindvis af arbejdspladser, tager store eksportindtægter hjem til det danske samfund, og som ligger i en meget intensiv konkurrence med andre lande – hele det blå Danmark. Vi har en meget velfungerende maritim sektor i Danmark, som gør det godt og har skaffet i tusindvis af arbejdspladser og indtægter hjem til det danske samfund, og

der er det vigtigt, at vi sikrer så fleksible rammevilkår som overhovedet muligt for det blå Danmark, men også sikrer, at de ikke belastes af yderligere regler og afgifter og skatter i fremtiden, så vi fastholder arbejdspladserne i Danmark. Så jeg håber, at den lille ændring, der er i forslaget her, varsler, at man er opmærksom på betydningen af det blå Danmark for den økonomiske udvikling i Danmark.

Kl. 10:50

Formanden:

Tak til ordføreren. Erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 10:50

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg takker for de positive og konstruktive bemærkninger til forslaget, og jeg skal kun gøre et par enkelte bemærkninger.

Det er i forbindelse med ratifikationen af den internationale konvention, hvor vi jo i lovforslaget går en lille smule videre end bare det at ratificere forslaget. Det gør vi, fordi vi foreslår, at også erhvervsmæssig sejls med mindre skibe skal være omfattet af kravet om ansvarsforsikring og om erstatningsansvar. Der er i dag ikke krav om en ansvarsforsikring ved sejls med passagerer på mindre skibe i national fart, og det synes vi at der bør være, også selv om det betyder, at vi går videre end EU-reglerne, fordi baggrunden er, at vi derved sikrer en ensartet beskyttelse af passagererne.

Regeringen synes ikke, at man skal være dårligere stillet, blot fordi man tilfældigvis er passager på et mindre skib. Det betyder, at kravene f.eks. også vil gælde ved sejls med hurtige gummibåde m.v., som ofte benyttes ved firmafester og teambuilding osv., men det betyder så også, at kravene vil gælde, når f.eks. en uddannelsesinstitution foretager sejls med elever, og dermed styrkes retssikkerheden og mulighederne for at få erstatning ved ulykker som f.eks. den, vi så ved Præstø i 2011.

Et andet element, som jeg også godt lige ville give et par ord med, er forslaget om registrering af skibe med frist, forstået på den måde, at vi gør det nemmere at indflage skibe fra udlandet til det danske register. Det har faktisk stor betydning for at smidiggøre og også lette de administrative omkostninger, der er ved at få flere skibe ind i de danske registre, men som også hr. Brian Mikkelsen understregede, er det faktisk også med til at være med til at styrke det blå Danmark og den position, som man kan sige hele det maritime område, søtransporten, har for Danmark. Og der er faktisk særdeles god ræson i, at vi hele tiden er opmærksomme på, at der hvor Danmark har nogle styrkepositioner, sikrer vi også hele tiden, at fundamentet for, at vi kan fastholde og udvikle dem, er intakt, og som sådan skal forslaget også ses i den sammenhæng.

Kl. 10:52

Formanden:

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Opgørelse af nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligttydelser).

Af erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn).
(Fremsættelse 18.01.2012).

Kl. 10:53

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Hr. Torsten Schack Pedersen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:53

(Ordfører)

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det.

For os i Folketinget, der har beskæftiget os med telepolitik igennem en hel del år, er det her lovforslag jo noget, der vedrører et område, der har været meget diskussion om. For det har været sådan, at i forhold til EU's direktiver omfatter forsyningspligten fastnettelefoni, nummeroplysning og nogle særlige ydelser til personer med handicap. Men der er så mulighed for, at vi nationalt kan lægge andre ting ind under den såkaldte forsyningspligt, og det har vi gjort på en række områder herhjemme, bl.a. faste kredsløb og så den radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjeneste.

Der har igennem en del år været diskussion om, hvorvidt det skulle kunne lade sig gøre at putte de ekstra ting ind fra dansk side – det her er noget teknisk, det indrømmer jeg – således at hvis der er underskud på forsyningspligten, skal staten kompensere, men hvis man så udvider forsyningspligten med de ting, vi har gjort herhjemme, og det stadig væk giver et samlet overskud, ja, så er der ikke nogen kompensation, til trods for at enkelte af tjenesterne kan give et underskud. Og det er det, der har været tilfældet med den radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjeneste.

Der har EU sagt, at den måde, vi har gjort det på i Danmark, nemlig ved at lade den samlede vurdering af, hvorvidt der har været underskud på området, være gældende i forhold til alt, hvad vi herhjemme har puttet ind under forsyningspligten, ikke har været i overensstemmelse med direktivet. For hvis der er underskud på dele af forsyningspligten, som ligger ud over dem, jeg startede med at nævne, nemlig fastnettelefoni, nummeroplysning og nogle særlige ydelser til personer med handicap, så skal der altså ske en betaling fra staten til den, der er udpeget som forsyningspligtgyder. Det er grundlæggende, hvad forslaget handler om, nemlig at vi simpelt hen er nødt til at ændre reglerne, så de bliver i overensstemmelse med direktivet.

Selvfølgelig er der forsyningspligt, og når vi så vælger at udvide forsyningspligten i forhold til direktivet og der er underskud på de ydelser, ja, så er det altså ikke muligt at pålægge forsyningspligtforsyneren at finansiere det, det må vi betale fra fællesskabets side. Det er selvfølgelig noget, der kommer til at koste nogle penge, og der nedsættes så en arbejdsgruppe, der skal vurdere, hvorledes både opgaven og finansieringen kan håndteres fremadrettet.

Jeg synes jo, det er naturligt, at vi sørger for, at vores regler på teleområdet er i fuld overensstemmelse med EU's direktiv, for hele liberaliseringen af telemarkedet har været en kæmpe gevinst for det danske samfund. Vi har en telebranche, der investerer milliardbeløb, som vi alle nyder gavn af i forhold til udbygning af vores muligheder for at kommunikere, også på en måde, så vi er sikret en konkurrence, så vi som forbrugere også har oplevet, at de ydelser, vi kan købe i dag, er til langt lavere priser end tidligere.

Så hele liberaliseringen af telemarkedet har været en stor fordel for det danske samfund og for de danske forbrugere. Derfor er det vigtigt, at vi sørger for, at de vilkår og regler, der gælder i Danmark, selvfølgelig er i fuld overensstemmelse med direktivet. Og der må vi sige at Kommissionen så er kommet frem til en tolkning af direktivet, som ikke harmonerer med den måde, vi har valgt at gribe opgaven an på herhjemme.

Det er godt nok lidt teknisk, men uanset det skal vi selvfølgelig sørge for, at vi holder os inden for reglerne, og det får så den konsekvens, at vi må justere lidt på, hvordan vi finansierer de opgaver, vi har valgt at sige at der er forsyningspligt på. Det kan vi så ikke pulje, som vi plejer, og så må vi finde ud af det i fællesskab i den kommende tid, men vi skal selvfølgelig sørge for, at vi lever op til EU's direktiv, for det har generelt været til stor, stor fordel for det danske samfund, for investeringer og for fremme af produktivitet, bredbånd osv. osv. Derfor støtter vi selvfølgelig forslaget fra Venstres side.

Kl. 10:58

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Trine Bramsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Trine Bramsen (S):

Tak for det. Danmark er et moderne land, hvor man som borger må kunne forvente at have en god og stabil teledækning, også selv om man bor i områder af landet med et lille befolkningstal, og også selv om der er langt til den nærmeste storby. For at sikre, at teleselskaberne dækker størstedelen af befolkningen, har vi i Danmark en telelovgivning, hvor vi har indarbejdet en forsyningspligt. Forsyningspligten er ikke alene en dansk opfindelse, men bygger på det europæiske forsyningsdirektiv, der giver medlemsstaterne mulighed for at pålægge særlige nationale forsyningspligter som f.eks. fastnettelefoni. Med forsyningspligten har de danske myndigheder altså en mulighed for at pålægge danske teleselskaber at udbyde en række tjenester, og de tjenester skal sikre, at danskere i alle dele af landet har adgang til grundlæggende teletjenester, både almindelig teledækning og særlige tjenester, eksempelvis for personer med handicap eller særlige behov.

Her i Danmark er vi jo omgivet af hav, og jeg kommer selv fra en af vores mange øer, Thurø i Det Sydfynske Øhav, hvor bølgerne skvulper, og hvor færgefart, fiskeri og søndagsudflugter i den lille jolle er mange. Vores aktiviteter rundtom i havet er omfattende, og desværre hænder det også, at aktiviteterne fører til nødsituationer, og netop derfor omfatter den danske forsyningspligt sikring af livsvigtig nød- og sikkerhedskommunikation til søs. Det sker på nuværende tidspunkt på grundlag af den såkaldte radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjeneste i Danmark og Grønland, og det er i dag TDC, der har forsyningspligten på den. Sådanne tjenester skal jo finansieres, og Kommissionen har gjort Danmark opmærksom på, at de hidtidige danske regler om finansiering af den nationale forsyningspligt efter Kommissionens vurdering kan være i strid med forsyningspligtdirektivet.

Den danske lovgivning, hvor underskud modregnes på forsyningspligtjenester, der ikke er omfattet af direktivet, i overskud på tjenester, der er omfattet af direktivet, skal der laves om på. Med lovforslaget her sikres, at underskud på de tjenester, som ikke er omfattet af direktivet, ikke fremadrettet kan modregnes i et eventuelt overskud for de forsyningspligttydelser, som er omfattet af forsyningspligtdirektivet. Dermed bringes de danske regler om underskudsfinansiering af forsyningspligten på linje med Kommissionens fortolkning af forsyningspligtdirektivet.

Jeg finder det selvfølgelig afgørende, at vi i den forbindelse sikrer en fortsat finansiering af tjenesterne, således at vi kan opretholde

de maritime nød- og sikkerhedstjenester og dermed sikre tryghed for vores mange søfarende. Med det som udgangspunkt finder vi Socialdemokrater, at det er en god løsning, at staten i første omgang finansierer tjenesten, og vi hilser initiativet med nedsættelsen af arbejdsgruppen, der skal se på den fremtidige organisering og den fremtidige finansiering, velkommen.

Der er heller ingen tvivl om, at vi anser det her område som et af de politiske områder, som vi tværpolitisk skal finde en løsning på. Reorganiseringen af tjenesten og de tilhørende økonomiske omlægninger er ikke en udfordring, som den nuværende regering har skabt, men en udfordring, som vi alle sammen har et ansvar for at løfte.

Socialdemokraterne kan derfor støtte forslaget.

Kl. 11:01

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:01

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg tror såmænd, at hvis jeg kom med min udlægning af, hvad der egentlig står i det her relativt korte, nøgternt beskrevne lovforslag, ville det måske kun gøre, at mange af vores seere, som oplever den her debat, sådan set bare ville spørge, hvad det egentlig drejer sig om. For jeg anerkender blankt, at det er relativt indviklet, når man diskuterer, hvad der er indeholdt, og hvad der ikke er indeholdt i direktivet, og hvad er det for nogle operative enheder, vi har med at gøre. Forsyningspligt direktivet, som blev nævnt, er jo en væsentlig årsag til, at vi står i den her situation i dag.

I Dansk Folkeparti er vi ikke de helt store tilhængere af, at vi sådan uden videre skal lægge os fladt ned på maven og sige, at det er noget, man har bestemt i Kommissionen; det er noget, vi skal indordne os under, og det er noget, som bare er sådan, og det kan vi ikke gøre noget ved. Vi synes jo sådan set, det må være fornuften, der skal råde. Der kan man så til alt held sige, at netop i det her tilfælde lader det til at være fornuften, der råder, for som flere ordførere tidligere har sagt, er det selvfølgelig vigtigt, at vi sikrer, at vi har en god maritim nød- og sikkerhedstjeneste, som sikrer os imod ulykker og sikrer, at vi kan kommunikere, når der er krisesituationer.

Det eneste, jeg måske vil sige, hvis jeg skal putte lidt malurt i bægget, er det her, at regeringen har valgt at nedsætte den her arbejdsgruppe, som skal se på den fremtidige organisation og finansiering, ikke mindst af de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester. Der synes jeg jo godt vi måske kunne have ventet med at fremsætte det her lovforslag, indtil der var kommet en eller anden form for resposum eller et eller andet konkret fra den arbejdsgruppe, som kunne beskrive, hvordan vi skal finde de her måske 55 til 60 mio. kr., som manoen ser ud til at blive. Det er sådan set den eneste anke, vi har til det her lovforslag. Vi synes, at vi skulle have ventet lidt og ladet arbejdsgruppen komme lidt mere ind i den her proces.

Men vi anerkender situationen, og vi kan anbefale, at det her lovforslag også bliver til virkelighed.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Jeg vil ikke gå mere ind på det tekniske i det her, men det handler, som man har kunnet høre de andre ordførere sige, om, at EU stiller nogle krav til dansk lovgivning, der gør, at vi ikke kan regne på den måde, vi har regnet på indtil nu, i forhold til de her ydelser, som alt-

så er underlagt forsyningspligt. Og det betyder – desværre, kan man sige – at den danske stat står over for en ændring, der gør, at man taber mellem 50 og 60 mio. kr. Vi er jo medlem af EU og skal selvfølgelig leve op til den lovgivning, der kommer derfra, og derfor kan vi selvfølgelig støtte lovforslaget, og vi glæder os til, at der kommer et godt samarbejde her i Folketinget om så at finde de penge, som det kommer til at koste.

Kl. 11:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Annette Vilhelmsen som ordfører for SF.

Kl. 11:05

(Ordfører)

Annette Vilhelmsen (SF):

Som de tidligere ordførere har nævnt, drejer det her lovforslag sig om at bringe danske regler i overensstemmelse med Kommissionens fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv. Det, der er vigtigt i det her lovforslag, er, at der nu er fastsat en forsyningspligt, som har til formål at sikre, at alle har adgang til en række grundlæggende elektroniske kommunikationstjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser. På den måde skal de elektroniske kommunikationstjenester ses som andre af velfærdsstatens forsyningspligtige initiativer, altså på samme måde som vi har det med vand og varme og el.

Baggrunden for lovforslaget er, at der i den nuværende lov er mulighed for at modregne underskud på tjenester, der ikke er omfattet af direktivet, i forsyningspligtudbydere's overskud på forsyningspligt tjenester, som er omfattet af direktivet. Efter lovforslaget vil eventuelle underskud på de tjenester, som ikke er omfattet af forsyningspligt direktivet, f.eks. radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester, ikke længere kunne modregnes i et eventuelt overskud på de forsyningspligt ydelser, som er omfattet af direktivet. Det handler f.eks. om fastnettelefon, nummeroplysningstjeneste og særlige forsyningspligt ydelser til nærmere afgrænsede grupper af personer med handicap.

Kommissionen finder, at de hidtidige danske regler om underskudsfinansiering er i strid med forsyningspligt direktivet. Loven, som træder i kraft den 1. april 2012, finder anvendelse på ansøgninger om underskuds dækning, der vedrører dækning af nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligt tjenester for tiden efter lovens ikrafttræden. I 2012 vil det fortsat være TDC, der driver de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester under forsyningspligten. Det forventes, at statens udgifter til underskudsfinansiering kan beløbe sig til 56 mio. kr. om året. Det er det beløb, TDC har oplyst var udgiften til driften af de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i 2010, og det var i Danmark og i Grønland.

Regeringen har nedsat en arbejdsgruppe, som skal komme med forslag til den fremtidige organisering og finansiering. SF bakker op om, at lovgivningen her i landet bringes i overensstemmelse med Europa-Kommissionens fortolkning af forsyningspligt direktivet, og derfor støtter SF lovforslaget.

Kl. 11:07

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Birk Olesen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Det er et godt princip, at når staten pålægger en privat virksomhed en forsyningspligt på det ene eller det andet område, betaler staten de omkostninger, som er forbundet derved. Det skal ikke være tilfældige virksomheder eller tilfældige borgere, der skal betale de omkostninger, som staten har besluttet der skal være ved den slags ting.

Derfor er det også godt, at det her lovforslag kommer på bordet efter anmodning fra EU's side, for vi er enige i EU's beslutning om, at der er tale om en underbetaling af forsyningspligthaveren i det her tilfælde, og derfor er vi også enige i, at lovgivningen skal bringes i overensstemmelse med EU's anbefalinger.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 11:09

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget. Vi skal selvfølgelig være i overensstemmelse med EU's forsyningspligt-direktiv, så derfor kan vi støtte forslaget.

I høringsvaret fra TDC synes jeg at TDC har en pointe, som jeg godt vil bede ministeren om at reflektere over – det behøver ikke at være i dag, men i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Der står i bemærkningerne til forslaget – og det er sådan lidt elastik i metermål – at såfremt nettoomkostningerne efter Erhvervsstyrelsens vurdering udgør en urimelig byrde for TDC, kan man få dækket underskuddet. Og det er jo en noget diffus formulering. Jeg mistænker ikke Erhvervsstyrelsen eller andre for, at man vil gå ind og botanisere i, om de 56 mio. kr. er en rimelig sum eller ej, men det kan ikke være sådan, at det er sådan tilfældigheder, der afgør, hvad nettoomkostningen er. Ud fra de bemærkninger, der er givet, ser det også ud til, at det er en fejlslutning i forhold til en korrekt implementering af forsyningspligt-direktivet. Så derfor vil jeg godt under udvalgsbehandlingen lige have præciseret, at man ikke bare sådan vilkårligt fra offentlige myndigheders side kan fastsætte, hvad nettoomkostningen er. En nettoomkostning er en nettoomkostning, og ikke bare sådan noget ud fra et skøn.

Men ud over det kan vi støtte forslaget og ser frem til under udvalgsbehandlingen lige at få et mere præcist og eksplicit svar på, om man bare fra myndighedernes side tilfældigvis kan lægge en omkostning over på et privat firma, fordi man skønner, at det skal være på den måde. Det må opgøres ud fra nogle præcise regnemetoder.

Kl. 11:11

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker Enhedslistens ordfører ordet? Nej. Så er det ministeren.

Kl. 11:11

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Jeg takker for bemærkningerne til lovforslaget, som jo overordnet set går ud på at få tilpasset lovgivningen efter det EU-direktiv, der er vedtaget, og som ikke alene indebærer, at vi bringer den danske lovgivning i overensstemmelse med reglerne, men som også, som flere har nævnt, indebærer, at staten får en ekstra omkostning til finansiering i størrelsesordenen 50-60 mio. kr. om året, og at vi har nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på den fremtidige organisering.

Men jeg vil godt lige sige til hr. Brian Mikkelsen, som var inde på spørgsmålet om det, der står i bemærkningerne om en urimelig byrde, at det er sådan, at Erhvervsstyrelsen efter lovforslaget skal foretage en vurdering af nettoomkostningerne ved varettagelse af forsyningspligten, med hensyn til om den udgør en urimelig byrde i forhold til den potentielle dækning af nettounderskuddet ved forsyningspligt-tjenesterne. Man kan sige, at ved vurderingen af det, der i lovforslagets bemærkninger er skitseret som urimelige byrder, vil Erhvervsstyrelsen som hidtil lægge vægt på, om byrden har en vidtgående karakter i forhold til forsyningspligtudbyderens evne til at bære den. Forsyningspligtudbyderens særlige kendetegn, herunder bl.a. i forhold til dens udstyr, økonomiske og finansielle situation og

markedsandele, skal inddrages i den forbindelse, så det er ikke noget, man sådan bare ud af den blå luft kan vurdere. Man bruger den metode, som man også hidtil har brugt. Men det kan vi selvfølgelig få boret lidt mere ud under udvalgsbehandlingen, sådan at der kommer klarhed over, hvad der menes med en såkaldt urimelig byrde.

Med de bemærkninger takker jeg for tilslutningen til lovforslaget.

Kl. 11:13

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som godkendt.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af beskæftigelsesindsatsen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension samt lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Forenkling af reglerne om optagelse og overflytning samt afskaffelse af kombinationsforsikring og uddannelsesydelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og barselloven. (Forenkling af indsatsen for syge- og barseldagpengemodtagere, aftale om ret til sygedagpenge fra 1. fraværsdag for selvstændige erhvervsdrivende ved langvarig eller kronisk lidelse m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 18.01.2012).

Kl. 11:13

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Hans Andersen som ordfører for Venstre.

Kl. 11:14

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. I efteråret 2010 efterlyste tidligere beskæftigelsesminister Inger Støjberg nogle ideer til at forenkle beskæftigelsesindsatsen. Det gjorde hun med kampagnen »Væk med bøvet, Inger«, og det kom der mere end 1.700 henvendelser ud af, men der kom også en vigtig aftale ud af det, en politisk aftale fra den 4. maj 2011 om at få bugt med bureaukrati og overflødige regler, så mennesker uden job kunne hjælpes tilbage på arbejdsmarkedet hurtigt og effektivt.

De tre lovforslag L 69, L 70 og L 71, som vi skal behandle samlet i dag, er blevet til på baggrund af den aftale. Den indeholder 44 initiativer inden for områderne samtaler og kontakt, aktive tilbud, selvstændige og samspil med virksomhederne og til sidst enklere ydelser. Initiativerne er fastlagt på baggrund af ideer og forslag fra borgere, virksomheder, organisationer og medarbejdere i kommuner og a-kasser. Det er sket, fordi de gennem deres daglige arbejde har en stor viden om, hvor der ligger de bedste muligheder for at forenkle og gøre hverdagen mindre bøvlet. Hvad angår økonomien knyttet til aftalen og dermed de tre lovforslag, skal det nævnes, at udgifterne modsvares af indtægter, og til sidst at initiativerne vil aflaste kommunerne for administrative opgaver svarende til 91 mio. kr. Det er penge, som vi har aftalt, at kommunerne kan beholde, og at de bør bruges til at styrke beskæftigelsesindsatsen.

L 69 indeholder forslag til ændringer inden for områderne samtaler og kontakt og aktive tilbud. Som et par eksempler fra forslaget vil jeg først nævne, at kommunikationen mellem borgere og jobcentre i langt højere grad skal foregå digitalt via Jobnet, f.eks. skal borgeren kunne acceptere sin jobplan eller opfølgingsplan med nogle få klik hjemmefra. Det samme mere enkle system gælder også for syge- og raskmeldinger og feriemeldinger for forsikrede ledige. Et andet eksempel fra L 69 er, at sygeopfølgning for personer på bl.a. kontanthjælp skal forenkles og integreres i lov om aktiv beskæftigelsesindsats. Så bliver det foreslået at modernisere og forenkle cv'et på Jobnet, og som et sidste eksempel vil jeg nævne, at det skal være muligt for privat ansættelse med løntilskud inden 6 måneders ledighed. Det vil give jobcentrene bedre mulighed for at give virksomhedsrettede tilbud til de ledige. Lovforslagets, altså L 69, samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige vil være merudgifter på 14,5 mio. kr. i 2013 og frem.

Så er vi kommet til lovforslag nr. L 70, og det vedrører ændringer inden for områderne enklere ydelser og selvstændige. Her bliver det bl.a. foreslået at afskaffe kravet om, at en borger skal have haft arbejde for at blive optaget i en a-kasse. Så vil L 70 også forenkle de detaljerede regler for overflytning mellem a-kasser. På nuværende tidspunkt er en overflytning nemlig bl.a. betinget af krav til arbejdets varighed og tidligere tilknytning til en a-kasse. L 70 vil samlet spare det offentlige for 8,4 mio. kr. i 2012 og 12,5 mio. kr. årligt i perioden 2013-2015.

Til sidst vil jeg nævne lidt om L 71, der indeholder forslag inden for de fire områder samtale og kontakt, aktive tilbud, selvstændige og samspil med virksomhederne og til sidst enklere ydelser. I L 71 bliver det bl.a. foreslået at afskaffe arbejdsgivernes pligt til at sende oplysninger til kommunen om sygefraværssamtaler. Det vil betyde, at vi årligt kommer 70.000 blanketter til livs. De økonomiske konsekvenser af L 71 er her merudgifter på 7 mio. kr. i 2012 og 14,4 mio. kr. årligt i 2013-2015.

I Venstre er vi stolte af at have sået det frø, der har ført til en vigtig aftale om forenkling af beskæftigelsesindsatsen. Derfor kan det jo ikke komme som nogen overraskelse, at vi støtter op om L 69, L 70 og L 71. Samtidig mener vi, at vi kun bør se aftalen og lovforslagene som et skridt på vejen i den rigtige retning. Vi vil fortsat arbejde på, at der på beskæftigelsesområdet vil ske en endnu større udryddelse af bureaukratisk bøvnl, og i Venstre ser vi frem til flere forslag og tiltag på området.

KL 11:20

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Leif Lahn Jensen som socialdemokratisk ordfører.

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg har lyttet meget til det, hr. Hans Andersen sagde, og jeg vil sige, at der er mange af tingene, som jeg jo ikke behøver at nævne igen, fordi hr. Hans Andersen kom ind på en del af forslagene og også nævnte forløbet.

Alligevel vil jeg bruge nogle få ord på forløbet, for vi ser jo resultatet af et rigtig godt og langt forløb. Som hr. Hans Andersen sagde, modtog beskæftigelsesministeren jo netop 1.700 forslag fra alle dem, som er derude, som har forstand på det her, og som interesserer sig for det. Vi kan jo med smil på læben kalde det en skattekeste, fordi vi jo stadig væk har muligheden for at kigge ned i de her 1.700 forslag og tage nogle af dem frem. Det gjorde, at den tidligere beskæftigelsesminister satte et arbejde i gang, som førte til en rapport med 389 forslag, hvilket igen gjorde, at der, da vi skulle til forhandlingsbordet, var 46 forslag fra ministeren. Efter lange forhandlinger, gode forhandlinger, endte det med et bredt forlig på 44 forslag, og det er altså dem, vi står med i dag. Jeg vil godt fremhæve et par stykker, men jeg skal nok lade være med at kommentere dem alle, for så får jeg brug for lidt ekstra taletid; det vil jeg love formanden at lade være med. Men jeg vil i hvert fald godt sige lidt om nogle enkelte forslag, selv om hr. Hans Andersen også nævnte nogle.

Ledige skal ikke længere søge et bestemt antal job. Det er noget, som mange jo ser som en fordel, og de må nu i stedet fokusere på det, som de skal og kan søge. Graviditetsbetinget syge fritages for opfølgning, og arbejdsløshedskassens pligt til at holde sygesamtaler afskaffes. Det er bare for at nævne nogle forslag, og der er mange flere. Det er godt, og det her hjælper mange.

Vi mente dengang – og mener stadig væk – at der kan gøres meget mere, og vi havde da også dengang yderligere forslag, som vi desværre ikke fik med. Jeg kan nævne nogle stykker, f.eks. afskaffelse af det obligatoriske cv-klik og afskaffelse af 400-timers-reglen, som vi af mange fik at vide var en regel, der blev brugt rigtig mange kræfter på. Den har den socialdemokratiske ledede regering jo så heldigvis siden fået afskaffet. Så det er jo rigtig godt. Jeg kan også nævne afskaffelse af varighedsbegrænsningen for sygedagpenge og mange, mange flere. Så potentialet for afbureaukratisering er fortsat stort, men alt andet lige er de initiativer, der i dag behandles, og som vi er blevet enige om, en god forbedring og et skridt i den rigtige retning. Men jeg tror godt, jeg kan love alle – også hr. Hans Andersen – at der kommer endnu mere fra regeringens side. Vi Socialdemokrater vil gerne gøre op med alle de regler, vi ser er unødige.

Vi har de sidste mange år set stadig mere kontrol og bureaukrati på hele beskæftigelsesområdet. Det har gjort arbejdet tungere, og det har desværre flyttet opmærksomheden længere væk fra det, som det faktisk handler om, nemlig at få de ledige i gang. Socialdemokraterne vil stå i spidsen for at give kommunerne, jobcentrene og a-kasserne mere handlefrihed. Vi vil selvfølgelig stille krav, men vi vil også vise tillid til medarbejderne gennem regelforenkling. Ja, vi ser helle, at medarbejderne udfører deres arbejde, at medarbejderne får de ledige i gang, frem for at de bare skal bruge tid på at sidde at kontrollere dem. Derfor vil Socialdemokraterne være klar til at gøre endnu mere på det her område og vil selvfølgelig løbende kigge på flere forslag i forhold til afbureaukratisering. Samtidig vil vi hele tiden tænke den tanke – eller i hvert fald spørge os selv, når vi kommer med nye tiltag: Hvis den nye regel ikke skaffer flere ledige i gang, er den så det værd? Jeg tror, at vi som lovgivere altid skal stille os selv det spørgsmål. Jeg vil sige, at jeg også synes det har været glemt de sidste 10 år.

Når vi ikke har lanceret et decideret afbureaukratiseringsprojekt lige nu, er det jo netop, fordi vi går i gang med mange reformer. Det er reformer, som jeg har hørt at den borgerlige opposition også gerne vil være med til. Og det glæder mig, at hr. Hans Andersen også vil

være med til alle de her ting, dvs. nogle reformer, hvor vi også har mulighed for at afbureaukratisere; nogle reformer, som jeg jo personligt mener at vi måske burde have taget fat på og gjort noget ved for længe siden. Det er reformer på førtidspension, fleksjob, kontanthjælp og sygedagpenge, der alle netop vil tage fat i den målsætning, vi virkelig står for, nemlig at reformere for at få flere mennesker ind på arbejdsmarkedet og dermed være med til at forbedre deres muligheder og deres livsværdier, så de kan tage del i og bidrage til fællesskabet. Og derfor mener vi som Socialdemokrater, at hvis vi løfter det her system, fjerner mange af de bureaukratiske regler, der er derude, og sørger for, at medarbejderne igen kan arbejde med det, det drejer sig om, nemlig de ledige, så kan vi komme rigtig, rigtig langt. Og derfor støtter vi forslaget.

Kl. 11:25

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 11:25

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Jamen de her tre lovforslag, vi behandler i dag, er jo en følge af de forhandlinger, vi havde i foråret, i maj 2011, hvor partierne indgik en aftale om afbureaukratisering. Som det er blevet nævnt, er det her en udløber af den undersøgelse, som den tidligere beskæftigelsesminister havde lavet, af, hvilke regler der var generende.

Der kom rigtig mange bud på, hvilke regler vi kunne afskaffe, og der blev også lavet en lang liste over, hvilke regler vi så skulle i gang med at se på. Der var nogle af reglerne, der kunne ændres ved en bekendtgørelse, og nogle regler skulle ændres ved lovgivning. Og jeg går jo ud fra, at det hele i forbindelse med de regler, der kunne ændres ved en bekendtgørelse, er sat i værk; så det tror jeg på fungerer.

Tilbage var så det, der skulle ændres ved lovgivning. Vi havde så den situation i maj 2011, at det var svært at komme i gang med den helt store regelforenkling, da vi snart skulle til valg. Uanset hvad der bliver sagt her i dag, må det siges, at Socialdemokratiet dengang var sådan lidt tilbageholdende, fordi de måske skulle sidde på magten efter et valg, og det kom de så også til. Og derfor blev der sådan lidt reduktion i antallet af regelforenklinger, altså i antallet af de regler, der blev forenklet.

Men det ændrer ikke ved, at de partier, der står bag de forslag, også aftalte og var enige om, at når man kom efter et valg, uanset hvilken regering det var, skulle man genoptage forhandlingerne og lave nye regelforenklinger ud fra den liste, der nu er. Og det ser jeg da frem til; det håber jeg kommer her til foråret, for det var sådan set aftalen, at det skulle komme her efter et valg. Det er ikke afhængigt af de reformer, som vi lige har hørt hr. Leif Lahn Jensen nævne. Det har ikke noget med reformer at gøre, det er simpelt hen ud fra den liste over regelforenklinger, der ligger, at vi skal gå i gang med forhandlinger om nye regelforenklinger. Så jeg går da selvfølgelig ud fra, at ministeren vil leve op til det, der ligger i aftalen om, at vi skulle fortsætte.

Der er rigtig mange gode bud på forenklinger af regler, der har været til gene for både de ledige og sagsbehandlerne ude i jobcentre og a-kasserne. Og vi vil i Dansk Folkeparti blankt erkende, at når nogle regler er unødvendige, skal vi selvfølgelig også fjerne dem. Der har været sådan en tilbøjelighed til, at når der var blevet indført nogle regler, altså at når der var blevet lavet nye regler, så blev de egentlig glemt. Det er sket hele tiden, det er ikke bare inden for de sidste 10 år, det skete også i 1990'erne. Man glemte mange gange at fjerne reglerne, og hvis man endelig fjernede reglerne, så beholdt a-

kasserne og jobcentrene mange gange papirerne med de gamle regler og kørte videre efter dem.

Det skal vi selvfølgelig have ændret på, det er klart. Det skal være sådan, at sagsbehandlerne bruger de regler, der er up to date, og ikke gamle regler, der er udløbet, og som måske mere er til gene for de ledige. Men det er dem, sagsbehandlerne kender til hudløshed, og derfor er de tilbøjelige til at kigge på dem, og de er måske ikke lige blevet opdateret, med hensyn til at der er kommet nye. Det er sådan noget, vi også har arbejdet med, altså med mere oplysning ud til jobcentre og a-kasser om, hvordan reglerne fungerer fremover.

Men alt i alt synes vi i Dansk Folkeparti, at det er et stort skridt i den rigtige retning, og vi er glade for, at der er samlet så bred tilslutning til regelforenklingen, og det lover godt for fremtiden. Vi ser som sagt også frem til, at vi bliver inviteret over til en ny omgang forhandlinger om regelforenkling, hvor vi måske kan få fjernet endnu flere unødvendige regler, der mere er til gene end til gavn.

Vi skal selvfølgelig altid se på, om reglerne, uanset om de er til gene eller ej, er nødvendige af hensyn til kontrollen med, om der bliver svindlet på nogle bestemte områder. Dem kan man selvfølgelig ikke bare lige gå ud og fjerne, selv om der kunne være et ønske. Vi har set på den liste, at der var nogle ønsker om at fjerne nogle regler, men hvor vi må sige, at det kan vi ikke, for dér er der grundlag for, at vi skal have kontrol med udbetalinger og den slags; dem kan vi selvfølgelig ikke fjerne, selv om det er et ønske. Men vi skal selvfølgelig lytte til sagsbehandlerne i jobcentre og a-kasserne og høre, hvad de har af indsigelser over for de regler og den lovgivning, som vi laver herinde i Folketinget, og det har vi gjort langt hen ad vejen.

Som sagt ser vi i Dansk Folkeparti frem til den kommende forhandling om endnu flere fjernelser af unødvendige regler og bureaukrati til gavn for både sagsbehandlerne og de ledige. Derudover har ministeren lagt to forslag om at fjerne noget ind i L 70. Dem har vi ikke de store ting at udsætte på, så vi kan godt uden problemer acceptere, at de er lagt ind. Så vi ser frem til den videre behandling af forslagene, og vi ser frem til, at vi skal samles igen og lave ny regelforenkling. Det tror jeg vi kommer langt med, og så tror jeg, at vi den her gang får en stor omgang, for nu har vi ikke et valg lige om hjørnet.

Så Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig forslaget, som vi også er en del af.

Kl. 11:31

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 11:31

(Ordfører)

Nadeem Farooq (RV):

Med de nærværende lovforslag, L 69, L 70 og L 71, effektuerer vi aftalen fra maj 2011 om forenkling af beskæftigelsesindsatsen, som blev indgået mellem et bredt flertal af Folketingets partier. Nu har de respektive ordførere fra de øvrige partier – hr. Hans Andersen, hr. Leif Lahn Jensen og hr. Bent Bøgsted – som kom før mig her på talerstolen, jo været inde og tale lidt om de enkelte elementer. Det, jeg vil gøre, er at give mit besyv med ud fra en helhedsorienteret betragtning.

Det, vi gør nu, er at sætte lidt mere fart på den afbureaukratisering, som er helt nødvendig for et velfungerende og effektivt arbejdsmarked, og som er forudsætningen for, at vi hele tiden kan give vores ledige borgere mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet på den mest smidige og mest ukomplicerede måde. Vi må ikke glemme, at et arbejde står øverst på ønskelisten hos de fleste ledige. Det er jo de færreste, der føler sig realiseret via en tilværelse på randen af eller uden for arbejdsmarkedet.

Men desværre er de ofte dårligt hjulpet i jobcentrene, hvor indsatsen alt for ofte styres af rigide regler frem for af de lediges behov.

De ansatte i jobcentrene vil jo meget gerne hjælpe de ledige, men de er som regel låst af rigide regler. Det omfattende bureaukrati får både økonomiske ressourcer og menneskeligt engagement til at forsvinde i papirbunkerne. En opgørelse viser, at for hver 13 kommunale jobcentermedarbejdere er der ansat 1 statslig medarbejder til at kontrollere dem. Og jobcentermedarbejderne bruger efterhånden mindre end et kvarter i timen på kontakt med dem, som det hele handler om, nemlig de ledige. De ressourcer kan bruges meget klogere, for i gennemsnit finder mere end fire ud af fem nemlig selv et job, inden der er gået et halvt år. Det viser tal fra www.jobindsats.dk. Aftalen giver bedre muligheder for at bruge mindre tid på bureaukrati, så der i stedet er plads til i højere grad at fokusere på den indsats, som skal få de ledige i job, på den indsats, der skaber resultater, og på det, som får humlebien til at flyve. Aftalen er ligeledes udtryk for, at vi lytter til dem, som må bakke med de her regler i dagligdagen og forvalter dem. Vi lytter til dem, som ved, hvor skoene trykker, og naturligvis til dem, som også fremadrettet vil bidrage til en fortsat afbureaukratisering.

Derfor kan Radikale Venstre støtte disse lovforslag med den ikke uvæsentlige bemærkning, at arbejdet for regelforenkling fortsætter med uformindsket styrke.

Kl. 11:35

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører for SF.

Kl. 11:35

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det er almindelig kendt, at arbejdsløse lider under et kæmpe bureaukrati af regler, både i jobcentre og i a-kasser, og det er helt oplagt, at det er noget, vi skal have gjort op med. Dagens tre lovforslag er et skridt i den rigtige retning, men der er, som det også er blevet nævnt, meget, meget mere, der skal gøres. Det er jo grotesk, at det har vist sig, at når man printer alle de regler ud, som gælder for arbejdsløse og aktivering i Danmark, så skal man printe – hold godt fast – 24.000 A4-ark. Det er en fuldstændig absurd situation, og derfor skal vi have ryddet gevaldigt op i det elendige bureaukrati.

Noget af det, der bliver gjort op med i dag, er, at arbejdsløse er tvunget til at skrive et bestemt antal ansøgninger om job. Det var jo et misfoster, som blev skabt fra borgerlig side af den tidligere beskæftigelsesminister, hr. Claus Hjort Frederiksen, som indførte, at arbejdsløse skulle skrive mindst fire ansøgninger om ugen for at være sikre på, at de stod til rådighed. Det var spild af tid, ikke alene for arbejdsløse, men også for arbejdsgivere. Sagen var, at de ledige var nødt til at søge et stort antal job, som de i virkeligheden ikke havde en chance for at få, og arbejdsgiverne var så tvunget til at læse et hav af unødvendige ansøgninger igennem, som i virkeligheden var irrelevante for den pågældende stilling, og det var i den sammenhæng, at der skete det, at de her unødvendige ansøgninger blandt arbejdsgivere fik tilnavnet en Claus Hjort Frederiksen.

Sagen var jo, at det nærmede sig den situation, hvor arbejdsgiverne skulle have fat på en lastbil for at køre alle de her ansøgninger ind, som arbejdsløse var tvunget til at skrive. Det her misfoster bestod et års tid, og derefter indså man selv i Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, at det måtte der laves om på. Det blev så ændret til, at man efter et årstids forløb normalt skulle sende to ansøgninger om ugen. Det er den regel, der har været gældende i lang tid. Men selv det fører til nogle groteske situationer, hvis der ikke er relevant arbejde at søge, og sagens kerne er jo, at det store problem ikke er, at mennesker ikke søger arbejde. Det er, at der mangler arbejdspladser. Det er det, som er det centrale problem. Derfor er det godt, at det her misfoster fra borgerlig side om et bestemt antal ansøgninger om ugen bliver afskaffet med de her lovforslag.

Det er jo ikke, fordi det så betyder, at ledige bare kan lade være med at søge arbejde. Det skal man stadig væk gøre, men hvad der har sin rimelighed, og hvad der er relevant, er noget, som a-kassen og jobcenteret ud fra en konkret vurdering skal vurdere i de enkelte tilfælde, og det er selvfølgelig den rigtige måde at gøre det på. Jeg må sige, at det her ansøgningsshow, som man satte i gang fra VKO's side, jo har ført til et kæmpe bureaukrati, som minder mig om det bureaukrati, man havde i det hedengangne Sovjetunionen, og det var jo noget skrækeligt noget med al den mangel på produktivitet, som man opnåede derovre på grund af bureaukrati.

Hvis vi vender blikket fremad, er der som sagt langt mere bureaukrati, der skal afskaffes, og noget af det, som vi skal have fjernet, er det samtalehysteri, som arbejdsløse også bliver udsat for. Sagen er jo, at man som ledig hver tredje måned skal melde sig til en samtale både i jobcenteret og i a-kassen. Det siger lovgivningen. Sandheden er, at i masser af de her samtaler foregår der ingenting, ud over at der bliver sat et kryds i et skema, fordi der ikke er noget relevant at tale om. Sandheden er også, at samtalerne i a-kassen og jobcenteret ligner hinanden utrolig meget. Der foregår stort set det samme.

Hvad fører det til, at man skal holde de her dobbeltsamtaler hver tredje måned? Det fører til et enormt bureaukrati i jobcentrene, og derfor er det jo en kendt sag, som ingen bestrider, at 80 pct. af jobcentermedarbejdernes tid går med bureaukrati, kontrol og dokumentation. Det er der ingen der bestrider i dagens Danmark. Det er jo en ganske forfærdelig situation, at der så bliver 20 pct. tilbage af tiden til at tale med arbejdsløse og tale med arbejdsgivere i forsøget på at få fat på nogle job til dem, der mangler dem. Det burde jo være et omvendt forhold, nemlig sådan at 80 pct. af tiden gik til, at man i jobcentrene kunne kontakte arbejdsgivere og tale med arbejdsløse, og sådan at 20 pct. af tiden kunne gå med dokumentation.

Kl. 11:40

Det er simpelt hen en totalt elendig udnyttelse af ressourcerne, som vi skal have gjort op med, og det er et ressourceforbrug, som den borgerlige regering gennem 10 år har haft ansvaret for er blevet skabt, og det er forfærdeligt. Hvad gør vi ved det? SF's forslag er, at man de første 9 måneder af en ledighedsperiode skal nøjes med at møde i a-kassen til samtaler. Det skal i det hele taget være a-kassen, som skal varetage opgaven over for den arbejdsløse i de første 9 måneder. Det betyder jo, at vi i hvert fald slipper for dobbeltsamtaler i den periode, og så kan jobcentermedarbejderne bruge deres tid på noget bedre, nemlig at hjælpe mennesker, der har haft en længerevarende ledighed, til at komme mere i kontakt med arbejdsgiverne, hvilket arbejdsgiverne i øvrigt også efterlyser.

Hvorfor er a-kasserne bedre de første 9 måneder? Det er de af flere forskellige grunde. De kender medlemmernes erhvervsbaggrund, de kender deres uddannelse, de kender arbejdsløses muligheder for efteruddannelseskurser inden for det pågældende arbejdsområde, men a-kasserne kender jo også arbejdsgiverne i området og dermed arbejdsmulighederne, og det betyder simpelt hen, at a-kasserne har en ekspertise inden for de enkelte brancher og arbejdsområder, som man aldrig nogen sinde vil kunne få i et jobcenter. Derfor er a-kasserne bedre til at tage sig af de arbejdsløse i de første 9 måneder, og som sagt slipper vi bl.a. for de her dobbeltsamtaler og for, at der er titusinder af skemaer, der skal udfyldes i jobcentrene på det her område. Ressourcerne kan simpelt hen bruges bedre.

Det er et eksempel på den retning, som vi arbejder i i SF. Jeg håber, at det vil lykkes, og det må jo så vise sig, om det gør det. Dagens lovforslag er som nævnt et fremskridt, men der er meget, meget mere, der skal gøres, og det vil vi fortsat arbejde på.

Kl. 11:42

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Christian Juhl som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 11:42

(Ordfører)

Christian Juhl (EL):

Lovgivning er beskæftigelsesterapi for politikere og sikkert ikke noget, man kan bruge på sit cv, når man skal ud at søge arbejde i en virksomhed. For først laver i det her tilfælde VKO en masse regler, og så foreslås en række love, der ophæver nogle af dem igen. Så er man jo kommet tilbage til udgangspunktet, og det er der vist ikke mange virksomheder der kunne tjene penge på.

Reaktionen på det store bureaukrati gjorde, at selv den viljefaste kvindelige borgerlige minister måtte gøre noget, og så startede kampagnen »Væk med bøvlet, Inger«. Den fik ikke så stor gennemslagskraft, som nogle af os, der var ude i systemet, havde håbet, men et par guldorn er taget til nåde i de fremsatte forslag, så der er beskæftigelse for politikere og embedsmænd til mange timer endnu, selv om det her bliver vedtaget.

Desværre er indholdet ikke altid lige fornuftigt, men jeg vil nu starte med at udtrykke min glæde over, at den nye arbejdsminister har taget hensyn til høringsvarene og ændret § 6 i det forslag, der hedder L 70, sådan at de dagpengemodtagere og efterlønsmodtagere, der har fået beregnet en forkert sats og dermed mistet dagpenge og efterløn, nu kan få en efterbetaling af deres tilgodehavende. Det er rigtig godt, at det er lykkedes, allerede inden lovforslaget er vedtaget.

Så lad os tage fat på L 69: Det er godt, at sanktionerne for de arbejdsløse bliver lempet. Det er et fremskridt, at man nu kun får en så længe-sanktion, når man ikke møder op til en samtale i jobcenteret eller a-kassen, hvor man tidligere i gentagelsestilfælde fik karantæne eller helt mistede retten til sine dagpenge. Det var en vanvittig regel.

Der er også en række andre gode ting, nemlig at de arbejdsløse ved cv-samtale ikke længere skal pålægges at søge to konkrete job; at den arbejdsløse på sit cv ikke længere skal angive et beskæftigelsesmål inden for området, hvor der er behov for arbejdskraft; at der ikke længere skal holdes jobsamtaler hyppigere end hver tredje måned; at kontakten med alvorligt syge kontanthjælpsmodtagere skal ske uden kontakt til den syge; at kontakten til syge kontanthjælpsmodtagere skal være en del af det almindelige kontaktførløb; at revaliderende kan få deres økonomiske forhold forbedret og få overenskomstmæssig løn som færdiguddannede, både når de bliver revalideret på en virksomhed, og når de er elever eller lærlinge; og at der ikke længere er måltal for, hvor stor en del af beskæftigelsesindsatsen der skal varetages af andre aktører. Jeg går ud fra, at kommunerne så helt kan undlade at henvise de arbejdsløse til disse andre aktører.

Men der er også en del i det forslag, der er betænkeligt. Der indføres pligt til at øge digitaliseringen. Jeg mener, det skal sikres, at der tages vidtgående hensyn til de borgere, som ikke er fortrolige med it, og at den digitale kommunikation kan være tilgængelig for mennesker med handicap. Derfor er det ikke godt, at ministeren bebyrder sig til at fastsætte dagpengemæssige konsekvenser for de a-kasse-medlemmer, der ikke opfylder kravene om digital kommunikation. Det kan jo gå helt galt, hvis ikke man er ven med en computer.

Myndighederne og jobcentrene skal kun have adgang til de oplysninger, som der er hjemmel til i loven, og som er relevante for deres arbejde, og al a-kasse-kommunikation med medlemmerne er et internt anliggende mellem a-kassen og hvert enkelt medlem, som ingen andre skal have adgang til. Det er problematisk, som det er beskrevet i lovforslaget.

Befordringsgodtgørelsen for den gruppe af arbejdsløse, der i dag har ret til den højeste godtgørelse, skal ikke sættes ned. Der skal ikke skæres i kontanthjælpsmodtagernes godtgørelse for merudgift ved at deltage i aktivering.

Vi har ikke meget tiltro til Work in Denmark-centrene. Vi tænker her på deres skandaløse rådgivning til arbejdsgiverne om, hvordan

de skal indkvartere og behandle udenlandsk arbejdskraft. Det er bedre, at det bliver i jobcentrene. Det er også en dårlig idé at fjerne kravet om, at der skal holdes mindst et årligt møde mellem beskæftigelsesregionerne og handicaporganisationerne, det var vigtige møder.

Kl. 11:47

Lad os også tale lidt om L 70: Det er godt for de mange, der er blevet snydt ved beregning af deres dagpenge og efterlønsats på baggrund af indkomstregistrene i stedet for lønsedler. Det er godt, at man forenkler optagelsesreglerne, så alle, der ønsker at blive medlem af en a-kasse, nu kan blive det. Men det, der er blevet lavet med uddannelsesydelser, er noget skidt. Afskaffelse af ydelser til selvvalgt uddannelse og erstatning af uddannelsesydelse med individuelle dagpenge er en klar forringelse for alle, der ikke modtager dagpenge efter højeste sats. Det kan kommuner og stat spare 12 mio. kr. ved, og det er klar tale, hvad det så drejer sig om. Ministeren har jo offentligt sagt, at det er godt at satse på uddannelse, og derfor skal vi selvfølgelig også inspirere, ved at det beløb, man får, er det højest mulige.

Kombinationsforsikring skal ikke afskaffes. Der er knap 1.500, der bruger den, og den skal bare være mindre bureaukratisk, for så er der mange flere, der vil bruge den. Flyttehjælpen skal heller ikke afskaffes. Det er jo et rigtig godt redskab, hvis man vil være fleksibel og kan flytte som arbejdsløs.

Så et par ord om L 71, hvis tiden tillader det – det gør den: Forslaget indeholder nogle positive regelforenklinger. Det er godt, at a-kasserne fritages for at holde sygefraværssamtale; at arbejdsgiveren fritages for at sende oplysninger til kommunerne om de her samtaler; at gravide kvinder, der af helbredsmæssige årsager går på barsel tidligere end 4 uger før forventet fødsel, fritages for kommunens opfølgning; at selvstændige med langvarig og kronisk sygdom kan indgå en § 58-aftale med kommunen, så de kan få dagpenge fra første sygedag; og endelig at selvstændige kan få sygedagpenge for alle ugens dage, så de ikke mister penge, hvis de f.eks. arbejder lørdag-søndag.

Men vi vil ikke tage sygedagpenge fra de syge, hvis de mere end én gang ikke møder frem til indkaldt samtale eller ikke følger lægens eller kommunens pålæg. Det er et urimeligt forslag uden samfundsøkonomisk betydning. Man skønner, at det er ca. 20 personer om året, det vil ramme, og som vil miste sygedagpengene, og besparelsen er på sølle 0,5 mio. kr., men for den enkelte syge, der mister forsørgelsesgrundlaget, har det alvorlige følger.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor en aftale om at forenkle regler og rydde op i overflødige regler og bureaukrati skal anvendes til også at skære ned over for de syge arbejdsløse. Kunne vi ikke få fjernet forringelserne, sådan at vi har den reelle forbedring tilbage? Så ville der være noget perspektiv i det. Men da alle tre forslag indeholder alvorlige forringelser, vil Enhedslisten arbejde for at få ændret dem under behandlingen. Ellers ser det ikke godt ud med vores stemmer.

Kl. 11:49

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:50

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Der er blevet sagt mange gode ting fra denne talerstol omkring disse lovforslag, som jo er et resultat af en aftale indgået mellem Socialdemokratiet, Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, LA, Konservative og Kristendemokraterne, en aftale, der afskaffer, forenkler og harmoniserer en række regler på beskæftigelsesområdet. Det er godt med forenklinger og afskaffelse af unødvendigt bureaukrati og unødvendig kontrol. Men det er kun ét skridt i den rigtige retning, der kan sagtens gøres mere, og Liberal Alliance vil fortsat arbejde

for, at der bliver gjort mere. Regelforenklings og en afskaffelse af unødvendigt bureaukrati vil i høj grad kunne hjælpe os til at få en mindre og en mere effektiv offentlig sektor og vil samtidig give borgerne mere frihed.

Da det at få en mindre og en mere effektiv offentlig sektor også er en vigtig proces i forhold til landets økonomiske situation, håber vi i Liberal Alliance på, at der her i Folketinget også fremover kan findes flertal for flere tiltag i lighed med forslagene her.

Kl. 11:51

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det fru Mai Henriksen som konservativ ordfører.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

I mandags var jeg på besøg i en a-kasse, hvor jeg fulgte nogle samtaler med en ledig, nemlig Birgit, som var lige i starten af 50'erne. Hun havde i 10 år været ansat i en brilleforretning og var så nu blevet ledig. På de egentlig få timer, hvor jeg var der, så jeg, hvordan der var masser af forhold, vi kunne komme ind og kigge på. Der er forhold, hvor a-kasser og kommuner gør nøjagtig de samme ting, og det må være mærkværdigt at opleve det som borger. Så vi kan altid blive bedre, og vi kan altid rydde op i det her, og derfor vil jeg egentlig gerne rette en tak til den tidligere beskæftigelsesminister, fru Inger Støjberg, som jo var den, der tog handsken op, og som begyndte at rydde op i det her. De 44 forslag var jo, må man sige, munter læsning, hvis det ikke var, fordi det her var alt for alvorligt til at være muntert.

Det drejer sig om at afskaffe blanketter, som netop ikke bliver brugt, det drejer sig om de her dobbelte indberetninger fra a-kasser og kommuner, der er diverse særregler, som er så sære, at det må betegnes som noget graverende, og så er der ordninger, som slet ikke bliver anvendt. Så der er altså god grund til at rydde op i overflødige regler og overflødigt bureaukrati, sådan at borgere, som er uden job, netop hurtigst muligt bliver hjulpet tilbage i beskæftigelse. Det er også positivt, at de 44 initiativer, som vi med de her lovforslag behandler her, jo er fremkommet på baggrund af ideer fra borgere, virksomheder, a-kasser og kommuner. Det bifalder vi, for det er jo netop dem, som oplever det i hverdagen, dem, som oplever, hvor skoen trykker.

Så det er i høj grad tre lovforslag, som vi værdsætter, og derfor kan Konservative stemme for.

Kl. 11:53

Formanden:

Tak til ordføreren.

Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:53

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det, og tak for en god debat. Jeg havde nu også forventet, at vi i mindelighed kunne blive enige om at vedtage de her tre lovforslag, da det jo udmønter en bred og – synes jeg – god politisk aftale, der blev indgået inden folketingsvalget.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi med de her lovforslag sikrer, at der bruges mindre tid på papirarbejde og bureaukrati ude i vores kommuner; at der bliver sat mere fokus på den enkelte ledige; at vi på nogle udvalgte områder får taget, synes jeg, nogle afgørende, vigtige skridt i retning af en bedre beskæftigelsespolitik, og ikke mindst det, at det nu ikke længere vil være sådan, at den ledige bliver pålagt at søge et vist antal job, men i stedet kan blive pålagt at søge konkrete, relevante job, er for mig at se en rigtig vigtig ændring. Jeg synes også, det er vigtigt, at der nu kommer nogle både enklere og mere flek-

sible rammer for opfølgningen i forhold til den enkelte ledige, sådan at det bliver muligt at følge op med andet end de samtaler, der har gjort sig gældende hidtil. I det hele taget lægger lovforslagene op til en mere fleksibel tilrettelæggelse med fokus på det, som er det afgørende.

Jeg hører, hvad Enhedslistens ordfører siger omkring den øgede brug af digitalisering, og kan sige, at jeg sådan set er enig med hr. Christian Juhl i, at det er vigtigt, at de borgere, der ikke føler sig trygge ved det digitale, får den hjælp, den sparring, de har behov for. Omvendt har jeg det også sådan, at jeg synes, at digitaliseringen åbner for rigtig, rigtig mange muligheder, ikke mindst på beskæftigelsesområdet.

Altså: Enhedslisten har jo tidligere med rette kritiseret beskæftigelsespolitikken for at være for rigid og for at have for stramme regler, f.eks. når det gælder fremmøde på et bestemt tidspunkt, og der tror jeg slet ikke vi må undervurdere, at en øget digitalisering af beskæftigelsespolitikken jo også understøtter, at det er borgeren selv, der bliver den primære drivkraft for, hvornår kommunikationen med en sagsbehandler i jobcenteret skal foregå. Jeg tror, det er vigtigt, at vi går på to ben her, altså har et skarpt blik for, at alle skal kunne være med, samtidig med at vi bruger de mange muligheder, som digitaliseringen giver os, så i og med at det er mig, der har en del af ansvaret for, hvordan det her udmøntes og omsættes til virkelighed, vil jeg gerne love Enhedslisten, at det er noget, jeg vil være meget opmærksom på.

Jeg skal sige, som flere af ordførerne også har været inde på, at vi derudover nu endelig får taget fat på den problemstilling, der handler om, at gravide, der er sygemeldt på grund af graviditetsforhold, tidligere var omfattet af en meget håndfast opfølgning, for det bliver der nu også blødt op på reglerne om. Det synes jeg er rigtig, rigtig klogt.

Så indeholder lovforslaget to elementer, som ikke var en del af den oprindelige aftale, og det er alle aftaleparter informeret om. Det er dels en hjemmel i lovgivningen til at kunne gennemføre forsøg og udviklingsaktiviteter, og det lytter jeg mig til at der er opbakning til, dels spørgsmålet om beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere, som Enhedslisten i øvrigt allerede har redegjort for. Det er to forslag, som, tror jeg, for det ene forslags vedkommende betyder noget for udviklingen af beskæftigelsespolitikken, og som for det andet forslags vedkommende får rettet op på en helt uhensigtsmæssig konsekvens af lovforslaget, som det først var udformet.

Jeg synes alt i alt, at lovforslagene her udmønter den politiske aftale loyalt. Jeg synes, det er en god politisk aftale, der er indgået, og jeg er meget enig, når både den radikale ordfører og andre ordførere mindede om, at det her bestemt ikke behøver at være den sidste aftale, der handler om og adresserer spørgsmålet omkring afbureaukratisering af beskæftigelsespolitikken. Jeg ser det her som et første skridt i den retning og håber på et rigtig, rigtig godt samarbejde med alle Folketingets partier, som jeg ved er optaget af det.

Til allersidst måske dette: Når vi afbureaukratiserer, tror jeg ikke, det kan undgås, at vi også kommer til at foretage nogle ændringer, som alle ikke kan være helt enige i. Jeg har det selv sådan, at hvis vi virkelig mener, at vi gerne vil afbureaukratisere, kommer vi også en gang imellem til at ændre noget her og der i en lovgivning, som måske ikke til fulde lever op til andre mål, vi har. Og jeg synes personligt, at det er prisen værd, for skal vi adressere den enorme problemstilling, der er, og som SF's ordfører også gør opmærksom på, med at vores lovgivning fylder så meget, at en ledig ikke kan bære lovgivningen ud af jobcenteret eller a-kassen, så skal vi afbureaukratisere, og så må vi tage det med, at der kan ligge nogle mindre forringelser i en afbureaukratisering.

Kl. 11:58

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.
Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Det næste punkt på dagsordenen er:

**8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 10:
Forslag til folketingsbeslutning om »Sund Vækst«.**

Af Bertel Haarder (V) og Lars Barfoed (KF) m.fl.
(Fremsættelse 08.11.2011).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Mødet er genoptaget

Forhandlingen er åbnet. Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 13:01

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Som udgangspunkt er det et både forståeligt og sympatisk forslag, men for at være ærlig er det både for lidt og for sent. Regeringen er allerede i gang med langt mere strategiske og fokuserede indsatser for at fremme vækst- og innovationsvilkårene. Så det giver ikke længere mening at arbejde videre inden for rammen af den tidligere regerings »Sund Vækst«-oplæg. Regeringen er helt enig i, at vi skal fokusere på at udnytte de styrker, som vores velfærds- og sundhedsteknologiske virksomheder har, til fordel for den danske økonomi og til fordel for vores sundhedsvæsen. Derfor er det nødvendigt, at vi i Danmark arbejder målrettet med at forbedre rammerne for innovation og vækst i samarbejdet mellem det offentlige og det private, altså OPP.

De globale sundhedsudgifter vil ifølge Verdensbanken vokse ca. 40 pct. fra 2010 til 2020. De globale sundhedsudgifter vil dermed nå op på omkring 7.000 mia. US-dollar. Hvis de danske virksomheder formår at følge den vækst, ligger der et vækstopotiale på omkring 25 mia. kr. fra 2010 til 2020. Hvis Danmark dermed formår at vinde yderligere markedsandele på det her stærkt stigende marked, er vækstmulighederne naturligvis endnu større.

Problemet med beslutningsforslag nr. B 10 er, at det ikke tager højde for, at der er kommet en ny regering, og at den regering har et regeringsgrundlag, der sætter en langt mere ambitiøs dagsorden for at fremme rammerne for vækst og innovation. Der er brug for en langt mere strukturel og strategisk tilgang til at forbedre rammerne for innovation, erhverv, eksport og vækst i Danmark. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen sætte gang i at forbedre rammerne der, hvor det virkelig rykker noget. Det vil også komme sundheds- og velfærdsteknologien til gode. Regeringen er i gang og vil levere.

Jeg vil nu kort gennemgå nogle af de allervigtigste initiativer. Regeringen har skudt gang i arbejdet med en ny erhvervs- og vækstpolitik, og det er forventningen, at det i det regi vil være et særskilt arbejde målrettet mod sundheds- og velfærdsområdet. Ministerudvalget arbejder på tværs af de relevante ministerier, og det vil sige, at

ud over Erhvervs- og Vækstministeriet og de relevante fagressortministerier vil arbejdet også inddrage områder som forskning, uddannelse og beskæftigelse.

Som det fremgår af det offentliggjorte kommissorium, skal regeringens erhvervs- og vækstpolitik bygge på to kerneelementer. De generelle vækstvilkår skal sikres i Danmark, og så skal der sættes særligt ind der, hvor Danmark har et særligt potentiale på grund af vores allerede eksisterende styrker kombineret med en udsigt til en stigende global efterspørgsel. Sundhed nævnes specifikt i den sammenhæng. Herunder kan der så ses på vilkår som f.eks. offentlig regulering, markedsadgang, forskning, innovation, uddannelse, offentligt indkøb, digitalisering, offentligt-privat samarbejde, markedsføring, eksport og investeringsfremme.

Jeg tror egentlig, at forslagsstillerne ville ønske, at de havde sat gang i det her arbejde, og jeg har svært ved at se, hvad »Sund Vækst« kan løfte, som ikke løftes bedre af det her ministerudvalg.

Det er desuden regeringens og min ambition at prioritere og fokusere eksportindsatsen over for verdens fire største vækstøkonomier. Regeringen har derfor igangsat et arbejde, der skal lave strategier for, hvordan danske virksomheder kommer ud på de store BRIK-markeder, dvs. Brasilien, Rusland, Indien og Kina i første omgang, og derefter The Next Eleven, som jo bl.a. er Vietnam, Sydafrika og Mexico. Flere virksomheder var derfor samlet i sidste uge i Udenrigsministeriet for at komme med input til konkrete strategier, der skal udmøntes senere på året. BRIK-strategierne vil blive fulgt op af strategier i den næste række andenbølgelande, altså The Next Eleven.

Som minister for handels- og investeringsfremme er jeg meget opmærksom på betydningen af sundheds- og velfærdsområdet og virksomhedernes særlige behov på BRIK-markederne, særlig for så vidt gælder adgangen til offentlige beslutningstagere, offentligt udbud og certificeringsprocesser. Jeg vil derfor opprioritere eksportfremmearbejdet på de danske ambassader med at udbrede kendskabet til danske sundheds- og velfærds løsninger. Jeg er desuden helt opmærksom på, at vi ikke må glemme nærmarkederne. Nærmarkederne har fortsat stor betydning for dansk eksport af sundheds- og velfærds løsninger, og det forventes de fortsat at have i de kommende år. Vi ved jo også alle sammen, at hovedparten af dansk eksport, ca. 63 pct., er til vores nærmarkeder, herunder især Tyskland, Sverige, Norge og Storbritannien. Det gælder især for de små og mellemstore virksomheder, at nærmarkederne er attraktive: De forstår vilkårene, og derfor er det også oplagt stadig væk at fokusere på nærmarkerne. For mig at se er nærmarkederne grundlaget, vækstmarkederne er fremtiden.

Kl. 13:06

Under formandskabet har vi sat sundhedsinnovation på dagsordenen under overskriften »Smart Health – Better Lives.«. Jeg tror, at den tidligere sundhedsminister også har været en lille smule involveret i forberedelsen af formandskabet og derfor også kan nikke genkendende til den her dagsorden.

I EU-regi vil vi sætte fokus på, at når vi sætter rammerne for sundhedsvæsenet, sætter vi også rammerne for sundhedsinnovation. Vi har som sagt kaldt det »Smart Health – Better Lives«, for vi ønsker at sætte fokus på det, vi har brug for, nemlig smarte sundheds løsninger, der kan give et bedre liv. Vi skal ikke bare fortabe os i vækstperspektivet, vi skal sørge for og huske på, at sundhedsinnovation er vigtigt, fordi det kan forbedre livskvaliteten, arbejdsvilkårene og den økonomiske bæredygtighed i sundhedsvæsenet. Kan vi udvikle sådanne smarte løsninger, kan vi også for alvor eksportere dem, men det kommer altså også danske patienter til gode, hvis vi udvikler verdens førende sundhedsteknologi i Danmark og i Europa. Og vi har i høj grad brug for at sætte bedre rammer for innovation, så vi kan gøre tingene ikke bare lidt bedre, men meget smartere.

Regeringen arbejder videre med de forslag, der lå i den tidligere regerings oplæg »Sund Vækst«. Flere af forslagene mangler fortsat at blive konkretiseret og at få en praktisk udformning, og det udestår også at anslå de præcise udgifter til flere af forslagene. Men det arbejder vi selvfølgelig videre på.

Med afsæt i alle regeringens vækst- og innovationsinitiativer – og der er faktisk flere end dem, jeg har nået at nævne i talen – går jeg ud fra, at det allerede står lysende klart, at der ikke er nogen grund til at arbejde videre inden for rammerne af den tidligere regerings »Sund Vækst«-oplæg. Vi er allerede langt videre, og derfor kan regeringen ikke støtte B 10.

Kl. 13:08

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak. Hr. Bertel Haarder.

Kl. 13:08

Bertel Haarder (V):

Det er dejligt, at den fungerende sundhedsminister er med på indholdet i forslaget, men jeg synes ikke, at vi fik klar besked med hensyn til de 22 helt konkrete initiativer, som blev aftalt med hospitalssektoren, med forskningen og med erhvervslivet sidste forår. Vi sad faktisk i temmelig mange timer, og deltagerne var meget glade for, at alt blev opsummeret og skrevet ned i disse 22 eller 23 punkter. Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at vi får at vide af ministeren, om hendes indlæg skal forstås sådan, at den liste over initiativer, som blev aftalt med de andre parter i løbet af nogle eftermiddage i foråret, tager regeringen så højtideligt, at den ikke vil lade det blive ved ordene. Det er jo ikke nok at sige det, ministeren siger, for bliver det til noget?

Kl. 13:09

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 13:09

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Ja, det gør det bestemt. Syv af de 23 forslag, som den tidligere regering havde lagt i »Sund Vækst«, er allerede gennemført, og det kan bl.a. findes på Sundhedsministeriets hjemmeside. Nogle af dem er under udarbejdelse, og jeg har fået lavet en liste med de 23, som jeg også gerne oversender til udvalget, hvoraf det kan ses, hvor vi præcis er i processen. Det, jeg synes er centralt, er, at de her forslag jo er gode, men de løser slet ikke den udfordring, vi står med. Vi skal ikke underkende, at Danmark er en lille og en åben økonomi, hvor halvdelen af de penge, vi bruger til velfærden i sundhedsvæsenet, jo kommer fra eksporten. Så vi er meget opmærksomme på det. Tro mig, det er bestemt vores dagsorden. Vi skal bare langt videre end det, den tidligere regering har lagt op til. Det var et lille skridt på vejen. Vi skal også tage det store.

Kl. 13:10

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Bertel Haarder.

Kl. 13:10

Bertel Haarder (V):

Jeg har spurgt, fordi ministeren sagde, at hun havde svært ved at se, hvad dette forslag kunne gøre, som ikke kunne løses af det ministerudvalg, som hun omtalte. Det var det, der fik mig til at spørge: Jamen de resterende 16 eller 17 punkter, som ikke er klaret endnu, kan vi kan være sikre på, at der bliver fulgt op på dem? Ellers tror jeg, at der er nogle uden for regeringen i sundhedssektoren, i forskningssektoren, i erhvervslivet, som bliver skuffede. Så derfor vil jeg op-

fordre til en mindre nonchalant holdning. Jeg vil opfordre til, at holdningen til det ikke er: Jamen vi er jo allerede meget videre. Ja, når det gælder ord, er regeringen jo langt forud for alle andre, men hvad med substans? Derfor kunne jeg godt ønske lidt stærkere ord end dem, som ministeren lige sagde med hensyn til at følge op på disse punkter.

Kl. 13:11

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 13:11

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Syv ud af de 23 er gennemført. Resten er i proces og vil blive gennemført. Der er ingen af dem, som ikke bliver gennemført – for det første. Jeg oversender gerne listen til hr. Bertel Haarder. For det andet har jeg noteret mig, hvad de råber op om ude i virkeligheden. De ønsker, at der skal ske meget mere, og det er regeringen opmærksom på.

Jeg har de første 100 dage som handels- og investeringsminister besøgt over 209 – tror jeg det er – erhvervsledere eller brancheorganisationer for netop at spørge om, hvad det er, der skal til, heriblandt også på sundheds- og velfærdsområdet, og vi er ved at lægge mere konkrete planer. Men det vil jo så være oven på det, der er sket indtil videre, og det vil så sige, at vi går langt videre. Men jeg kommer gerne tilbage, og så kan vi jo også tage en videre drøftelse af det, for jeg tror, at hvis vi ikke anerkender, at vi skal komme langt videre end det, den tidligere regering gjorde, så går vi glip af et globalt marked, som betyder, at dansk velfærd bliver forringet.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Mai Henriksen.

Kl. 13:12

Mai Henriksen (KF):

Ministeren siger, at der er konkrete planer, og hun fortæller lidt om den her nye erhvervs- og vækstpolitik, og det, jeg sådan fik ud af det, var, at man skal sikre vækstvilkår, og man skal fokusere, hvor der allerede er potentiale, men kan ministeren løfte bare lidt af sløret for sådan detaljeret end det mere overfladiske med, at man har nogle planer og man har nogle ord og man har nogle strategier, for, hvad det så rent faktisk er regeringen gerne vil, altså, mere konkret.

Kl. 13:12

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 13:12

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu tager vi jo erhvervslivet ganske alvorligt i regeringen, og derfor, når vi har inviteret dem til en dialog om, hvordan vi skal komme videre, vil det jo være lidt præmaturligt af mig at konkludere, hvad det er for nogle indsatser, vi skal lave. Så derfor bliver det jo, hvad det er, vi har lagt op i kommissoriet, fordi vi jo skal i gang med en dialog med erhvervslivet inden for mange af de her indsatser. Men vi har jo på mit eget normale område, nemlig på eksportområdet, lagt op til, at vi bl.a. vil sørge for, at vi har flere lokalt udstationerede, lokalt ansatte i Kina, hvor vi ved, at der er en øget efterspørgsel på teknologi, der kan hjælpe sundhedssektoren. De får flere ældre, og de har færre unge til at løfte opgaven. De skal have nogle teknologiske løsninger. Det er helt banalt fra, at en kran kan hjælpe en ud af sengen og op i stolen, uden at man behøver menneskelige hænder til det. Det er for

det første venligere for den enkelte person – jeg tror, at de fleste af os egentlig gerne vil kunne klare os selv – for det andet hjælper det arbejdsmiljømæssigt i forhold til folks hænder, og for det tredje er det også med til at udvikle en teknologi, vi kan sælge til bl.a. Kina.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Mai Henriksen.

Kl. 13:13

Mai Henriksen (KF):

Det lyder jo rigtig godt, at vi alle sammen er interesserede i, at der kommer til at ske noget på det her område, og hvis regeringen sikrer en hurtig fremdrift, vil det jo være rigtig fint. Så er jeg blot interesseret i at høre: I hvilken måned kan vi så forvente, at ministeren kommer med sit udspil efter at have talt med alle de her aktører?

Kl. 13:14

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 13:14

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Som ordføreren sikkert er opmærksom på, nævnte jeg jo flere forskellige processer, både den med Vækst- og Erhvervsudvalget, hvor kommissoriet er blevet gjort klart, og som kommer til at arbejde det næste 1½ år, og på mit eget område, hvor vi har udarbejdet BRIK-strategierne, som regner vi med at offentliggøre i næste måned, hvor vi netop satser på Kina, Brasilien, Indien og Rusland, og jeg kan løfte sløret: Sundhed og velfærd er en del af det, vi satser på.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:14

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Nu siger ministeren, at man ikke kan gå ind for det her forslag, og man gør sig rigtig mange tanker om strategier, store planer osv. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ministeren har imod de mange forslag til helt konkrete handlinger, der er i det her forslag, og som kunne bedre tingene i hverdagen rundtomkring.

Kl. 13:14

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 13:14

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Vi har ikke noget problem med de 23 forslag – de er bare enten gennemført eller næsten gennemført. Det ville være uambitiøst at nøjes med det. Det er jo det, vi siger: Vi vil gerne mere. Hvis Dansk Folkeparti mener, at vi bare skal nøjes med det, der ligger her, synes jeg, vi har et problem i forhold til det potentiale, der ligger, og som vel at mærke kan være med til at sikre danske arbejdspladser. Den store udfordring, vi har med stigende arbejdsløshed, tager regeringen ganske alvorligt. Derfor er vi nødt til at satse mere.

Så det er jo ikke, fordi det her ikke er interessant eller godt, for det har vi jo netop sagt at det er, men vi skal mere. Så når vi har gennemført de her 23 forslag – og det kommer vi til at gøre – er ambitionsniveauet faktisk en smule højere. Jeg har en lille fornemmelse af, at den tidligere sundhedsminister måske også kunne være enig i, at vi kunne gøre endnu mere.

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hr. Jens Henrik Thulesen Dahl.

Kl. 13:15

Kl. 13:15

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg mener bestemt også, at vi skal gøre rigtig meget mere, og selvfølgelig skal man have strategier og planer, der går langt ud over det her. Men er det, ministeren siger, så også, at man faktisk vil leve op til hvert punkt i det her forslag og tage de intentioner, der ligger i det, ind i det, regeringen i øvrigt laver?

Kl. 13:16

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 13:16

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg tror, at jeg sagde i min tale, og jeg er meget sikker på, at jeg også sagde i mit svar til hr. Bertel Haarder, at vi har gennemført 7 af de 23 punkter; resten af dem er enten undervejs og er ret langt i processen og er lige ved at blive afsluttet, eller også bliver de afsluttet. Jeg vil meget gerne oversende et notat til Folketinget, hvor jeg gennemgår samtlige 23 punkter.

Der er jo ikke noget galt i de 23 punkter. Nogle gange er det bare sådan, at man godt kan være mere ambitiøs, og det er vi i den her regering. Vi er ambitiøse på sundheds- og velfærdsområdet, fordi vi kan noget unikt i Danmark. Vi har danske virksomheder inden for hjælpemiddelområdet, som faktisk kan levere de løsninger, man har brug for ude i verden, og danske medicinalvirksomheder udvikler nye produkter f.eks. på livstilsområdet, hvor der er flere og flere mennesker i verden, der enten bliver overvægtige eller lider af nogle livstilssygdomme, så vi kan levere. Det skal vi tænke meget mere igennem; i stedet for kun at lade det være Sundhedsministeriet, der skal tænke det her igennem, så skal det være gennemgående i forbindelse med forskning, eksport og den erhvervspolitik, vi fører.

Så vi tager hul på det hele og tillader os at åbne alle bokse og sige: Hvad kan vi gøre for at fremme det her yderligere? For det er en ambition for regeringen at være en del mere ambitiøs end den tidligere.

Kl. 13:17

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Hans Andersen.

Kl. 13:17

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg er interesseret i at høre om noget helt konkret. Når nu vi snakker om, at vi skal skabe sund vækst og gerne skulle have et samarbejde mellem vores hospitaler, universiteter og den store medicoindustri, som vi har i Danmark, vil jeg høre, hvad ministeren vil gøre, for at vi får skabt nogle flere kliniske forskningsforsøg på hospitalerne. Jeg oplever nemlig, at det faktisk er lidt svært i øjeblikket for virksomhederne at komme ind og få en dialog med hospitalerne om det. Det er vel et af værktøjerne til at skabe den »Sund Vækst«, som vi alle sammen gerne vil have.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ministeren.

Kl. 13:18

Kl. 13:20

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg tror, at det er rigtig vigtigt, at vi har et samarbejde mellem private virksomheder og vores offentlige sundhedssystem. Det er vi nødt til, for at de kan udvikle produkterne gennem det, jeg har lært hedder brugerinnovation. Det vil sige, at ved at man bruger det, finder man ud af, hvordan man kan forbedre det. Helt præcis med hensyn til kliniske forsøg kan jeg simpelt hen ikke give et svar, men jeg vil gerne komme tilbage med et skriftligt svar.

Men jeg kan sige, at det, jeg oplever, når jeg snakker med danske virksomheder, er, at de er ganske begejstrede for det samarbejde, som de har med det offentlige sundhedssystem, fordi de kan se, at deres produkter bliver bedre af det. Jeg har været i kontakt med flere hjælpemiddelvirksomheder, der siger det. Jeg har også været i kontakt med flere lægemiddelvirksomheder, der siger det.

Men jeg må indrømme, at jeg ikke er helt inde i detaljerne om kliniske forsøg. Det håber jeg at hr. Hans Andersen vil bære over med, og jeg vil komme tilbage til det skriftligt.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Hans Andersen.

Kl. 13:18

Hans Andersen (V):

Jeg spørger sådan set også bare ind til holdningen og det signal, der skal sendes, for det er vigtigt, at vi sender et signal om, at det kan man godt gøre noget mere ud af. Man kan godt lave nogle flere kliniske forsøg. For resultatet er jo, at hvis vi ikke gør det, vil vores medicinalvirksomheder få udført de her forsøg alle mulige andre steder i verden. Det gavner jo i hvert fald hverken vores patienter eller vores vækst. Så jeg synes sådan set, at det bare handler om, at vi sender signalet om, at det skal vi være optaget af, og det skal vi gøre en indsats for. Det er sådan set det, jeg lidt efterlyser.

Kl. 13:19

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ministeren.

Kl. 13:19

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu er det jo sådan i vores sundhedssystem, at vi har en udbredt grad af selvstyre ude i regionerne på sundhedsområdet, og jeg skulle nødt fra Folketingets talerstol stå og pålægge regionerne noget i enten den ene eller den anden retning om noget, som jeg sagde, at jeg gerne ville vende tilbage med et skriftligt svar på. Det tror jeg måske ikke vil være den klogeste vej ud af det her.

Men for at være helt åben vil jeg da sige, at det er vigtigt, at vi har et samarbejde mellem den private sektor og det offentlige sundhedssystem for at udvikle produkterne. Det er jeg sådan set enig i. Vi skal bare også huske, at vi skal passe på patienterne, og vores opgave som folkevalgte må først og fremmest være at tænke på, at patienterne får et godt liv og får nogle gode forhold, samtidig med at vi selvfølgelig gør det muligt for danske virksomheder at leve af det, men det skal også gå hånd i hånd.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerne i rækkefølge. Første ordfører er Kirsten Brosbøl, Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Kirsten Brosbøl (S):

Venstre og Konservative lægger med det her beslutningsforslag op til, at regeringen skal videreudvikle den tidligere regerings oplæg »Sund Vækst«.

Socialdemokraterne deler til fulde forslagsstillernes vurdering af, at sundheds- og velfærdsteknologi udgør et stort og vigtigt vækstpotentiale for Danmark. Ud over at innovative velfærdsløsninger kan bidrage til at forbedre den service, som vi tilbyder patienter i vores sundhedsvæsen, vores borgere generelt, er det et område, hvor danske virksomheder helt åbenlyst står stærkt i den globale konkurrence. Sundhedsområdet er jo et eksempel på, hvordan den offentlige sektor kan være med til at drive innovation og vækst. Med et stort hjemmemarked for velfærdsteknologi, vores offentlige sundhedsvæsen, har danske virksomheder opbygget en stærk base, som kan danne grundlag for eksport. Når vi samtidig forudser en eksplosiv vækst i den globale efterspørgsel efter både medicin, hjælpemidler og nye teknologiske løsninger på området, er det sundt fornuft at satse på sund vækst.

Men jeg kan ikke lade være med at knytte en lille kommentar til den debat, der har været, og i hvilken utallige borgerlige politikere har beskyldt den nuværende regering for at føre en pick the winner-strategi i erhvervspolitikken. Man skulle hellere lade det frie marked råde og lade være med at blande sig i, hvilke områder der skulle have særlig fokus, og i stedet skulle man koncentrere sig om rammevilkårene. Det hed det fra de borgerlige politikere.

Men nu står vi altså her i dag med et beslutningsforslag, hvor selv samme borgerlige partier opfordrer regeringen til at arbejde videre med en strategi, som handler om, og jeg citerer fra strategien: At styrke vækstvilkårene for danske virksomheder inden for sundheds- og velfærdsområdet.

Pick the winner eller ej? Tja, Socialdemokraterne er både optaget af at styrke rammevilkårene og samtidig have et særligt fokus på de områder, som netop er karakteriseret af stærke danske kompetencer og et voksende globalt marked. Det kan undre, at de borgerlige har haft så travlt med at beskyldte os for pick the winner, mens man altså selv aktivt har arbejdet med at udvikle de selv samme danske styrkepositioner. Det var sådan mere i parentes bemærket til den debat, der har været.

Men i forhold til det konkrete beslutningsforslag er der, som ministeren også har kvitteret for, rigtig gode forslag i »Sund Vækst«-strategien. Derfor glæder det også Socialdemokraterne, at regeringen er i fuld gang med at videreudvikle de forslag fra »Sund Vækst«, som endnu ikke er realiseret.

Men »Sund Vækst« kan ikke stå alene. Vi savner et overordnet strategisk fokus, hvor man ser mere generelt på innovationsevnen i de danske virksomheder og på muligheder og barrierer for samarbejde mellem forskere og erhvervsliv. Derfor er det afgørende, at det ses i kombination med de overordnede initiativer, som regeringen har sat i gang, og som skal fremme væksten og forbedre innovationen i de danske virksomheder. Ministeren har nævnt nogle af dem, herunder den nye erhvervs- og vækstpolitik, BRIK-strategierne og indsatsen under det danske EU-formandskab om smart health.

Jeg vil fremhæve arbejdet med en samlet innovationsstrategi for Danmark, og det er ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser, der står i spidsen for det arbejde. Det er jo noget, som erhvervslivet har efterspurgt, nemlig at vi får en samlet strategi for innovation i Danmark. Det handler i høj grad om at forbedre samarbejdet på tværs af sektorerne, ikke mindst mellem forskere og erhvervsliv. Her har regeringen netop også med de nye udviklingskontrakter for universiteterne sat innovationsevnen som et af de fælles mål, som universiteterne skal arbejde med de næste 3 år.

Socialdemokraterne har store forventninger til de initiativer, regeringen har sat i gang, og som samlet set skal bidrage til at forbedre den danske konkurrenceevne og specifikt udnytte de styrkepositioner, som vi åbenlyst har, bl.a. inden for sundheds- og velfærdsteknologi.

Beslutningsforslaget her er derfor kort sagt overflødigt og ikke ambitiøst nok, og derfor kan Socialdemokraterne ikke støtte forslaget.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Hvad skal vi leve af i fremtiden? Hvor kan vi finde udviklingsmuligheder for erhvervslivet og sikre velfærdssamfundets fremtid?

Det er rigtig dejligt at høre her i dag, at regeringen er meget mere ambitiøs, end nogen tidligere regering har været, og at der er strategier og planer på alle punkter. Det kan da kun glæde mig. Jeg tror bare, at vi, samtidig med at vi laver de overordnede planer – det er i hvert fald min erfaring – også er nødt til at lave nogle ting, der faktisk ændrer noget her og nu og i hverdagen, så det hele ikke bare går op strategi.

Der ser vi sådan på det, at det foreliggende forslag er en måde at slå flere fluer med et smæk på. Vi står foran det vel nok største nationale byggeprojekt i snart 1.000 år – siden det store kirkebyggeri – nemlig supersygehusene. Samtidig er der grøde i nytænkningen af alle områder af vores sundhedssystem i forhold til velfærdsteknologi. Som det også er nævnt, er der ude i verden en velfærdsfremgang, som vil give gigantiske markeder på sundheds- og velfærdsområdet. Danmark står med rigtig gode kort på hånden, hvis vi formår at udnytte de meget store investeringer, vi foretager i vores eget sundheds- og velfærdssystem, til en forskningsmæssig udvikling af nye produkter på alle disse områder, hvis vi tør lade de nye sygehuse være udstillingsvinduer for den ypperste videnskab, og hvis vi lader innovationen gå foran og lader de nye løsninger få plads.

Derfor er det her også et glimrende forslag, som kommer fra de tidligere regeringspartier. Det er glimrende, fordi essensen ikke er, at vi nu skal bruge en masse nye penge på tiltag, nej, det er glimrende, fordi det handler om at få mest ud af de midler, vi bruger alligevel. Bredden i forslaget er netop det, der gør det interessant. Her er en konkret anledning til at sikre, at der gøres en indsats for at få alle – universiteter, uddannelsesinstitutioner, forskere, virksomheder, ministerier, kommuner, regioner – hele vejen rundt til at have en tværgående dialog om innovation og udvikling af sundheds- og velfærdsløsninger. Her er de nye sygehuse den helt oplagte konkrete anledning.

Men sygehusene er jo kun en brik i den samlede sundheds- og velfærdsløsning, og hvis den brik skal gøre, at vi kan gå foran ind i fremtiden, skal resten af systemet også kunne følge med. Der er derfor brug for en konsekvent og intelligent satsning på sundheds- og velfærdsteknologi. Det kan på en gang lette presset på de offentlige udgifter og gøre Danmark til et velfærdsteknologisk foregangsland. Der ligger et stort uudnyttet potentiale på flere områder:

Hvad angår livskvalitet, kan vi ved hjælp af telemedicin og andre teknologier i hjemmet give kroniske patienter og andre borgere med behov mulighed for bedre og mere effektiv behandling, så de f.eks. undgår at blive indlagt på sygehuset, slipper for at blive kørt til jævnlig kontrol og kan blive langt mere selvhjulpne i hjemmet. Hvad angår arbejdskraftmangel, kan nye teknologiske løsninger afbøde en del af den arbejdskraftmangel, der vil ramme sundheds- og plejeområdet, når de store generationer går på pension og der bliver færre til

at finansiere velfærdssamfundet. Og endelig, hvad angår eksport, får den aldrende befolkning i de velstående lande som nævnt efterspørgslen på velfærdsteknologi til at eksplodere. Danmark har faktisk et godt udgangspunkt for at erobre en førerposition på det her lukrative eksportmarked.

Alle de gevinster er lige til at indkassere, hvis vi vil gøre det nu. Det er bare at komme i gang. Jeg kan også se, at det faktisk står på Sundhedsministeriets hjemmeside – der ligger den her plan faktisk fortsat. Så det er jo sådan set bare fortsætte med en. Og så støtter jeg da gerne, at man laver yderligere ambitiøse planer, men lad os da lige starte et sted. Tak.

Kl. 13:28

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Sofie Carsten Nielsen fra Radikale Venstre.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for ordet. Jeg skal stadig lige vænne mig til, at vi kommer på så hurtigt. Det er dejligt.

Hr. Bertel Haarder tog jo som sundhedsminister i den tidligere regering tiltrængt hul på den her diskussion om sund vækst og det enorme potentiale, der ligger i at udvikle velfærds- og sundhedsteknologierne og skabe både innovation og bedre samarbejde mellem offentlige og private institutioner og virksomheder. Det skal han have oprigtigt tak for.

Vi kan i Danmark sætte langt flere kræfter målrettet ind, så vi både kan opnå en bedre og mere moderne sundhedssektor og gøre velfærdsteknologi til et af de nye erhvervseventyr, og det har vi brug for. Danmark vil jo selvfølgelig også om bare 10-15 år stå med en ret stor udfordring – det ved vi alle – med mangel på arbejdskraft til at tage sig af vores ældre, og samtidig vil sundhedssektoren komme under, og er det nok allerede, et massivt pres. For bare få år siden var begreberne velfærdsteknologi og sundhedsteknologi kun for de særligt indviede, men i dag er teknologiske løsninger en vigtig del af velfærdssamfundet. De medvirker til bedre vilkår for både mennesker og nationaløkonomi. Så ja, teknologierne kan og skal give effektiviseringsgevinster, men de skal i lige så høj grad give bedre kvalitet. De skal frisætte ressourcer til alt det, der ikke kan gøres med teknologien.

Så kommer man selvfølgelig heller ikke udenom, at hvis vækstpotentialet også på eksportsiden, som ministeren var inde på, skal udnyttes, kræver det en satsning, som giver plads til både udvikling, eksperimenter og kvalitetsforbedringer. Danskerne er overordentlig positive over for at afprøve og ibrugtage ny teknologi, og som fundament har vi et sundhedssystem, der rummer rigtig mange gode elementer til at tage imod det. Så hvis Danmark skal ud over rampen og forene teknologisk innovation og sundhedsydelser, skal vi også kunne bygge bro mellem de her faggrænser og ikke tro, at læring alene sker inden for det eksisterende sundhedsvæsens egne mure.

Det er også derfor, regeringen nu arbejder videre med de gode taktik, der var i oplægget »Sund Vækst«. Rigtig mange af de konkrete forslag er jo allerede gennemført, som ministeren var inde på, eller er sat i gang, men regeringen sætter samtidig langt mere massivt ind med at tænke på tværs, både i en national innovationsstrategi, som fru Kirsten Brosbøl var inde på, og på langt flere strategiske områder, f.eks. i en ny strategi for offentlige indkøb, en ny digitaliseringsreform og nye eksportstrategier over for BRIKS-landene, som ministeren jo også er ansvarlig for. Den linje støtter vi selvfølgelig varmt op om i Radikale Venstre.

Derfor kan vi ikke støtte forslaget om at videreudvikle oplægget fra ord til andet, men hr. Bertel Haarder kan forhåbentlig varme sig

ved, at regeringen faktisk agter at gøre både det, han selv har sat i værk, og langt mere end det, oplægget lagde op til.

Kl. 13:31

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Jonas Dahl, SF.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil indlede med at sige, hvad flere andre også har været inde på, at det jo sådan set er et interessant og spændende oplæg, der kom fra den tidligere regering, og som vi så igen ser på her i dag. Men når det så samtidig er sagt, i forhold til at det forslag både er sympatisk og sådan set indeholder mange gode ideer, vil jeg også gerne indledningsvis slå fast, at vi fra SF's side selvfølgelig ikke kan støtte det i den nuværende form.

Det skyldes bl.a., som flere også har været inde på, at vi jo i regeringen og i regeringspartierne allerede har valgt at sætte fokus på det. Der er sådan set rigtig mange initiativer i gang både i forhold til det strategiske område og i forhold til at satse på en væksts- og innovationsstrategi, som også fremadrettet kan være med til rent faktisk at skabe den udvikling i Danmark, vi har så meget brug for efter 10 år med borgerligt styre.

Derfor er det jo også interessant at se, at man nu så gerne vil arbejde videre med de tanker, man kom frem til i den sidste periode under den tidligere regering, og det synes jeg sådan set er glædeligt. Derfor håber jeg da også, at Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti vil være med til at indgå i de drøftelser, der nu kommer fremadrettet, altså at vi netop får en bred diskussion om rent faktisk at sætte gang i udviklingen. Og vi har behov for vækst i Danmark. Vi har behov for udvikling, som netop er rettet mod mange af de velfærdsområder, hvor Danmark har nogle styrkepositioner. Jeg har selv haft fornøjelsen af at besøge bl.a. medicinalvirksomheder. Men også medikoteknisk har vi faktisk i Danmark nogle styrkepositioner, som gør, at vi også fremadrettet kan skabe nogle vækstpotentialer, som kan skabe arbejdspladser i Danmark, men også i sidste ende kan skabe den nødvendige udvikling og innovation, som vi jo også har behov for, og dermed ikke alene skabe arbejdspladser inden for det innovative, men så sandelig også almindelige arbejdspladser både inden for det faglærte og måske også på det ufaglærte område.

Ydermere er der jo også hele den miljømæssige og den klimamæssige og den grønne vinkel på det, som regeringen jo netop allerede har taget fat på. Der synes jeg da sådan set, at det er positivt, at man nu også fra oppositionens side anerkender, at der var rigtige tanker i den indsats, der jo sådan set blev gjort tilbage i 1990'erne under SR-regeringen støttet af SF, og som jo bl.a. betød, at vi fik et eventyr både med Vestas og Siemens på hele vindområdet. Jeg synes da sådan set, at det er fint og positivt, at man nu også fra V og K's side vil være med til at diskutere, hvordan vi også fremadrettet skaber nye arbejdspladser inden for de vækstområder. Nu har jeg nævnt det mere sundheds- og velfærdsagtige, men der er også det grønne og klimavenlige og miljøteknologiske område, hvor Danmark har en styrkeposition, som vi forhåbentligvis også i årene fremover kan bidrage til. Det er jo netop den vækststrategi, som regeringen nu har sat i gang, og den proces, som regeringen jo nu har sat i gang, som netop skal være med til at skabe de her arbejdspladser.

Så jeg håber sådan set, at det her er udtryk for, at man også fra V og K's side nu – man kan sige langt om længe – vil melde sig ind i kampen og diskussionen, for at vi også fremadrettet får skabt vækst og innovation i Danmark netop inden for de områder, hvor Danmark faktisk har nogle styrkepositioner og også mulighed for at skabe arbejdspladser og innovation i fremtiden.

Men hvis jeg skal tage en enkelt diskussion, som jeg i hvert fald husker meget fra valgkampen, og som vi diskuterede temmelig me-

get, var det hele den der pick the winners-diskussion. Og man havde i hvert fald meget travlt med at anklage S og SF for, at det var en helt forfejlet strategi. Derfor synes jeg jo, at det er lidt interessant, når man så nu fra V og K's side selv er inde på de tanker, altså at vi har behov for at satse på nogle bestemte områder. Så jeg håber da også, at det fra V og K's side er en anerkendelse af, at vi sådan set havde ret i, at vi skal vælge satsningen inden for bestemte sektorer, hvor Danmark har nogle styrkepositioner, men hvor vi også kan se et fremtidigt potentiale. Derfor er det også interessant, at OECD jo så sent som i dag netop også har været ude – det har man også været fra OECD's side tidligere – og faktisk anerkende den indsats, vi gør fra regeringens side for også at skabe vækst og arbejdspladser fremadrettet.

Så jeg tror helt overordnet på, at vi er nødt til at anerkende, at Danmark har nogle styrkepositioner, og det er altså de styrkepositioner, vi skal udvikle, og det er der, vi skal skabe vækst og innovation. Det er der, vi også skal skabe arbejdspladserne i fremtiden.

Men med de ord glæder jeg mig da til fremadrettet også at have en positiv dialog og diskussion med Venstre og Konservative, og jeg håber også, at man vil spille bold, når nu regeringen fremlægger sine vækstinitiativer, og at man rent faktisk også vil melde sig ind i den kamp, der er, for at vi også fremadrettet får sat gang i hjulene i Danmark igen.

Kl. 13:36

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Rosa Lund, Enhedslisten.

Kl. 13:36

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Enhedslistens forskningsordfører, fru Pernille Skipper, kunne desværre ikke være til stede i dag, men jeg har på vegne af hende lovet at sige, at Enhedslisten er meget enig med forslagsstillerne i, at der er masser af viden i den offentlige sektor, som kunne omsættes til både produktion og eksport. Vi har på mange områder udviklet metoder og redskaber inden for den offentlige service, som er på et meget højt niveau, sammenlignet med hvad man har oplevet i mange andre lande. Det er en af konsekvenserne af, at vi i Danmark har løst en lang række opgaver i offentligt regi, som i andre lande løses af private virksomheder eller slet ikke løses.

Derfor håber vi, at der med det nye flertal i Folketinget kan blive mulighed for at frigøre kommuner, regioner og offentlige institutioner for de snærende bånd, der har forhindret disse i at udnytte deres viden og deres kompetencer til at igangsætte produktion og sælge deres viden til andre inden for og uden for vores egne grænser. Dette vil i mange tilfælde kunne sikre en leverance af såvel fysiske produkter som konsulentbistand til andre kommuner, regioner og offentlige institutioner, som er både billigere og bedre end de ydelser og varer, som de i dag kan købe fra private leverandører, og kan også give regioner og kommuner mulighed for at tjene penge på at sælge disse ydelser og produkter ud af landet. Det vil være i nogle tilfælde med fordel kunne ske i samarbejde med private virksomheder og i andre tilfælde i samarbejde med andre kommuner, regioner eller offentlige institutioner, i andre tilfælde er det bedst med en selvstændig indsats. Det bør der i lovgivningen efter Enhedslistens opfattelse gives plads til.

Selv om Enhedslisten på denne baggrund er positiv over for en række elementer i beslutningsforslaget, er vi skeptiske over for den bagvedliggende holdning, nemlig at den offentlige sektor ensidigt ses som en sektor, der skal understøtte private virksomheders muligheder for at tjene penge. Vi synes, at den offentlige sektor skal have en langt mere offensiv og selvstændig rolle. Vi er også skeptiske over for påstanden om, at alle de initiativer, der lægges op til i beslutningsforslaget, kan gennemføres, uden at der afsættes penge til

dem, og frygter derfor, at forslaget i første omgang vil medvirke til at flytte penge fra den service til borgerne, der er, over til erhvervslivet.

Inden for sundhedsområdet har vi da også set en række negative konsekvenser af en tæt sammenhæng mellem specielt læger og medicinalindustrien. I forhold til gamle produkter, der tages i anvendelse, findes der flere eksempler på, at der ikke kan dokumenteres nogen særlig positiv effekt. Og der har flere gange været dokumenteret sammenhæng mellem, hvem der har betalt for en undersøgelse, og hvor positiv konklusionerne har været om et produkt. Det var også det, der var baggrunden for, at Enhedslisten sidste år fik et enigt Folketing til at pålægge sundhedsministeren at gennemføre en undersøgelse af, om der er behov for en skarpere kontrol af samarbejdet mellem medicinalindustrien og lægerne.

I Enhedslisten mener vi, at det er meget vigtigt også at inddrage disse elementer i det videre arbejde, og derfor kan vi i Enhedslisten ikke støtte beslutningsforslaget, men vi indgår meget gerne i et konstruktivt samarbejde om de problemstillinger, jeg lige har ridset op. Tak.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak. Som udgangspunkt er vi i Liberal Alliance meget skeptiske over for, om politikerne herinde kan forudse, hvad det er, vi skal leve af i fremtiden. Det tror vi som udgangspunkt at de er meget bedre til ude i erhvervslivet.

Jeg kan heller ikke lade være med at komme med en enkelt kommentar til hr. Jonas Dahl, som nævner, at OECD er kommet med anbefalinger, som hr. Jonas Dahl mener at regeringen lytter til. Så vidt jeg kunne læse mig frem til i dag, er OECD også kommet med anbefalinger om, at der skal ske lettelse i topskatten. Så vi glæder os selvfølgelig til at se, om regeringen også lytter på det område; det vil da være ganske interessant.

Der er ingen tvivl om, at det her forslag indeholder rigtig mange gode takter. Liberal Alliance bakker op om øget brug af telemedicin, om smidigere udbudsregler, om forenkling af EU-direktiver, om bekæmpelse af tekniske handelshindringer og om tiltrækning af højt-kvalificeret arbejdskraft. Vi ser frem til at følge udvalgsbehandlingen og vil håbe, at vi kan få afklaret de spørgsmål, som vi eventuelt måtte have.

Kl. 13:41

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Jonas Dahl, SF.

Kl. 13:41

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg håber, at ordføreren også vil anerkende det, jeg netop sagde, altså at OECD jo faktisk har peget på, at der er nogle områder, hvor Danmark har nogle styrkepositioner, men det også er der, hvor der kommer til at være en vækst i fremtiden. Så vil jeg gerne anerkende, at OECD også har peget på skatteområdet, og det er jo faktisk også baggrunden for, at regeringen meget klart har sagt, at man vil sænke skatten på arbejde – det er sådan set også det, skatteministeren har været ude at sige her for en uges tid siden – og det er også det, som regeringen selvfølgelig tager udgangspunkt i i regeringsgrundlaget, når man i løbet af det næste års tid fremlægger en skattereform. Jeg vil gerne tage en skattediskussion, men kan hr. Joachim

B. Olsen ikke være enig i eller anerkende, at OECD netop har peget på de her vækstområder, bare så vi har det på det rene?

Kl. 13:42

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Joachim B. Olsen (LA):

Det, som vi skal have helt på plads først, er, at de anbefalinger til en skattereform, som OECD er kommet med, specifikt vedrører lettelse af topskatten, og det har jeg ikke kunnet lytte mig frem til var det signal som skatteministeren kom med. Vi ser meget positivt på enhver skattelettelse, også på skattelettelser af de laveste indkomster, men ud fra et vækstsynspunkt er det, OECD siger så, at der skal ske lettelse i toppen. Det er fuldstændig rigtigt, at OECD siger, at der er nogle områder, hvor Danmark har et vækstpotentiale, men jeg er ikke helt sikker på, at OECD siger, at det vækstpotentiale skal realiseres med skatteyderbetalt støtte. Som jeg forstår det, peger de på, at vi har nogle styrkepositioner, at her gør Danmark det godt, men der er ikke nogen anbefaling om, at det skal ske med statssubsidier.

Kl. 13:43

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Jonas Dahl.

Kl. 13:43

Jonas Dahl (SF):

Så Liberal Alliance mener ikke, at Danmark skal satse på de områder, hvor man har styrkepositioner, bl.a. på det grønne og på miljøområdet, på velfærdsteknologien og i særdeleshed på sundhedsområdet, der mener Liberal Alliance altså ikke at man skal sætte ind i Danmark? Det synes jeg er interessant, og det vil jeg bare gerne have at ordføreren bekræfter.

I forhold til en skattereform har regeringen jo ikke lagt noget konkret frem. Vi har sagt, at vi vil sænke skatten på arbejde markant, og at der skal være en social balance, det er sådan set det, der fremgår af regeringsgrundlaget, og så skal vi i øvrigt sikre, at den er fuldt finansieret – det var noget, der ikke altid var tilfældet under den statsminister, som hr. Joachim B. Olsen gerne ville støtte – det er jo det, vi har sagt fra regeringens side. Jeg vil meget gerne diskutere en skattereform, når vi kommer til den diskussion, også som skatteordfører, men lad os nu først fremlægge et forslag, og så kan vi dér tage en diskussion af topskatten.

Men vil hr. Joachim B. Olsen så også anerkende, at det er inden for det grønne, inden for miljøområdet, og at det er inden for sundhedsteknologien, at der er basis for at skabe udvikling, innovation og vækst i Danmark?

Kl. 13:44

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Joachim B. Olsen (LA):

Nu kan ordføreren sige, at nogle af de skattesænkninger, som den tidligere regering satte i værk, ikke var fuldt finansierede. Det er en debat, vi har taget, og det er der ikke fuld enighed om. Det, der er fuldstændig sikkert, er, at vi lige nu har for 100 milliarder kroner underfinansierede offentlige udgifter. Jeg ved ikke, hvorfor det er bedre; jeg har aldrig rigtig forstået, hvorfor ufinansierede skattelettelser skulle være dårligere end et ufinansieret offentligt forbrug og ufinansierede offentlige udgifter, og det er det, der nu er virkeligheden: 100 mia. kr. Det kan meget vel være, at vi skal leve af vindmøller eller af velfærdsteknologi – det kan meget vel være – jeg siger bare,

at vi i Liberal Alliance mener, at det som udgangspunkt er noget, som de private må stå for, hvis de mener, at der kan tjenes penge på det. For historien viser, at de er langt, langt bedre til at tage de chancer og de risici, end regeringer er, og det er vores udgangspunkt: Vi tror på, at de ude i erhvervslivet er bedre til at vurdere, hvor der kan tjenes penge, end man er herinde på Christiansborg.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er Mai Henriksen, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:46

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak for en god debat, og tak til hver enkelt ordfører for at have deltaget rigtig engageret. Det viser jo egentlig blot, at det her emne er rigtig vigtigt. Den offentlige sektor står over for nogle store udfordringer de kommende år. Vi ved, vi får flere ældre, de bliver mere syge, de bliver mere kronisk syge, at vi får et fortsat begrænset økonomisk råderum, som fordrer nytænkning og innovative løsninger. Det gælder for såvel Danmark som resten af verden.

Den forestående udvikling må forventes at skabe stigende international efterspørgsel efter velfærdsløsninger på sundhedsområdet, der kan danne grundlag for en mere effektiv behandling, pleje og omsorg. I mandags var handels- og investeringsministeren, som jo i øvrigt også er fungerende sundhedsminister, på besøg i De Forenede Arabiske Emirater for at lave et erhvervsfremstød for danske sundhedsløsninger. Her sagde hun, og jeg citerer:

»Mellemøsten får flere og flere plejekrævende ældre og har en velfærdsindustri på 80 mia. USD. Danmark har på grund af vores mangeårige velfærdssamfund udviklet mange af de løsninger, der skal til for at løse problemerne og samtidig skabe nye eksporteventyr.«

Det er jo lige hovedet på sømmet i den diskussion, vi har i dag. For ministeren argumenterer jo netop her for udarbejdelsen af en sådan »Sund Vækst«-strategi, som jeg kan forstå allerede er på tegnebrættet, og som skal udvikle danske styrkepositioner til eksport af de velfærdsløsninger, vi allerede har taget i anvendelse herhjemme.

Jeg tør godt sige, at i Danmark har vi stærke erhvervsmæssige styrkepositioner inden for bl.a. lægemidler og hjælpemidler. Vi har på mange områder været gode til at udvikle kompliceret og innovativ teknologi til gavn herhjemme for dernæst at eksportere det til udlandet, og på den konto har vi faktisk haft flere forretningseventyr. Mange taler tit om grøn vækst, og det er der god grund til, men der er lige så god grund til at tale om sund vækst. Men man skal ikke kun tale, man skal også handle.

Så er det jo rigtig flot, at man har flotte strategier på glitret papir på tegnebrættet, som ministeren fortæller, men indtil videre er det bare ord. Jeg stillede jo før spørgsmål om, hvornår vi konkret kan se de her planer, og så får jeg sådan et godt politikersvar om, at der skal flere processer til, det er kompliceret, det er ikke sådan lige til at have med at gøre, og det er igen ord. Hvis vi fortsat skal udvikle Danmark som en slags laboratorium især inden for sundhedsløsninger, har vi en god mulighed, for vi har jo en offentlig sektor, som efterspørger effektive og innovative løsninger, som vi kan markedsføre og eksportere.

Så vil jeg gerne citere handels- og investeringsministeren igen, for hun sagde jo, da hun var på besøg i mandags i Mellemøsten:

»En øget satsning er nødvendig for at fastholde arbejdspladserne for de 40.000 danskere, der i dag arbejder med velfærdsteknologi og i medicinalindustrien. Og forhåbentlig også for at få skabt nye arbejdspladser de kommende år.«

Så der er ganske gode muligheder for, at vi får sat det her på dagsordenen, så det ikke kun bliver indadvendte strategier på glitret

papir, som kommer til at være i ministerierne, men som er noget, der kommer ud at arbejde, og derfor glæder jeg mig rigtig meget til at se, hvornår de her udspil, som ministeren omtaler, kommer.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren. Så er det Bertel Haarder som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 13:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bertel Haarder (V):

Det er jo herligt at være forslagsstiller, når sympatien og engagementet i den sag, der fremsættes forslag om, er så vidt spredt, som debatten har vist det er. »Sund Vækst«-strategien er en oplagt parallel til »Grøn Vækst«-strategien. Begge steder har vi et forspring, og begge steder har vi eksplosivt voksende markeder.

For mig startede det hele, kort efter at jeg blev sundhedsminister for små 2 år siden, da en af sværvægterne i medicinalindustrien i Danmark kom og ville have et møde med mig. Det førte til et møde med en række ledende folk inden for sundhedsindustrien i bred forstand, og det, der slog mig, var, at de ikke bad om penge, men at de bad om, at vi var lidt mindre bureaukratiske. Og forslaget rummer ikke penge, men det rummer en række eksempler på, at det offentlige og det private kan samarbejde bedre, og at der er hindringer for f.eks. klinisk afprøvning, som bør fjernes.

Endvidere er der dette med de nye hospitalsbyggerier. Her har Rigsrevisionen netop kritiseret, at regionerne tilsyneladende ikke afsætter tilstrækkelig meget til apparatur. Hvis det er tilfældet, går det ud over det offentligt-private samarbejde om at udvikle nyt apparatur. Jeg var fra starten dybt bekymret for, om man nu ville leve op til denne tommelfingerregel om, at det på universitetshospitalerne er 25 pct., der skal gå til apparatur, og på de andre hospitaler 20 pct. Vi understregede ved enhver given lejlighed, at det altså var en forpligtelse og en betingelse for, at staten ville frigive milliarderne til sygehusbyggeri.

Derfor var jeg meget ked af, at Rigsrevisionen og Statsrevisorerne kunne sætte en finger på netop det punkt og sige, at her havde regionerne ikke levet op til målsætningerne. Det er i sig selv en utrolig vigtig sag. Fru Sophie Løhde har stillet spørgsmål om det i Sundhedsudvalget, og vi glæder os meget til svaret. Vi håber, at den nye regering vil leve op til det krav, som blev stillet om 25 pct. på universitetshospitalerne og 20 pct. på de øvrige hospitaler. Det er en meget vigtig forudsætning for, at der kommer gang i især medicindustrien, som er lovende i Danmark, men som også er i problemer, og det vil jeg vende tilbage til.

Der er altså ikke tale om et pick the winner-forslag. Vi gør os ikke kloge på, hvem der skal bære fremtidens eksport. Vi konstaterer, at her har vi et meget stort område, hvor der er nogle ønsker om, at det offentlige fejler for sin egen dør og skaber mindre bureaukrati, og den form for industripolitik er vi hundrede procent for, så det må regeringen meget gerne udvide også til andre områder.

Jeg vil godt understrege det, der står om professionshøjskolerne, som ingen har været inde på. Det var jo en forglemmelse i foråret, at de ikke kom med. De er vigtige, fordi megen innovation skal foregå i samarbejde med dem, som har med praksis at gøre.

Til allersidst, for min taletid er udløbet, vil jeg sige, at jeg håber, at ministeren vil fremsende en tjekliste, så vi kan tjekke efter, at alle punkterne er under udarbejdelse. Der er stor offentlig opmærksomhed om det. Så sent som i dag ser man denne verdens absolutte sværvægter på farmakaområdet, hr. Jan Leschly, sige noget, der lige præcis er en anbefaling af forslaget her, nemlig at vi skal passe på, at den del af industrien ikke forsvinder eller bliver reduceret. Og så sent som i tirsdags havde Berlingske Tidende en artikel om den nordsjællandske hjælpemiddelvirksomhed, Borringia, hvor direktør

Henrik Nørh Kofoed siger, at problemet er, at det ikke er den person, der træffer beslutning om indkøb, der får den langsigtede gevinst ved at købe udstyr, der sparer arbejdskraft og giver færre arbejdsskader på længere sigt. Altså, det handler om kassetænkningen hos det offentlige, hvor det er en indkøbsafdeling, der køber billigst muligt, hvorved man ikke får den billigst mulige drift på længere sigt. Der er nok at tage fat på, og jeg håber, at den dialog vil fortsætte i udvalget.

Kl. 13:54

Det kan være, min tid slet ikke var udløbet? (*Den fg. formand* (Lars Christian Lilleholt): Bare fortsæt). Nej, jeg blev forskrækket over formandens bevægelser, så jeg troede min taletid var udløbet.

Jeg vil godt citere, hvad det er, Jan Leschly siger i dag i Berlingske Business Magasin. Han siger:

Mens den danske forskning på området er i verdensklasse, er sel-skaberne for dårlige til at videreudvikle produkterne og få dem igen-nem den kliniske afprøvning. Det seneste par år er der blot startet fem nye danske biotekselkaber årligt.

Man kan tilføje, at vi står med et eksplosivt voksende marked i de store økonomier, de såkaldte BRIK-lande – og jeg synes, man skal have Korea med i den gruppe, og måske også Sydafrika. Der er jo mange lande, der har kraftig vækst i øjeblikket, også Tyrkiet.

Det, vi skal være opmærksomme på, er, at markederne er vokset eksplosivt, men vores, den danske relative markedsandel er faldet. Det er vel også derfor, vi har fået en udenrigshandelsminister, og vi ønsker hende al mulig held og lykke med indsatsen – men det er altså ikke let. Alle, der skal eksportere danske produkter til udlandet, har brug for at fortælle ude i verden, hvordan det går med at afsætte deres produkter i Danmark. Hjemmemarkedet er helt, helt afgørende. Derfor er det så vigtigt med dette samarbejde om offentligt indkøb af prækommercielle løsninger, en styrket indsats for standardisering på sundheds- og velfærdsområdet, og at man bruger de eksisterende skatte kreditter på områder, så det også kommer dette område til gode. Så er der udbudsreglerne – forenklingen af EU's udbuds-direktiver.

Når man går disse 23 punkter igennem, bliver man helt træt, for det er en kæmpemæssig opgave. Jeg vil ikke bebrejde ministeren, at man kun for alvor har fået taget fat i de syv, men jeg vil inderligt ønske for hende, at hun må få held til at tage fat i alle punkterne, og at vi kan få en fornem tjekliste til udvalget til sommer, eller hvornår det nu passer, så Folketinget kan følge med i, hvordan denne meget vigtige dagsorden bliver fulgt op.

Til sidst vil jeg sige til fru Rosa Lund, at jeg synes, at hun og Enhedslisten skulle ændre politik på dette felt. Det kan altså ikke passe, at man er imod at gøre noget, som er til gavn for dansk produktion, eksport og beskæftigelse. Det kan ikke passe, at man er bekymret for offentligt-privat samarbejde. Det kan ikke passe, at man ikke er for noget, hvis ikke der er ekstra penge i det. Det var altså en mærkelig liste over synspunkter, som fru Rosa Lund her remsede op. Derfor er det, jeg gerne – og jeg tror, det er på oppositionens vegne – vil sige til ministeren, at hun slet ikke behøver at lytte til fru Rosa Lund. Hun skal bare følge den dagsorden, som vi her åbenbart er fuldstændig enige om. Tak.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:58

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg skal bare høre ordføreren for forslagsstillerne: Når vi nu har haft den, synes jeg, rigtig konstruktive og positive debat her i dag om et område, hvor vi tilsyneladende deler en række synspunkter, kan vi så forvente, at den sådan lidt useriøse kritik eller debat, der har været om den her pick the winner-strategi, som borgerlige politikere jo har beskyldt regeringen for at ville føre, vil forstumme?

For jeg synes jo sådan set, at vi her har lidt en tilståelsessag. Ordføreren, og det står også i forslaget, erkender jo, at der er en række områder, hvor Danmark har nogle styrkepositioner, og der er det ganske fornuftigt at gå ind at se på, hvordan vi kan fjerne nogle af de forhindringer, nogle af de administrative byrder, hvordan vi kan facilitere en højere grad af offentligt-privat samarbejde – altså alle de ting, der ligger her, og som regeringen nu også arbejder videre med og dermed jo anerkender det arbejde, der ligger til grund for den her strategi.

Men kan vi så nu forvente, at den kritik hører op, altså at den diskussion ligesom hører op?

Kl. 13:59

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Kl. 13:59

Bertel Haarder (V):

Det var såmænd af hensyn til fru Kirsten Brosbøl, at jeg ikke kom ind på det. For jeg synes næsten, at hendes betragtning var fløv, og derfor er det også fløvt at få gentaget denne fuldstændig falske problemstilling.

Når vi er imod pick the winner-strategien, handler det om de offentlige ressourcer, handler det om erhvervsstøtte, altså om, at der ikke er nogen, vi skal udnævne til at være vigtigere end andre og derfor til at få del i erhvervsstøtten. Forslaget her handler om at fjerne hindringer, at feje for det offentliges egen dør, at sørge for, at vi gør, hvad vi kan for at være gode samarbejdspartnere, og at regionerne og kommunerne gør det samme. Og den form for samarbejde, den form for beredvillighed til at lytte til erhvervslivet er vi hundrede procent for, på alle områder.

Så hvis fru Kirsten Brosbøl vil være så venlig at nævne nogle andre felter, hvor hun på samme måde kan fjerne bureaukrati osv. af hensyn til erhvervslivet, er vi da for det hele vejen igennem. Lad være med at opstille kunstige modsætninger; det er mit råd.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Kirsten Brosbøl.

Kl. 14:00

Kirsten Brosbøl (S):

Det er da sådan set Venstre og Konservative, synes jeg, der opstiller falske modsætninger. Regeringen har lagt op til, dels at der skal ses på de generelle rammebetingelser for vækst og innovation ved de overordnede initiativer, der kommer, dels at det tværministerielle udvalg med ministrene skal se på nogle af de områder, hvor Danmark har nogle klare styrkepositioner. Hvordan er det i modstrid med det, som den tidligere regering har siddet og arbejdet med, nemlig det område, man kalder »Sund Vækst«, hvor der er nogle helt åbenlyse fordele for Danmark, og hvor – det synes jeg sådan set også var lidt en indrømmelse – hr. Bertel Haarder siger, at et stærkt hjemmemarked jo er en forudsætning for eller i hvert fald kan bidrage til at styrke en sektor, sådan at man kan have øget eksport. For det har vi jo også diskuteret lidt i forbindelse med vindmøllerne.

Så jeg synes sådan set, det er de borgerlige politikere, der her opstiller falske modsætninger, og derfor var forhåbningen, at vi nu må få sat en stopper for den helt forfejlede kritik, som har været fra de borgerliges side i forhold til pick the winner-strategien.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):
Ordføreren.

Bertel Haarder (V):

Hvis ministerudvalget kommer med en række forslag til, hvem der skal have erhvervsstøtte, og dermed også til, hvem der ikke skal have det, så er vi imod. Men hvis ministerudvalget kommer med forslag til, hvordan man på en række områder kan lette offentligt-privat samarbejde på den måde, som her er beskrevet, er vi selvfølgelig for det.

Kl. 14:02

Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:02

Det sidste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 14:**Forslag til folketingsbeslutning om etablering af stofindtagelsesrum.**

Af Joachim B. Olsen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 22.11.2011).

Kl. 14:02

Forhandling**Den fg. formand (Lars Christian Lilleholt):**

Forhandlingen er åbnet. Ministeren.

Kl. 14:03

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Københavns Kommune og Odense Kommune har gentagne gange fremsat et ønske om, at stofindtagelsesrum kan indgå som en skadebegrænsende foranstaltning i det samlede kommunale tilbud til stofmisbrugerne. Kommunerne har henvist til erfaringer fra udlandet. Det har bl.a. været anført, at stofindtagelsesrum vil kunne medvirke til at nedbringe dødeligheden blandt og forbedre forholdene for stofmisbrugere. Det har også været anført, at stofindtagelsesrum vil kunne medvirke til at begrænse generne for det omgivende samfund.

Af regeringsgrundlaget fremgår det, at de mest udsatte grupper efter regeringens opfattelse fortjener en særlig opmærksomhed, og at det enkelte menneske skal være omgivet af både respekt, krav og omsorg. Regeringen ønsker at gøre op med marginaliseringen, udstødelsen og uværdige livsbetingelser. At opholde sig på gaden, i trappeskakter, på trappesten og i trappeopgange for at tage sine stoffer er uværdigt. Det er både uhygiejnisk og farligt.

Regeringen har den ambition, at den store dødelighed blandt misbrugere på gaden i bl.a. København skal nedbringes, og de sundhedsmæssige skader og sociale problemer, som er forbundet med gademisbrug, skal begrænses. Det gælder også generne for børnefamilierne og andre, der bor og færdes i lokalområder med gademisbrug. På den baggrund vil regeringen søge Folketingets tilslutning til at imødekomme det fra kommunal side fremsatte ønske.

Allerede den 26. oktober bekræftede ministeren for sundhed og forebyggelse her i salen, at regeringen vil arbejde for at skabe det

fornødne retsgrundlag, for at de kommuner, der gerne vil, rent faktisk også kan oprette stofindtagelsesrum. Det kan derfor undre, at Liberal Alliance har fundet det nødvendigt at fremsætte det beslutningsforslag, som vi førstebehandler i dag, og det kan undre, at partiet har fastholdt forslaget og fundet behov for denne førstebehandling. For af lovprogrammet, som blev fremlagt i slutningen af november, fremgår det klart og tydeligt, at regeringen til april vil fremsætte lovforslag med det formål at tilvejebringe retsgrundlaget for oprettelse af kommunale stofindtagelsesrum.

Men selv om Liberal Alliance altså kan siges at ville løbe en dør ind, som allerede står pivåben, så er partiet naturligvis i sin gode ret til at fremsætte og fastholde sit forslag. Jeg skal gøre mit til, at førstebehandlingen ikke trækker unødigt ud, og det vil jeg gøre ved blot at bekræfte, at regeringen i overensstemmelse med lovprogrammet agter at fremsætte sit lovforslag til april. Om lovforslaget bliver helt, som Liberal Alliance lægger op til, er det for tidligt at sige, og derfor vil regeringen heller ikke kunne stemme for forslaget, selv om vi er enige i hensigten.

Når det er for tidligt at sige noget om lovforslaget – bortset fra at det vil tilvejebringe retsgrundlaget for oprettelse af kommunale stofindtagelsesrum – så skyldes det, at det lovforberedende arbejde endnu ikke er afsluttet. Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse er i fuld gang med at afklare de juridiske, økonomiske og andre problemstillinger, der knytter sig til oprettelse og drift af stofindtagelsesrum. Det sker i tæt samarbejde med Justitsministeriet, Social- og Integrationsministeriet samt Finansministeriet.

I regeringen ser vi frem til at fremlægge vores lovforslag for Folketingets partier. Vi håber, at afklaringen af de forskellige problemstillinger vil fjerne den skepsis, der endnu findes blandt partierne, så der kan opnås bred enighed om stofindtagelsesrum, på samme måde som det efter mange års debat lykkedes at opnå bred enighed om lægeordineret heroin. Tak for ordet.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hvis ministeren bliver stående, er der et spørgsmål fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:06

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg ved faktisk ikke, om det er sådan god stil at stille spørgsmål til en vikar, men det gør man vel.

Grunden til, at vi fremsætter det her forslag, er ikke, at vi vil drille regeringen på nogen som helst måde. Det her forslag sendte vi ind, inden regeringen bekendtgjorde, at fixerum ville være en del af lovpakken for 2012, men vi har altså valgt at fastholde det, og det har vi, fordi det her drejer sig om menneskeliv. Det drejer sig om, at vi har en overdødelighed i Danmark, at vi ligger rigtig dårligt placeret, når det handler om dødeligheden blandt stofmisbrugere. Derfor er det her ikke noget, man driller med på nogen måde; det er noget, som vi gerne vil have gennemført hurtigt.

Vi er lidt uforstående over for, at regeringspartierne, som, da de var i opposition, fremlagde det her forslag seks gange, ikke er i stand til at få gennemført det hurtigere. Der går op til halvandet år, inden det her bliver en realitet – i den tid dør der tragisk nok ganske mange stofmisbrugere i Danmark.

Kl. 14:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Regeringen er en enhed; der er ingen vikarer.

Jeg giver ministeren ordet.

Kl. 14:08

Kl. 14:10

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Tak, hr. formand. Jeg tror, at det, man skal være opmærksom på, er, at det stod i regeringsgrundlaget, at regeringen vil fremsætte det her forslag, men lad det nu ligge – det skal vi ikke hænge os så meget i.

Altså, det, der står i Liberal Alliances beslutningsforslag, B 14, er, at regeringen bliver pålagt at fremsætte det her forslag, og det har jeg jo bekræftet. Vi fremsætter et forslag til april måned, så Liberal Alliance må jo også på samme måde føle sig godt dækket ind af både regeringsgrundlaget og det lovkatolog, der ligger.

Hvorvidt vi gør det præcis med de rammer, som Liberal Alliance har skrevet ned her, afhænger jo af den interne koordinering, der skal være i regeringen. Det vil der være, ligegyldigt hvilken regering der er. Der er jo forskel på at sidde i opposition og være i regering, og det er, at man som regering faktisk gennemfører faktisk arbejdet, der bliver til virkelighed, og derfor er man nødt til at koordinere mellem de forskellige ministerier, som jeg nævnte tidligere.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er også en kort bemærkning fra fru Mai Henriksen, værsgo.

Kl. 14:09

Mai Henriksen (KF):

Det er, fordi ministeren sagde, at Odense og Københavns Kommuner gentagne gange har ansøgt om sådan et rum. Så vil jeg egentlig bare bede ministeren om at bekræfte, at det på ingen måde er ansøgninger, der er fremsendt af enige kommunalbestyrelser – det er blot for, at man ikke tror, at det er med stor opbakning, at de her ansøgninger er blevet fremsendt.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:09

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg noterer mig bare, at København og Odense Kommuner har fremsat et ønske over for ministeriet, og det er det, jeg henholder mig til.

Kl. 14:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er der en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde, værsgo.

Kl. 14:09

Sophie Løhde (V):

Jeg havde egentlig troet, at det ville være sådan en festdag i dag for regeringspartierne, dens støtteparti og Liberal Alliance, for nu har man jo under den tidligere regering efterhånden i en lang årrække fremsat beslutningsforslag om etablering af fixerum i nogle kommuner, og nu er muligheden der så.

Ministeren siger, at regeringen vil søge Folketingets tilslutning til at give kommunerne mulighed for at etablere fixerum. Ministeren siger også, at forslagsstillerne løber en dør ind, som står pivåben. Hvorfor er det så, at ministeren ikke sammen med Liberal Alliance vil løbe ind af den dør? Jeg kan jo i dag forstå, at man er enig, men er det så, fordi Liberal Alliance er kommet regeringen i forkøbet, og fordi man ikke vil give Liberal Alliance den cadeau at stemme for deres forslag? Man vil kun stemme for sit eget og ikke de andres forslag. Man vil kun have sit eget forslag.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:10

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu ved jeg jo, at fru Sophie Løhde er en af dem, der grundigt forbereder sig til debatterne i Folketingssalen, og derfor selvfølgelig også har læst Liberal Alliances forslag, som indeholder mere end bare det, at man laver stofindtagelsesrum, men stiller flere betingelser. Nogle af de elementer, der indgår i Liberal Alliances forslag, er jo nogle af dem, vi vil kigge på i det lovgivende arbejde.

Nu kommer fru Sophie Løhde jo selv fra et tidligere regeringsparti, som netop også ville have givet sig tid til et ordentligt forberedende arbejde, hvor man hører de forskellige parter, der er i samfundet – f.eks. ministerier. Men det handler så sandelig også om, at vi tager den her høringsproces alvorligt, fordi vi gerne vil høre, hvad organisationerne vil byde ind med, før vi lægger os fast. Det er egentlig en meget god lovgivningsskik, vi har her i Folketinget, og som vi ønsker at fastholde.

Kl. 14:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:11

Sophie Løhde (V):

Ja, jeg forbereder mig typisk, inden jeg går en tur i Folketingssalen. Og de elementer, der fremgår af beslutningsforslaget fra Liberal Alliance, er jo pudsigt nok de samme elementer, som den tidligere opposition, altså ministerens eget regeringsparti, havde med i de beslutningsforslag, som man selv har fremsat – ikke bare en gang, men flere gange. Men jeg må forstå på ministeren, at dengang man selv fremsatte ideerne, da man var i opposition, mente man det ikke, for det var ikke gennemarbejdet nok, og der var ikke kigget nok på det. Det var bare noget, man fremsatte forslag om, og så håbede man på, at det ikke ville blive vedtaget. Jeg synes, at det her lugter langt væk af, at der er nogen, der er kommet regeringspartierne i forkøbet. Og så undrer det mig, at man så ikke er villig til at slutte op om det, som jeg må forstå at man er fuldstændig enig i.

Så bliver der i dag henvist til, at regeringen er langt forud for Liberal Alliance, for det står jo i regeringsgrundlaget. Jeg har regeringsgrundlaget foran mig, og der står ikke med et eneste ord nævnt, at regeringen vil etablere stofindtagelsesrum, som man har døbt det, fordi man ikke vil bruge ordet fixerum. Nej, der står, at man vil tage konkrete initiativer til bl.a. at nedbringe den store dødelighed. De konkrete initiativer er der jo mange regeringer der har taget igennem tiden, fordi det er et alvorligt problem og en udfordring, som mange partier tager alvorligt. Men der står ikke nævnt noget om, at man vil etablere fixerum, og derfor er det jo sådan set Liberal Alliance, der er kommet først med et forslag. Hvorfor er det så, at regeringen stemmer imod noget, som den dybest set er for?

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:13

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg kunne næsten med den begejstring, som fru Sophie Løhde lægger for dagen for at promovere det, få den fornemmelse, at Venstre har lyst til at stemme for Liberal Alliances forslag. Jeg synes, at vi

skal afholde os fra den perfide tone, som bliver lagt i den her debat, for noget af det, som jeg tror at vi kan være enige om – det er både regeringspartierne og Liberal Alliance – er jo netop, at vi ønsker at mindske dødeligheden. Vi ønsker, at tage folk, der står med en kæmpe stor social udfordring, fordi de er stofmisbrugere, alvorligt.

Jeg har ikke noget særligt behov for at komme først. Regeringen har ikke noget særligt behov for at komme først. Det, der er væsentligt, er, at det arbejde, der bliver lavet, når man laver lovgivning, jo er anderledes, end det er, når man laver et beslutningsforslag. Der stilles ikke de samme krav til en høringsproces og til behandlingen i Folketinget. Det synes jeg er væsentligt at alle Folketingets partier fortsat husker at respektere, selv når man er i opposition.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Andersen har også bedt om en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg synes jo, at ministeren som repræsentant for regeringen – og det er jo en regering, der næsten lige er tiltrådt – skulle være stor nok, åben nok til at sige: Jamen nu er det sådan, at et parti fremsætter det forslag, som regeringspartierne i opposition tidligere fremsatte et antal gange. Jeg synes jo, at ministeren skulle være storladet nok til at sige, at det, der er forslaget her, skulle man da finde sammen om, de partier, der ønsker det, og så skrive en beretning og sige, at det er det, vi går efter, i stedet for at sige, at fordi det nu er Liberal Alliance, der fremsætter det her forslag, kan vi ikke støtte det, for vi kommer med noget lige om lidt, der åbenbart er meget bedre, eller hvordan skal det forstås?

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:15

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Det skal forstås sådan, at vi kommer med et lovforslag til april, som jeg nævnte i min indledende tale. Vi er i slutningen af januar. Før Folketinget vil nå igennem sit normale udvalgsarbejde med beretning og behandling i udvalget og så forberedelse af et lovforslag, vil le man i virkeligheden komme bagefter den deadline, som regeringen har lagt op til ved at komme med et forslag til april. Jeg synes, at vi skal holde op med at drille hinanden herinde. Jeg synes, at vi skal forholde os til de udfordringer, vi står med. Jeg hører, at Liberal Alliance og regeringen er enige på det her punkt. Det synes jeg er positivt, og vi kommer som sagt med et lovforslag til april.

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:15

Hans Andersen (V):

Jamen det skyldes måske, at regeringen og Liberal Alliance ikke er helt enige, når det kommer til stykket. Det kan jo skyldes, at regeringen er blevet klogere, efter at regeringen har skrevet regeringsgrundlaget. Det er jo sket før, var jeg ved at sige, vi har set det før. Det kan jo være den ene årsag, for det andet, som vi er helt enige om, er jo, at der hurtigt kan skrives en beretning på det her beslutningsforslag. Så kan man jo efterfølgende fremsætte sit lovforslag. Jeg synes, at man skal anerkende, at der er et parti her, der har fremsat et beslutningsforslag. Tidligere var regeringspartierne jo enige i det, og det er de så ikke længere. Det er vel det, der står tilbage.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:16

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nej, der står det tilbage, at regeringen er helt enig med Liberal Alliance i, at vi skal gøre det her, og at vi skal have løst problemet. Jeg synes, det er godt, at Liberal Alliance gør opmærksom på, at stofmisbrugere har det svært i det her samfund. Jeg noterer mig, at begge de Venstrespørgere, der har været i dag, jo også går op i den her problemstilling, så jeg glæder mig til debatten, når vi fremsætter lovforslaget i Folketinget, og så er det jo næsten lige før, jeg forventer, at Venstre kan bakke op om forslaget med den begejstring, som de lægger for dagen.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så siger jeg tak til ministeren, og så kan hr. Hans Andersen fortsætte fra talerstolen som ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Da Venstres forebyggelsesordfører, fru Jane Heitmann, ikke kan være til stede i dag, skal jeg fremføre følgende:

Det her beslutningsforslag fra Liberal Alliance handler om, at der skal etableres et hjemmelsgrundlag for etablering af et fixerum; et fixerum, der skal gøre det muligt for stofmisbrugere at få et frirum, hvor landets love og regler sættes ud af spil. Når det gælder spørgsmålet om oprettelsen af et sådant rum, er vi i Venstre helt på det rene med, at uanset vores fælles indsats med udbygning af behandlingskapaciteten og indførelse af en behandlingsgaranti er der fortsat en gruppe hårdt belastede stofmisbrugere med nogle helt særlige behov, som er vanskelige at dække. I Venstre vil vi gerne være med til at hjælpe stofmisbrugere, fordi vi har et fælles ansvar for vores svageste, og vi deler forslagsstillerens ambition om at hjælpe. Men etablering af fixerum ser vi som at springe over, hvor gærdet er lavest. Rummene vil efter vores mening ikke kunne løse problemet.

Det, der er det svære i den her sag, er, at vi har at gøre med et område, hvor der ingen lette løsninger findes. Derfor er spørgsmålet om etablering af fixerum eller ej heller ikke et valg mellem en aktiv eller en passiv linje, det er ikke et valg mellem at gøre noget eller at lade stå til. Det er et valg mellem at vælge det lange, seje træk eller at ty til de lette, hurtige løsninger. For Venstre er det altså et yderligt synspunkt at gå legaliseringsvejen, for det vil jo sige, at vi tillader fixerum for derved at skabe et helle for noget ulovligt; et helle, hvor vi pludselig legaliserer det, som vi ellers kalder kriminelt i samfundet, og som vi i øvrigt forsøger at bekæmpe med alle de midler, vi har til rådighed.

Det her beslutningsforslag er udtryk for et synspunkt, som Venstre ikke kan støtte. Vi ved, at stofferne er ulovlige og vanedannende, og at de ofte er købt for midler opnået via kriminalitet. Lige pludselig at gøre det hele lovligt, at gå ind i et fixerum og få nogle til at sørge for de hygiejniske forhold, mens man indtager stoffet, kan vi ikke bakke op om i Venstre. Det kan nemlig kun føre os ud på en glidebane, hvor vi ikke længere har nogen stopklods.

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren skal lige blive stående, for der er korte bemærkninger fra fru Sophie Hæstorp Andersen og hr. Joachim B. Olsen. Værsgo.

Kl. 14:19

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu håber jeg, at ordføreren for Venstre anerkender, at den danske lovgivning faktisk er tilrettelagt på en måde, så vi kriminaliserer besiddelsen af stoffer, men ikke forbruget af stoffer, for det ville svare til at kriminalisere det, at man er afhængig af stoffer, mere, end at det ville kriminalisere salget og besiddelsen af stoffer.

Derfor er det allerede i dag sådan, at de allermost udsatte stofmisbrugere, bl.a. på Vesterbro, på nogle områder slipper lidt billigere med sanktioner, end når unge mennesker eller andre mennesker, som ikke er så dybt afhængige af stoffer, f.eks. bliver taget med stoffer på sig.

Jeg går ud fra, at Venstre kender den lovgivning og ved, at den i dag bliver praktiseret og derfor formentlig også kan indgå som en form for udgangspunkt for diskussionen om et stofindtagelsesrum. Men det, jeg egentlig vil spørge Venstre om, har at gøre med, at Venstre jo var med til at sikre, at der kom sundhedsrum i Danmark, hvor man må alt andet end at indtage stofferne. Man må som stofmisbruger komme ind ad døren, man må modtage hjælp, man må komme ind og få en kop kaffe, og man må gøre en lang række ting. Men når man lige netop er afhængig, bliver man nødt til at gå udenfor og indtage stoffet. Man bliver sendt ud i kulden.

Problemet med det her tiltag er bare, at det ikke har nedbragt antallet af stofrelaterede dødsfald, og hvad vil Venstre egentlig gøre ved det?

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:21

Hans Andersen (V):

Vi har en gruppe mennesker, som vi skal hjælpe. Vi skal hjælpe med at bringe dem i behandling, og vi skal hjælpe dem i deres hverdag. Det er jo også derfor, at vi i enighed har besluttet, at vi skal prøve at skabe sundhedsrum. Vi har besluttet, at vi skal indføre lægeordineret heroin, og senest har vi jo sådan set i satspuljeregi aftalt, at vi skal prøve at skabe en ordning, hvor netop hårdt belastede stofmisbrugere kan komme i behandling her og nu. Når de møder op på Mændenes Hjem, vil de altså kunne komme i behandling uden at skulle igennem alle mulige systemer i Københavns Kommune. Jeg synes, at vi skal gøre det og satse på det og få det til at virke, inden vi tager yderligere skridt i den helt gale retning.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 14:22

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Men nu har Venstre jo haft magten i 10 år. I 10 år, hvor man har kunnet praktisere alle de her flotte ord om, at vi skal hjælpe folk til at komme i behandling, og at det eneste alternativ til stofmisbrug er mere og mere behandling. Og det har ikke formået at nedbringe det meget, meget høje antal mennesker, som hvert år dør som følge af en overdosis eller som følge af en forgiftning på grund af stofmisbrug. Man lavede de her sundhedsrum – som i øvrigt var et begreb, som Socialdemokratiet var med til at udvikle og bruge, og som den borgerlige regering så førte ud i livet – men undlod det med fixeriet og indtagelsen af stofferne. Men det er blevet indført i satspuljeregi i nogle af de større byer sammen med den tidligere opposition. Det er også blevet prøvet at indføre noget mere behandling i fængslerne. Det har vi også været med til at indføre. Heroinbehandling er også blevet prøvet. Det har vi også som opposition været med til at indfø-

re. Og alligevel er der stadig væk et meget, meget højt antal mennesker, der dør hvert år, og det er unormalt højt i forhold til andre lande, vi normalt sammenligner os med som f.eks. Tyskland eller Vancouver i Canada eller andre steder. Så hvad vil Venstre mere gøre, når vi nu efter 10 år – måske endda mere – kan se, at det der med hele tiden at tale om behandling og behandling ikke er med til at nedbringe dødstallet. Hvad vil Venstre egentlig gøre?

Kl. 14:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Hans Andersen (V):

Det er jo der, hvor der er en helt åbenlys forskel på vores tilgang. Vi ønsker ikke at give op over for mennesker, og jeg synes, at det at etablere fixerum er at give op. Det er at sige, at nu kan de sejle deres egen sø. Jeg synes, vi skal gå efter at få de her mennesker i behandling. Ordføreren siger, at det har vi sagt og sagt, men vi har jo lige i enighed sagt og besluttet, at vi skal lave de her krisecentre for netop at give behandling til stofmisbrugere, så de kan komme i behandling umiddelbart. For jeg tror simpelt hen, at der er en barriere. Hvis man som stofmisbruger er motiveret, kan der gå 14 dage, 3 uger eller flere måneder, inden man – måske – kan komme i døgnbehandling. Det sker jo ikke umiddelbart. Derfor synes jeg, at vi skal prøve at sige: Lad os nu lige se, om vi faktisk formår at få nogle flere stofmisbrugere i behandling, for så er det jo den vej, vi skal gå, og ikke fixerumvejen.

Kl. 14:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:24

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for Venstres ønske om at ville hjælpe de her stærkt udsatte mennesker i vores samfund. Jeg vil dog spørge, om ikke det gør indtryk på Venstre, at erfaringerne fra udlandet er så entydige og viser, at det, at man har indført fixerum, som altså betyder skadesreduktion, har været med til at nedbringe antallet af dødsfald blandt stofbrugere ganske markant, og gør det ikke indtryk, at vi ligger rigtig dårligt placeret i forhold til lande, vi normalt sammenligner os med? Vi har den femte højeste dødelighed blandt stofbrugere i EU, så gør det ikke indtryk? På mange måder synes jeg jo Venstre er et pragmatisk parti, og det her handler også lidt om pragmatik og om ikke at gentage det samme mønster igen og igen og få det samme resultat. Desværre er dødeligheden jo steget, også de sidste 10 år. Gør det ikke indtryk, og får det ikke Venstre til at tænke: Jo, måske, måske skulle vi prøve noget andet?

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:25

Hans Andersen (V):

Jeg synes, det er en alvorlig sag, og jo, det med dødsfald og antal af dødsfald skal vi forholde os til, og det er jo også derfor, vi har sat ind med en lang række tiltag de senere år. Det synes jeg vi skal holde fast i, men vi kan gøre det langt bedre end at ty til nu at oprette fixerum over det ganske land. Jeg synes, vi skal sende folk i behandling, og vi skal ikke opgive dem. Jeg synes, det er at opgive mennesker, der er langt ude i et misbrug, at sige, at vi giver mulighed for, at de så kan fixe lovligt henne om hjørnet. Jeg synes, vi skal få de her mennesker i behandling, og når vi i enighed i satspuljekredsen

har sagt, at vi nu sætter 25 mio. kr. af til, at en lang række mennesker kan komme i behandling, så lad os dog gøre det, og lad os se effekten af det.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:26

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo også meget vigtigt for Liberal Alliance at understrege, at fixerum ikke løser alle problemer, det er slet ikke det, der er hensigten med det; der skal naturligvis være behandlingstilbud. Men der kan vi jo bare se på de erfaringer, vi har, at det bare ikke har hjulpet. De sidste 20 år har den her problematik stort set ikke ændret sig, og desværre har vi også gennem de seneste år siden 2006 oplevet, at der er kommet flere stofbrugere i Danmark og dødstallet er stigende. På trods af at man har gjort ting, på trods af at man har brugt flere penge på behandling, virker det bare ikke. Men her har vi faktisk noget, som har dokumenteret effekt, her har vi noget, som både brugerne er glade for, behandlerne er glade for, og som borgerne på Vesterbro har et meget, meget stærkt ønske om, og de er om nogen fuldstændig uskyldige. De har problemer med kanyler, der ligger og flyder, med stofbrugere, som de en gang imellem finder i trappeopgange. Det er enormt uværdigt ikke alene for stofbrugerne, men også for de mennesker, som desværre dagligt bliver mødt med de her billeder.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Hans Andersen (V):

Jeg har fuld forståelse for, at de borgere, der bor på Vesterbro og oplever det her i deres hverdag, ønsker, at vi som politikere skal tage hånd om det og gøre noget ved det. Der handler det om at prøve at møde de her stofmisbrugere der, hvor de er, og det kan være, det er det værested, de plejer at komme, altså at få dem i behandling derfra og ikke sende dem rundt mellem forskellige sociale centre, for de formår aldrig nogen sinde at komme af sted til et døgnbehandlingstilbud. Det ønsker jeg vi skal gøre noget ved, inden vi siger, at vi nu opretter et fixerum og på den måde nærmest giver op og siger, at det, vi har gjort indtil dato, virker ikke. Jeg synes, vi skal gøre noget mere, vi skal få de her mennesker i behandling og ikke give op over for dem.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den næste ordfører, og det er fru Sophie Hæstorp Andersen fra Socialdemokraterne.

Kl. 14:29

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Socialdemokraterne arbejder for at bekæmpe illegale stoffer og for at hjælpe stofafhængige til et værdigt liv. Det kræver en bred og helhedsorienteret indsats, hvis langt færre skal begynde et stofmisbrug og flere skal ud af deres afhængighed, samtidig med at skaderne af det misbrug, der trods alt finder sted, begrænses.

En meget stor gruppe stofmisbrugere lever i dag under så kummerlige vilkår, at deres risiko for at dø af en overdosis eller blive smittet og smitte andre med alvorlige infektionssygdomme er urimelig og unødvendig høj. Der er dermed en gruppe stofmisbrugere, som samfundet aktuelt ikke når, eller som ikke i tilstrækkelig grad profiterer af indsatsen for at hjælpe dem. Den markante udbredelse

af rigtig mange sygdomme blandt stofmisbrugere skyldes bl.a. deres levevilkår, som ofte er præget af stress, vold og mangel på en bolig, og det er derfor forbundet med stor risiko, når de hårdest ramte stofmisbrugere i hast er nødsaget til at indtage deres stoffer under åben himmel og under ekstremt uhygiejniske omstændigheder i trappe-skakter og bag containere med fare for både liv, lemmer og helbred.

Socialdemokraterne mener, at der som en del af den danske indsats for at minimere de skader, der følger af et langvarigt stofmisbrug, skal etableres de retlige rammer for fixerum, stofindtagelsesrum, sundhedsrum, hvor man må fikse, indtage stoffer – kært barn har rigtig mange navne – og her skal de hårdest belastede stofmisbrugere uden sanktioner kunne indtage medbragte stoffer under overvågning af og supervision fra social- og sundhedsfagligt personale med særlig kompetence inden for omsorg og skadereduktion. På mange måder opfatter vi de nuværende sundhedsrum som lidt af et første skridt i den retning, fordi man der faktisk har mulighed for at have social- og sundhedsfagligt personale, der kan hjælpe til behandling og sikre, at brugerne overlever et stofmisbrug. Problemet i dag er bare, at man sender folk ud i kulden, i det øjeblik abstinenserne melder sig, i det øjeblik de får brug for nyt stof.

Stofindtagelsesrum skal ses som et supplement til den øvrige behandlingsindsats, fordi stofmisbrugerne i sundhedsrummet kommer i kontakt med personale, der dels kan afhjælpe sundhedsskader og sundhedsrisici, dels kan hjælpe vedkommende med at komme i yderligere kontakt med behandlingssystemet. Så vi anser stofindtagelsesrum som en måde at tage folk tættere på behandlingssystemet, ikke længere væk.

Men vi må også indse, at nogle af de mennesker, som er stofmisbrugere, og som, selv om de lever et kummerligt liv, ikke altid her og nu er motiveret for at gå i behandling. Det vigtigste, vi kan gøre for dem, er i hvert fald at sikre, at de overlever deres stofmisbrug, indtil den dag de kan gå i behandling eller har et ønske om det. Og det er også sådan jeg ser på Liberal Alliances beslutningsforslag her i dag, nemlig som et oprigtigt ønske om, at nu skal vi have udbredt de her stofindtagelsesrum i Danmark.

Jeg kan egentlig godt forstå, at Liberal Alliance er utålmodige, det er vi rigtig mange, der er, herunder mig selv, fordi jeg også har arbejdet med det i de sidste 10 år og kender til problemerne bl.a. på Vesterbro, og jeg er lige så utålmodig som hr. Joachim B. Olsen efter at komme i gang, men jeg ved også, modsat hr. Joachim B. Olsen, at vi er i gang. Vi er i gang med at etablere de retlige rammer, og der vil komme et lovforslag til april, hvorfor vi ikke kan støtte det beslutningsforslag, der ligger her i dag, og hvis vi skulle lave en beretning, så fornemmer jeg lidt, at det jo ikke er det, Liberal Alliance går efter. De går efter, at de retlige rammer skal etableres i det her folketingsår, og ikke efter, at vi bare får en beretning om, at vi er enige.

Så det eneste, jeg kan sige, er, at vi ikke støtter beslutningsforslaget, fordi vi er i fuld gang og der kommer et lovforslag i april måned, som der står i lovkataloget. Jeg er helt med på, at Liberal Alliance stillede deres beslutningsforslag den 22. november, og at lovkataloget altså først kom den 29. november, og så kunne man fra Liberal Alliances side have valgt at trække sit forslag, når nu man så lovkataloget. Men jeg har forståelse for, at man gerne vil have debatten her i dag, fordi man er utålmodig og gerne vil lægge et pres, og jeg kan kun takke for de mange gange, som Liberal Alliance har bakket den tidligere opposition op, dengang vi fremsatte vores forslag på området. På den måde mener jeg at vi har mange ensartede synspunkter i den her debat i hvert fald.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 14:33

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil også gerne kvittere for ordførerens meget oprigtige ønske om at gøre noget ved det her. Det ved jeg er personligt vigtigt for ordføreren. Men det er stadig væk en lille smule forunderligt, at de nuværende regeringspartier, altså de tidligere oppositionspartier, som har sat sig så godt ind i de her sager, som ved, hvor skoen trykker, skal bruge op til halvandet år, kommer det til at vare, inden det her bliver til virkelighed. I mellemtiden dør nogle af de her mennesker. Det må jeg sige jeg synes er skuffende, og hvis det havde været den omvendte situation, tror jeg egentlig også, at ordføreren ville have syntes, at det var for lang tid, og at det måtte kunne gøres hurtigere.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Personligt tror jeg ikke, at der går halvandet år, fra vi vedtager et forslag, til det bliver sat i værk. Det, vi hører fra Københavns Kommune lige nu, er jo, at man allerede nu prøver at tilvejebringe ressourcer og midler til, at man i princippet kan komme i gang, den dag lovforslaget er vedtaget. Derfor deler jeg da den utålmodighed, der er.

Vi fik regeringsmagten i efteråret 2011, og vi arbejder på det. Der er, som ministeren også var inde på, flere forskellige instanser, der skal tale sammen i den her sag, og jeg er enig i, at tingene da sikkert også kunne gå meget, meget stærkere. Men ting tager nu den tid, de tager, fordi det skal gøres grundigt, og det er det, der er det allervigtigste for mit vedkommende. Nu har jeg været med i debatten i små 10 år, og så synes jeg også, at det allerallervigtigste er, at det lovgrundlag, der kommer, også er noget, som man kan være tilfreds med, og som man er sikker på har en god lovmæssig kvalitet. Det er måske vigtigere, end at det bliver vedtaget 1 måned eller 2 eller 3 hurtigere end det, vi kan gøre lige nu.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Tak. En kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:35

Joachim B. Olsen (LA):

Det føles jo helt underligt at stå at være så enig. Det kommer ikke til at ske tit, det kan jeg garantere. Men alligevel vil jeg sige: Det her er jo gennemført i andre lande. Det er gennemført i andre lande, som har haft de samme udfordringer, som Danmark har, og de har formået at løse dem. Bl.a. professor jur. Vagn Greve har været ude at sige, at der ikke er forhindringer, og at det her burde kunne løses meget hurtigt. Hvad er det, der gør, at det skal tage så lang tid, specielt med henblik på at det her er noget, som man har villet i ganske mange år? Hvorfor er det ikke forberedt til at kunne træde i kraft hurtigere? Jeg vil gerne understrege, at det her ikke er et spørgsmål om at drille, for det er denne sag for vigtig til. Det er altså spørgsmål om, at der er nogle mennesker, der dør, bl.a. fordi vi ikke har de her fixerum, eller hvad man nu ønsker at kalde dem.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Tak, og ordføreren.

Kl. 14:36

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tager det ikke som et udtryk for, at man vil drille. Jeg tager det som et udtryk for en utålmodighed, som jeg deler med ordføreren fra

Liberal Alliance. Jeg vil sige, at lige præcis det, at det er gennemført i andre lande, men på flere forskellige måder, gør, at vi bliver nødt til at finde ud af, hvilken model der passer bedst i den danske kontekst. Da vi sad i opposition, var det sådan, at vi løbende kunne stille spørgsmål til det, og at vi selv kunne prøve at blive klogere på det, men i sidste ende er der også nogle myndigheder i det her land, der skal tages med på råd, og som skal være indforstået med det, og som også selv skal se på de her ting. Jeg tror også, at man skal huske, at vi har haft 10 år, hvor man ikke har haft ønske om at indføre sundhedsrum eller stofindtagelsesrum på den her måde, som vi ønsker at gøre det på nu, og derfor er der altså nogle myndigheder og andre instanser, der nu skal til at undersøge sagerne.

Jeg vil sige, at jeg håber, at det ikke er sidste gang, vi er enige om noget her i salen, for vi har i virkeligheden langt flere udfordringer, når det handler om stofmisbrugere i det her land. Rigsrevisionen er jo lige kommet med en rapport, der viser, at 25 kommuner ikke overholder lovgivningen i forhold til behandlingsgaranti og i forhold til at sikre kvalitet i den service, som man yder til f.eks. stofmisbrugere, der gerne vil i behandling. Vi har masser af andre udfordringer, når vi ved, at 75 pct. af alle stofmisbrugere f.eks. er smittet med hepatitis, altså smitsom leverbetændelse. Så jeg håber ikke, at det er sidste gang, hvor vi kan blive enige om, at der skal ske en indsats på det her vigtige område. Det vil jeg gerne række hånden ud til.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Der er endnu en kort bemærkning til ordføreren. Den er fra fru Sophie Løhde fra Venstre. Værsgo.

Kl. 14:38

Sophie Løhde (V):

Jeg vil bare spørge ordføreren, om ordføreren anser det for værende inden for den eksisterende lovgivning, at der er hjemmelsgrundlag til, at man i dag godt kan oprette fixerum på en adresse eller mobile fixerum.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, at sandheden om det er, at det er der mange forskellige holdninger til, og det er derfor, jeg mener, at det allervigtigste er, at vi nu får et reelt lovgrundlag, så vi ligesom kan feje enhver tvivl, der måtte være rundtomkring, til side, hvad enten Vagn Greve mener det ene, eller nogle andre mener noget andet. Det er derfor, vi har brug for et lovgrundlag, og det er derfor, der skal fremsættes et lovforslag.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Fru Sophie Løhde for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Sophie Løhde (V):

Så ordføreren vil dermed heller ikke bekræfte, at det mobile fixerum, der har været på besøg nede på Slotspladsen i dag, rent faktisk ikke er lovligt? Jeg kan forstå, at ordføreren vist har været nede og besøge det sammen med nogle andre i dag, og det kunne være rart at vide, om man i regeringspartierne synes, at det falder inden for eller uden for det eksisterende lovgrundlag, og dermed vide, om det i dag er lovligt eller ej. Det har man vel også taget stilling til.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Marianne Jøved):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg har ikke besøgt det mobile fixerum i dag; det har jeg gjort ved en tidligere lejlighed, men jeg vil sige, at det ikke er noget, vi har taget decideret stilling til. Vi konstaterer, hvordan politiet håndterer, at det mobile fixerum eksisterer, og så siger vi til os selv: For en sikkerheds skyld, og for at ingen skal være i tvivl, mindst af alt stofmisbrugere, vil vi gerne etablere det retlige lovgrundlag, der skal til for, at alle er helt sikre og trygge ved, at de kan bruge et mobilt fixerum eller et andet stofindtagelsesrum. Det vil være det mest reelle at gøre, både for de medarbejdere, som skal arbejde i et stofindtagelsesrum, for de brugere, der har tænkt sig at gøre brug af det, og i øvrigt også for det øvrige samfund som sådan, at man ved præcis, hvordan lovgivningen er på området. Det tror jeg er det bedste for alle parter.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Mange tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så vi går til næste ordfører i ordførerrækken, og det er hr. Jens Henrik Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det her er jo en vigtig sag om, hvorvidt man skal indrette stofindtagelsesrum eller fixerum, eller hvad vi nu skal kalde dem. Forslaget beskrives sådan her:

»Etablering af stofindtagelsesrum er et led i forebyggelses- og behandlingsindsatsen med henblik på at reducere den høje dødelighed blandt stofmisbrugere i Danmark, reducere smitterisikoen og andre skadevirkninger og sikre tidligst mulig indledning af nødvendige øvrige behandlingstiltag og -forløb i forebyggende øjemed.«

I Dansk Folkeparti kan vi godt se, at det på mange måder vil være en positiv tilgang, og det er med en række mål, som ingen kan være imod. Spørgsmålet er bare, om det er den rigtige vej mod målene. Nogle vil sige, at stofmisbrugere jo tager stofferne under alle omstændigheder, så hvorfor ikke lave de her rum, så vi i det mindste mindsker skaderne på misbrugerne. Vi mener, at der er en række negative konsekvenser af forslaget, dels vil stofindtagelsesrum sende et signal om, at det er legalt at indtage forbudte stoffer, dels vil rummene kunne virke som en magnet på både stofmisbrugere og forhandlere af stoffer, for brugerne skal jo have fat i stofferne, så de skal stadig væk have midlerne til dem og have fat i dem. Derfor tror vi ikke på, at rummene vil mindske stofmisbruget eller den dertil relaterede kriminalitet.

I Dansk Folkeparti vil vi pege på en række andre tiltag, som i vores optik bedre kan hjælpe misbrugerne, og hvor formålet er så vidt muligt at hjælpe misbrugerne ud af misbruget – først og fremmest tilbud om hurtig adgang til stoffri behandling. Det handler om at sikre en mulighed for at imødekomme misbrugerens motivation for at komme i behandling. Det er kommunerne, der har ansvaret for at benytte tilbuddene, og da de er forholdsvis dyre, kan der være en vis tilbageholdenhed i kommunerne, hvad der også er. Men samlet set kan der, hvis indsatsen er koordineret og fortsættes efter hjemkomsten fra et behandlingsophold, være gode muligheder for, at indsatsen lykkes, og at det dermed også er en økonomisk god investering for kommunen.

Vi mener også, at vi skal fortsætte forsøgene med lægeordineret heroin for dem, som har gavn af det. Det, der er vigtigt, er også, at både den stoffri behandling og behandling med lægeordineret heroin følges op af en social indsats, så misbrugerne hjælpes til så godt et liv som muligt, og så vidt muligt stoffrit.

Vi mener også, at for de ældre misbrugere – og i den her sammenhæng er ældre jo desværre ikke ret gamle – som har været i mis-

brug i mange år, og hvor der ikke er udsigt til, at de kan hjælpes, bør der være plejehjem, hvor der er rum og plads til misbrugerne.

Men samlet set må jeg sige, at på trods af de gode hensigter med forslaget er Dansk Folkeparti ikke med på ideen, og vi må gå imod forslaget.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og der er en kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 14:43

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil egentlig bare høre Dansk Folkeparti: Når der nu kommer en helt ny beretning fra Rigsrevisionen, der er behandlet af statsrevisorerne, og som viser, at antallet af stofmisbrugere i Danmark over de seneste 10 år er steget med en tredjedel, og at flere kommuner, op mod 25 kommuner, ikke overholder loven om behandlingsgarantien og om at sikre en ordentlig kvalitet i behandlingen af stofmisbrugere, synes man fra Dansk Folkepartis side så, at den tidligere regering gjorde det godt nok med hensyn til at lave alle de her gode incitamenter og alle de her gode tiltag, der skal sikre, at stofmisbrugerne, den dag de er motiveret for det, rent faktisk kan komme i behandling?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Man kan altid diskutere, hvem der gør det godt nok eller ikke gør det godt nok. Fru Sophie Hæstorp Andersen dokumenterer jo netop, at kommunerne åbenlyst ikke har gjort det godt nok, og det synes jeg også dokumenterer, at vores forslag og vores tanker om, at man faktisk kan komme meget længere med den indsats, der er, er rigtige, så man ikke har brug for at oprette de her stofindtagelsesrum.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der var ikke flere korte bemærkninger? Så er den næste hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 14:44

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren siger, at det her er en glidebane. Hvad bygger ordføreren det på? Altså, en glidebane er sådan noget man kan sige at noget er. Er der nogen dokumentation for, at det her skulle være en glidebane? Nu har man indført fixerum, stofindtagelsesrum, i 94 byer rundt omkring i verden, og der er ikke nogen af de steder – ikke nogen af dem – hvor det har medført et større forbrug af euforiserende stoffer.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:45

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jeg er ikke bekendt med, at jeg benyttede ordet glidebane, men det kan man jo altid diskutere. Der er simpelt hen det helt grundlæggende i det, at der i det her forslag ligger en anerkendelse af misbruget, som vi ikke mener er rigtig. Vi mener faktisk, der er andre værktøjer, der kan tages fat med, og som det er vigtigere at fokusere på end den løsning, der er blevet fremlagt i dag.

Kl. 14:45

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:45

Joachim B. Olsen (LA):

Men gør det – og nu stiller jeg ordføreren det samme spørgsmål, som jeg også stillede Venstres ordfører – ikke indtryk på Dansk Folkeparti, når erfaringerne fra udlandet er så entydige, som de er, altså at det her er med til at reducere dødeligheden? Det er vel det, der er målet for os alle sammen. Det er jo også det, der er målet med den styrkede indsats i forhold til behandlingen, som Dansk Folkeparti har været med til kom og man har bakket op om, altså at vi bl.a. får mindsket den overdødelighed, som der desværre er i Danmark. Så gør det ikke indtryk, når der er entydige beviser for, at de her skadesreduktionstiltag – for det er det, det er – er et virkelig effektivt middel til at få nedbragt dødeligheden?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Nej, jeg må sige, at vi egentlig helt grundlæggende synes, det er et forkert syn at have på det, når man siger, at nu skal man bare mindske skaderne, for det sker jo nok alligevel. Vi har altså stadig væk den tro på det, at der kan gøres en indsats, der kan hjælpe dem ud af misbruget, så man ikke bare siger: Nå, jamen du er misbruger, du kan gå derhen og gøre det, så skal vi ikke se på dig, og så skal vi ikke bekymre os mere om det. Det mener vi ikke er den rigtige tilgang at have til det.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en for en kort bemærkning. Fru Camilla Hersom, Radikale Venstre.

Kl. 14:47

Camilla Hersom (RV):

Tak. Det var, fordi jeg hørte ordføreren, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, tale om plejehjem for de ældre stofmisbrugere. Hvad forestiller man sig præcis der? Skulle det så være plejehjem, hvor stofmisbrugerene skulle gå udenfor for at indtage sit stof, eller hvad er tankerne bag det forslag?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tanken bag det forslag er, at det er på samme vis, som når vi har alkoholikere, der er i den plejekrævende ende, og som vi har meget svært ved at håndtere på vores eksisterende plejehjem. Og så er det en accept, kan man sige, og et eller andet niveau af opgivelse over for de personer, altså ved at sige: Dem kan vi ikke hjælpe på anden måde, end at vi kan sikre dem et opholdssted, hvor de også kan få lov at være med deres misbrug.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Camilla Hersom (RV):

Tanken er altså, at man på de her særlige plejehjem for stofmisbrugere gerne må indtage stoffet.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Der vil i hvert fald være behov for at sikre mulighed for at kunne tage stoffer, for ellers giver det jo ikke mening med sådan et plejehjem.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke flere, der bedt om ordet til ordføreren. Tak for det. Næste ordfører i ordførerrækken er fru Camilla Hersom, Det Radikale Venstre.

Kl. 14:48

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Liberal Alliance har fremsat forslag til folketingsbeslutning om etablering af stofindtagelsesrum. Det er et forslag, som Radikale Venstre har stor sympati for. Vi mener, at det kan give mere værdige forhold for de mennesker, som er stofafhængige, at de kan indtage stofferne under hygiejniske og rene forhold, hvor der også kunne være sundhedspersonale til stede. Vi mener, at det vil minimere den risiko for sygdom, infektion, overdosis og død, der eksisterer, når man indtager euforiserende stoffer. Måske kan mere ordnede forhold oven i købet give de stofafhængige det overskud, der gør, at de kan motivere sig til at gå i gang med et afvænningsforløb, ligesom det helt klart er til fordel for de stofafhængiges omgivelser, at stofindtagelsen ikke foregår på gaden, i gården eller opgangen.

Når vi fra Radikale Venstres side alligevel ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det jo, at forslaget allerede er i proces, om man så må sige. Som hr. Joachim B. Olsen og Liberal Alliance og resten af salen jo helt tydeligt er opmærksom på, har regeringen på sit lovprogram for april at etablere det nødvendige retsgrundlag for stofindtagelsesrum, sådan som sundhedsministeren så udmærket har redegjort for.

Jeg synes, at nærværende beslutningsforslag har karakter af et paradeforslag fra et parti, der konstant taler imod unødvendige procedurer og bureaukrati. Jeg kan tælle i hvert fald 16 mennesker her i salen, der kunne have brugt vores tid bedre end på at tilkendegive vores opbakning eller det modsatte til intentionen i et forslag, som vi alle kommer til at behandle på den allermest grundige måde, nemlig som et gennemarbejdet lovforslag, der har været i høring og har inddraget alle relevante aspekter. Det skylder vi også de mennesker, det handler om, og det er faktisk den hurtigste måde at sikre ordentlige vilkår for stofmisbrugerne. Det lovforberedende arbejde er altså i gang, og vi mener, at det er væsentligt at afvente det nøjagtige forslag til indhold og afgrænsning.

Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslag nr. B 14. Til gengæld glæder vi os til behandling af lovforslaget, som vi går ud fra at Liberal Alliance vil støtte til den tid.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er fru Rosa Lund fra Enhedslisten.

Kl. 14:50

(Ordfører)

Rosa Lund (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Liberal Alliance. Det er jo fantastisk, at vi igen har mulighed for at snakke om det her og for igen at diskutere den her vigtige sag.

Vi er jo i Enhedslisten meget enige med Liberal Alliance i, at der altså er nødvendigt at få etableret et stofindtagelsesrum eller et fixerum, eller hvad vi nu skal kalde det. Der er måske for mig en pointe i at kalde det for et stofindtagelsesrum, fordi man også gerne skulle kunne gøre andre ting der end at fixe, f.eks. sove sin kokainrus ud, eller hvad man nu kan forestille sig. Jeg synes faktisk, at der er en pointe i at kalde det et stofindtagelsesrum. Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg rigtig glad for, at Liberal Alliance nu har taget det her op igen.

Jeg håber også rigtig meget, at Liberal Alliance på den her side af folketingsvalget vil være med hele vejen, for som det tidligere er blevet nævnt i debatten, har den tidligere opposition, som nu er regering, mange gange fremsat forslag om stofindtagelsesrum, hvor Liberal Alliance har støttet det ved førstebehandlingen, men desværre ikke ved andenbehandlingen. Så jeg vil bare sige, at jeg håber, at Liberal Alliance kommer til at være med hele vejen igennem.

I Enhedslisten har vi i mange år arbejdet for at få et fixerum eller et stofindtagelsesrum. Det har vi gjort af mange forskellige årsager, men primært af to årsager. For det første er det jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt misbrugerne tager stoffer eller ej. Det her handler jo om misbrugere, som er dybt afhængige, og som vi ved tager de her stoffer. Så det er mere et spørgsmål om, hvor og hvornår de gør det. Derfor er det helt uanstændigt, at vi i Danmark ikke kan tilbyde de her mennesker, som lever en så fattig tilværelse, et sted, hvor de kan indtage deres stoffer, på en sådan måde at det bliver mere sikkert for dem. For det andet mener jeg faktisk også, at det er uværdigt for et velfærdssamfund at henvise mennesker, som har det så dårligt, til trappeopgange, gader osv., sådan som vi har hørt om.

Så jeg vil bare sige, at jeg håber, at Liberal Alliance kommer til at være med hele vejen i kampen for at få et stofindtagelsesrum. Vi ved, at arbejdet er i gang i København. Vi ved, at arbejdet er i gang i Odense. Derfor glæder vi os i Enhedslisten også rigtig meget til, at regeringens forslag kommer, som vi jo ved kommer, for det kan vi jo se i lovkatologet. Nu har vi endda også hørt, at det kommer i april måned. Det glæder vi os rigtig meget til. Vi glæder os rigtig meget til, at Liberal Alliance sammen med Enhedslisten og sammen med Københavns Kommune og sammen med organisationer osv. kan presse på, for at processen går hurtigt.

Jeg vil bare slutte af med at sige, at jeg glæder mig over, at der nu på den her side af valget er flertal for, at vi kan få stofindtagelsesrum. Det er jeg utrolig glad for. Derfor vil jeg også sige, at jeg faktisk synes, det er en glad dag i dag, og at det jo er dejligt, at vi får presset på for at få det her.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Özlem Sara Cekic fra SF. Værsgo.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Debatten gik lidt hurtigere, end jeg havde regnet med. Jeg kommer udefra, så jeg vil undskyldte, at jeg kommer for sent. Jeg vil også sige tak til formanden for, at jeg kunne få ordet.

Jeg vil starte med at sige, at jeg faktisk synes, det er et fantastisk forslag. Jeg synes, det er rigtig, rigtig godt, at Liberal Alliance har en anden indstilling end VKO i forhold til stofmisbrugere. Og jeg sy-

nes, det er rigtig godt, at Liberal Alliance også i den grad – ligesom vi er og har været det i mange år – er optaget af, hvordan vi kan gøre en forskel for, at stofmisbrugere faktisk får en værdig behandling, og at det ikke er moralen, men videnskaben, der styrer den behandling, de skal have.

Enhver, der tager ned til Istedgade, kan se de her enormt triste menneskeskæbner; mennesker, der står på åben gade med bukserne nede, i opgangene, nede i kælderrummene, og prøver at finde en åre, de kan stikke i. Det er uhygiejnisk, og det er uværdigt, men jeg synes også, det er umenneskeligt. Og vi ved, at der årligt dør rigtig mange mennesker, fordi vi fra Folketingets side bliver ved med at insistere på, at selve behandlingen af stofmisbrugere skal basere sig på moralen frem for videnskaben. Og derfor er det jo ekstremt glædeligt, at vi har fået en ny regering, og at der også kommer en ny vej i stofmisbrugerbehandlingen.

Vi har i SF arbejdet og kæmpet for, at det skulle være muligt, at man kunne indtage sine stoffer under hygiejniske forhold, hvor der var sundhedspersonale, der kunne motivere og hjælpe en. Og at det så bliver til virkelighed nu, er jeg selvfølgelig ikke alene enormt glad for, men også meget, meget stolt af. Og jeg kan forstå, at Liberal Alliance jo vil stemme for regeringens forslag, som er lige på trapperne, så Liberal Alliance banker altså på en dør, som allerede er åben.

Man har jo arbejdet med det her i regeringen i et stykke tid nu, både i Justitsministeriet og i Sundhedsministeriet, så vi i fællesskab kan være med til at gøre en forskel for de mennesker, som faktisk gambler med deres liv på åben gade. Og derfor glæder jeg mig til, at vi i fællesskab kan være med til at få indført stofindtagerrum i Danmark.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance, for en kort bemærkning.

Kl. 14:56

Joachim B. Olsen (LA):

Det føles jo helt underligt at skulle stå at være så enig med fru Özlem Sara Cekic, men det er da glædeligt, at vi er det. Med hensyn til det her forslag vil jeg dog sige, at jeg kunne vende det om og sige, at det er regeringen, der løber vores åbne dør ind, for vi fremsatte forslaget, før regeringen kom med deres. Men det er lige meget; det skal vi ikke gå op i.

Jeg vil dog spørge ordføreren, om hun ikke er lidt betænkelig ved, eller måske en smule skuffet over, at der skal gå så lang tid, før der kommer et fixerum. Regeringen, som jo altså er en del af den tidligere opposition, fremsatte seks forslag om det her, da de var i opposition. De er velbevandrede i de udfordringer, der ligger i forbindelse med at få etableret de her fixerum. Er det ikke dybt utilfredsstillende – også i betragtning af, at der dør mennesker, fordi vi ikke har de her fixerum – at der skal gå så lang tid, før de bliver etableret?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ordføreren.

Kl. 14:57

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg vil sige til ordføreren, at han skal nyde, når vi er enige, for det sker jo ret sjældent.

Jeg vil mene, at så længe der er mennesker, der dør på gaden, og så længe vi ikke handler her og nu, kan det aldrig være tilfredsstillende. Aldrig.

Jeg vil ikke gå ind i diskussionen om, hvem der har fremsat forslaget før hvem, for jeg tror ikke, det gavner stofmisbrugerne. Hvis

man læser regeringsgrundlaget, vil man se, at der klart og tydeligt står, at regeringen har en vision om, at vi skal nedbringe antallet af dødsfald blandt stofmisbrugere. Og vi ved jo rent videnskabeligt, at man bl.a. kan gøre det ved hjælp af stofindtagerrum.

Så på den måde kan man sige, at det her arbejde er blevet sat i gang, og hr. Joachim B. Olsen kan have ret i, at vi skal gøre det så hurtigt, vi overhovedet kan, fordi det er menneskeliv, det handler om.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Vi går til den sidste ordfører i ordførerrækken, fru Benedikte Kiær, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Debatten om stofindtagelsesrum kommer hurtigt til at fremstå, som om man enten ønsker at hjælpe narkomanerne, eller også er man ligeglad. Sådan synes jeg det lyder på de seneste taler. Lad mig dog understrege, at for Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at vi fortsætter indsatsen med at hjælpe narkomanerne ud af deres misbrug, og at vi også gerne intensiverer indsatsen. Vi mener derfor ikke, at der er brug for den løsning, som Liberal Alliance kommer med her, om et stofindtagelsesrum.

Grunden til, at vi ikke kan støtte forslaget om et stofindtagelsesrum, er, at det vil skabe en gråzone for, hvor og hvordan politiet skal agere i de specifikke områder omkring et stofindtagelsesrum. Der kan være en overhængende risiko for, at et stofindtagelsesrum vil blive brugt som et juridisk helle, i tilfælde af at politiet forsøger at anholde en pusher, narkoman eller lignende, der er i besiddelse af euforiserende stoffer. Dermed vil en pusher og en narkoman søge tilflugt et sted, der er tiltænkt som et tilbud til narkomaner.

Hvor langt væk fra stofindtagelsesrummet bør det være muligt for politiet at foretage anholdelse for besiddelse af euforiserende stoffer, eller ønsker man samtidig at legalisere brugen af heroin inden for et vist antal meter fra stofindtagelsesrummet? Og er vi sikre på, at de udsatte borgere kan forstå, at de godt må besidde og bruge deres heroin i disse stofindtagelsesrum, men såfremt de bliver pågrebet af politiet i nærheden, vil det blive betragtet som besiddelse? Hvordan vil man tage højde for at sikre de omkringliggende naboer? Det er velkendt, at midler til stofferne som oftest kommer på baggrund af kriminelle handlinger. Og kan man forestille sig, at det vil være nærliggende at begå disse former for kriminalitet i nærheden af de steder, hvor man kan indtage disse stoffer?

Af nogle i Liberal Alliances bagland beskrives brugen af euforiserende stoffer som en offerløs handling. Det passer bare ikke. Ofrene er ud over narkomanerne selv de børn, forældre og andre pårørende, der oplever, hvordan deres elskede pårørende langsomt forsvinder fra dem.

Det er Det Konservative Folkepartis helt klare holdning, at vi f.eks. med sundhedsrum imødekommer en lang række af de udfordringer, som vi oplever. Vi giver her mulighed for, at narkomanerne kan få den fornødne rådgivning. Der er også mulighed for, at vi kan anvende lægeordineret heroin, og der er mulighed for, at vi kan sætte en langsigtet løsning på skinner for den enkelte misbruger. Forskellen er bare ud over de juridiske og moralske udfordringer, jeg her har opridset, at et sundhedsrum i modsætning til et stofindtagelsesrum vil arbejde med at hjælpe den enkelte ud af misbruget og ikke fastholde vedkommende. Der er derfor tale om, at Liberal Alliance med dette beslutningsforslag vælger umiddelbart den lette lappeløsning frem for at hjælpe borgeren ud af misbruget. Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte op om dette beslutningsforslag.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er nogen, der ønsker ordet. Det er hr. Joachim B. Olsen fra Liberal Alliance for en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Joachim B. Olsen (LA):

Der bliver talt om gråzoner og mange forskellige ting her. Gør det indtryk på ordføreren, at erfaringerne fra udlandet med fixerum, eller hvad man nu vil kalde det, er meget, meget positive; at fixerummene er med til at nedbringe dødeligheden; at politiet i Tyskland, f.eks. i Hamborg, er yderst begejstrede for det her, fordi det har lettet deres arbejde helt enormt; at politiet på Vesterbro, hvor der kører et mobilt fixerum lige nu, også er glade?

Jeg var ude at besøge det for 3 uger siden. Politiet kom forbi i en patruljebil og vendte tommelfingeren opad til de frivillige, som stod ude ved fixevognen og arbejdede. Politiet, er rigtig, rigtig glade for det, for politiet går ikke rundt med et stort ønske om at jage de allersvageste mennesker i samfundet, for de ved udmærket godt, hvem det er. De kender dem alle sammen, og de synes ikke, at det er specielt sjovt, at de skal visitere dem og også nogle gange tage deres stoffer fra dem. De kan godt lide at tage det fra dem, der handler, og dem, der tjener mange penge på det. Men de her mennesker, som det drejer sig om, har de ikke noget ønske om at jage rundt, og det tror jeg faktisk heller ikke at vi har fra politisk side. Derfor graduerer vi også på forskellig vis. Vi straffer ikke lige så hårdt, når det gælder nogle af de svageste stofmisbrugere.

Men gør det ikke indtryk, at erfaringerne fra udlandet er så gode; at det er med til at nedbringe dødeligheden; og at beboerne på Vesterbro i øvrigt også er meget begejstrede over at skulle have fixerum?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 15:04

Benedikte Kiær (KF):

Nu lyder det lidt på ordføreren, som om den eneste løsning på behandlingen af stofmisbrugere og på at hjælpe stofmisbrugere ud af deres stofmisbrug er at etablere fixerum. Der er jeg ikke enig med ordføreren. Der er en lang række andre tiltag, som man også kan sætte i gang, bl.a. det med sundhedsrum, men også lægeordineret heroin. Man har faktisk høstet en lang række gode erfaringer med at ordinere heroin til stofmisbrugere, og det er faktisk noget, jeg mener man skal intensivere og dykke videre ned i og arbejde videre med, for der har man faktisk også fra udlandet høstet rigtig gode erfaringer. Men lige om det med fixerummene kan vi ikke blive enige.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er endnu en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:04

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne understrege, at det her overhovedet ikke løser alle problemer, men det er et skridt på vejen. Man må jo konstatere, at den indsats, som er gået på behandling ikke bare de sidste 10 år, men de sidste 20 år, ikke har været specielt vellykket. Vi har set en stigning i antallet af stofmisbrugere. Vi har desværre også set en stigning i antallet af dødsfald. Det Konservative Folkeparti, som ellers slår sig op på at være pragmatiske på mange områder, burde måske også være pragmatiske på det her område, når nu der er så god dokumentation for, at det her rent faktisk virker.

Så vil jeg tilføje, at Altinget for noget tid siden – jeg tror, det var sidste år – lavede en undersøgelse, hvor de spurgte de forskellige partiers vælgere, hvad de syntes om fixerum, og selv hos Det Konservative Folkepartis vælgere var der flertal for at indføre fixerum.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Benedikte Kiær (KF):

Jeg vil faktisk mene, at der er en lang række andre områder, hvor man kan sætte ind for at hjælpe narkomanerne, og jeg mener også, at der er områder, hvor vi bør intensivere indsatsen, og hvor vi sagtens klart og tydeligt kan gøre det bedre. Nu har vi lige fået en rapport fra Statsrevisorerne, der viser, at der virkelig er behov for forbedringer. Det er jo ikke ret mange år siden, vi satte gang i forsøget med lægeordineret heroin, og vi er allerede nu ved at høste nogle rigtig gode erfaringer og resultater med at have lægeordineret heroin. Jeg synes, at vi skal bruge de her resultater meget aktivt, ligesom vi skal se på, hvordan det går med de forsøg, der er blevet sat i gang med sundhedsrum. Så der er faktisk blevet sat nogle ting i gang, ud over at vi så skal følge op på de anbefalinger, der kommer fra Statsrevisorerne. Så jeg vil faktisk mene, at der er en lang række områder, hvor vi godt kan forbedre indsatsen uden at åbne op for fixerum.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Den næste for en kort bemærkning er fru Sophie Hæstorp Andersen, Socialdemokraterne.

Kl. 15:06

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ikke så overraskende talte De Konservative meget om at intensivere indsatsen, og som det også er kommet frem, har Rigsrevisionen netop slået fast, at 13 pct. af kommunerne – for nu at være lidt mere præcis, end jeg har været tidligere i dag – ikke overholder behandlingsindsatsen i 2010, og at 25 kommuner ikke har formuleret en kvalitetsstandard.

Synes ordføreren, at det har været en god nok indsats i kommunerne og med den opfølgning, som man et eller andet sted måtte have forventet at der skete på den baggrund? For det er jo ikke sådan, at der ikke har været samråd om og fokus på den manglende overholdelse af behandlingsgarantien, som den tidligere regering jo har været med til at indføre.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Benedikte Kiær (KF):

Jeg er helt enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det ikke er godt nok, når vi får nogle resultater fra Statsrevisorerne, der viser, at der er kommuner, som ikke enten har fulgt godt nok op eller gjort det, som de egentlig skulle gøre ifølge lovgivningen. Og det er en alvorlig påtale, der kommer fra Statsrevisorerne på det område, og det skal der følges op på. Jeg vil da give den socialdemokratiske ordfører fuldstændig ret i, at det ikke er godt nok.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. En kort bemærkning fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:08

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er jo trist, at det skal komme helt derud, hvor det er Rigsrevisionen, der skal påpege problemerne, for jeg synes, at de har været ret tydelige tidligere – men fred nu være med det.

Vi taler om et juridisk helle. Vil ordføreren ikke godt bekræfte, at vi jo sådan set allerede i dag i lovgivningen har en form for et juridisk helle for de allermest udsatte stofmisbrugere, i og med at vi jo har kriminaliseret besiddelsen af stoffer, men ikke indtagelsen af stoffer, og at den konservative og tidligere justitsminister, fru Lene Espersen, jo faktisk gjorde det muligt for politiet at nøjes med at give advarsler til de allermest udsatte stofmisbrugere, som jo netop er i fokus, når det handler om stofindtagelsesrum, sundhedsrum, fixerum – kært barn har mange navne?

Tror ordføreren så derfor ikke, at mange af de her fantastiske historier om, at der skulle være et helle, og at det skulle være en magnet for kriminalitet, og at det skulle være noget, som er fuldstændig juridisk umuligt at afklare, som man hele tiden påstår fra De Konservatives side, måske i virkeligheden ligger lidt væk fra den sandhed, som allerede i dag er på Vesterbro? Her kan man nemlig godt skelne mellem de allermest belastede stofmisbrugere, og hvordan man forholder sig til dem, og at det måske ikke altid kan betale sig at ransage dem hele tiden, når man godt ved, at de har et eller andet stof på sig til eget forbrug, og så en situation, hvor man netop går efter de hårde kriminelle bagmænd, pusherne, de andre. Altså, det er jo den virkelighed, der er der allerede i dag.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:09

Benedikte Kiær (KF):

Nu henviser jeg heller ikke til nogle af de allermest udsatte stofmisbrugere, men hvis der var nogle andre, som jeg også fremhævede det, kunne det jo f.eks. være en pusher, som så kunne bruge det her som en eller anden form for juridisk helle. Jeg nævner blot nogle af de overvejelser, nogle af de problemstillinger, der kan være ved et fixerum, og hvis man ser på nogle af de andre tiltag og andre muligheder, der er i forhold til at hjælpe og behandle narkomaner, så mener jeg faktisk, at der er rum for, at vi kan intensivere indsatsen og drage nytte af de gode erfaringer, der er med lægeordineret heroin, hvor vi nok også kan gå ind at forbedre indsatsen på en række områder, også i forhold til hvordan det skal tages.

Så jeg mener faktisk, at der er en lang række andre muligheder, vi kan bruge, inden vi begynder at etablere et fixerum, som rejser nogle spørgsmål.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er endnu en med en kort bemærkning. Det er fru Özlem Sara Cekic fra SF. Værsgo.

Kl. 15:10

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. Jeg tror, at politiet godt kan skelne mellem hvem der er pusher, og hvem der er hårdt ramt stofmisbruger på gadeplan. Jeg har tillid nok til, at politiet godt kan udføre den opgave. Det, der bare interesserer mig i det her, er, om ordføreren mener, at når der er et tiltag på området, så behøver man ikke også at kigge på andre tiltag. Det ville, hvis vi kigger på kræftområdet, svare til, at hvis vi bruger kemoterapi, behøver vi ikke at bruge strålebehandling.

Gør det overhovedet ikke indtryk, at samtlige eksperter på området, sundhedspersonalet, der er på området, de beboere, der bor i de

områder og selv stofmisbrugerne alle sammen entydigt peger på, at det her er en videnskabelig, men også en værdig måde at behandle folk på? Altså, vi må da diskutere, hvor det er, hensynet skal være. Skal det være i forhold til den enkelte borger, som har et massivt stofmisbrug, og skal vi som samfund acceptere, at de står på åben gade om vinteren med bukserne nede for at prøve at finde en åre? Er det dét, vi gerne vil have? Er det sådan, vi gerne vil behandle en af de mest udsatte grupper i Danmark?

Jeg undrer mig over, at ordføreren overhovedet ikke vil anerkende, at stort set alle mener, at det her er en god idé.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Benedikte Kiær (KF):

Nu nævnte jeg jo ikke kun et enkelt tiltag. Jeg nævnte faktisk en vifte af mulige tiltag og mulige områder, hvor vi kunne forbedre indsatsen – det viser Statsrevisorernes rapport jo egentlig også meget klart og tydeligt. Og så skal vi også drage nytte af de erfaringer, vi har med lægeordineret heroin, ligesom vi skal se på, hvad det er for nogle erfaringer, vi høster af de sundhedsrum, som vi har vedtaget at etablere for nogle få år siden. Så vi mener faktisk, at der er en lang række andre tiltag, en lang række andre håndtag at tage fat om, hvor der er fokus på behandlingsindsatsen.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Endnu en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:12

Özlem Sara Cekic (SF):

Altså, det her handler jo om en ideologisk kamp, ikke? Det er derfor, man tager stofmisbrugerne som gidsler i det her.

Nu nævner ordføreren flere gange lægeordineret heroin, og hvis man husker historikken i den debat, så var den jo, at der blev skabt et flertal uden om regeringen, og derfor blev V og K presset til ligesom at acceptere, at vi skulle have lægeordineret heroin.

Når vi ser på de forskellige tiltag, der er på området, har en af de vigtigste ting været at få lægeordineret heroin. Det lykkedes heldigvis SF at samle et flertal.

Det andet er at få et stofindtagelsesrum, hvor folk kan komme og tage deres stoffer. Hvis formålet er, at vi skal motivere de her mennesker, og hvis formålet er, at der skal være sundhedspersonale, så de undgår at blive syge og få alle de skader, at der er rent, og at de ikke behøver at dele kanyler med hinanden, så må man jo tænke på, hvad det er, der er værdigt, men også hvad det er, der er videnskabeligt. Det siger sig selv.

Man kan spørge et barn på gaden, hvad der er bedst, og selv et barn ville pege på, at man skal behandle de her mennesker som mennesker. Alle dem, der bor på Vesterbro, og alle stofmisbrugerne skal behandles som mennesker, og det er langt fra det, som De Konservative vil gøre.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Benedikte Kiær (KF):

Det var jo det, som jeg fremhævede først i min ordførertale, nemlig at det lyder lidt, som om at hvis man ikke just er for et fixerum, er man overhovedet ikke for at forbedre forholdene for narkomaner. Det er en lidt absurd diskussion og debat at tage.

Vi mener, man sagtens kan sætte ind på en lang række andre områder. Vi mener også, at der er en række tiltag, som sagtens kan forbedres, og vi mener også, at der er områder, hvor vi nu begynder høre nogle erfaringer, som vi kan gøre god brug af både i forhold til sundhedsrum og også i forhold til lægeordineret heroin.

Med hensyn til det med kanyler, vil jeg blot lige oplyse ordføreren om, at man sagtens kan få rene kanyler i dag. Der bliver faktisk uddelt de her værktøjer, sådan at man kan indtage sine stoffer.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Der er ikke flere spørgsmål til ordføreren. Så slutter vi af med ordføreren for forslagsstillerne. Hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 15:14

(Ordfører for forslagsstillerne)

Joachim B. Olsen (LA):

Danmark ligger desværre helt i top, når det gælder dødelighed blandt stofbrugere. Ud af de 27 EU-lande indtager vi en femteplads, når det gælder den højeste dødelighed. Sidste år døde 273 stofmisbrugere i Danmark.

Man kan selvfølgelig have det synspunkt, at det ville være skønt, hvis ingen indtog stoffer, men det er en utopisk tanke. Euforiserende stoffer har eksisteret, lige så lang tid som der har været mennesker, og der er mange forskellige grunde til, at folk begynder at indtage dem. Men faktum er også, at i dag er det ikke stofferne alene, der slår stofbrugere ihjel. Det er desværre også lovgivningen, som når lovgivningen ikke muliggør, at man kan foretage initiativer, der mindsker skaderne ved stofindtag, som f.eks. fixerum.

Den umiddelbare logiske konklusion, når vi mennesker ser noget, vi ikke kan lide, er at forbyde det. Det har da også vist sig at være problematisk på det her område. På trods af forbud har tilgængeligheden af euforiserende stoffer aldrig været større, end den er nu. Der har aldrig været flere brugere, end der er nu, og det gælder også i Danmark.

På mange måder har kampen mod euforiserende stoffer slået fejl, i hvert fald hvis man skal tro på prominente navne som Kofi Annan, George Schultz, den tidligere amerikanske udenrigsminister, Paul Volcker, den tidligere formand for den amerikanske centralbank, Fernando Cardoso, tidligere præsident i Brasilien, Ernesto Zedillo, tidligere præsident i Mexico, og mange andre prominente og indflydelsesrige personer.

Når det kommer til behandling af stofbrugere, viser erfaringerne også, at de er meget blandede. En meget stor andel af stofbrugere falder desværre tilbage i misbrug. En klog mand sagde engang, at definitionen på sindssyge er at gentage den samme handling igen og igen og forvente et nyt resultat hver gang. Derfor er mange lande også er begyndt med skadesreduktion i stedet for behandling, hvor målet er hundrede procent stofafhængighed. Fixerum er netop et sådant initiativ, og resultaterne er ganske opløftende. Lande som Schweiz, Norge, Tyskland, Holland, Australien, Canada har alle gode erfaringer med fixerum. EU's overvågningscenter på narkotikaområdet har bekræftet dette.

Først og fremmest reducerer fixerum dødeligheden blandt stofbrugere. Det er der flere årsager til. Først og fremmest forbedrer de hygiejnen. Der er sundhedsfagligt personale til stede, som kan hjælpe i tilfælde af forgiftning eller overdosis, hvilket i øvrigt sker langt mindre i det her stofindtagelsesrum. Der bliver også etableret en kontakt mellem stofbrugerne og det sundhedsfaglige personale, en kontakt, som er fordomsfri. Der bliver ikke stillet spørgsmål, og der bliver ikke snakket med mindre stofbrugeren selv tager initiativ. Det er dog mit indtryk, og det er jeg også blevet fortalt, at mange stofbrugere ønsker at fortælle om dem selv og deres liv, og det kan være

den første indgang, den første vej ind i et behandlingsforløb, hvor stofbrugeren er motiveret.

Jeg har selv oplevet dette på nærmeste hold. Jeg har besøgt det mobile fixerum på Vesterbro, et fixerum, som udelukkende er finansieret af private midler. Jeg har mødt det sundhedsfaglige personale af læger, sygeplejersker og andre frivillige, og jeg har mødt nogle af stofbrugerne, og jeg har også set dem indtage stoffer i det mobile fixerum. Stofbrugerne bliver behandlet med værdighed, når de har muligheden for at indtage deres stof under ordnede forhold. Det er ikke værdigt at skulle fixe i en trappeopgang eller på gaden, men det er desværre realiteterne for mange stofbrugere i Danmark.

Kl. 15:18

Det har tidligere regeringers narkotikainsats ikke ændret noget på. Det er virkeligheden, og virkeligheden skal vi have mod til at se i øjnene.

Det er heller ikke rimeligt over for beboerne i området, at de skal kigge efter kanyler i sandkasser, i opgange og på gader og stræder.

Der er ikke mange saglige argumenter for at være imod fixerum, i hvert fald ikke, hvis man ønsker at nedbringe dødeligheden og gøre gaderne mere trygge for beboerne. Det er blevet fremført, at der er juridiske problemer i forbindelse med etablering af fixerum, og det har flere juridiske eksperter anfægtet, herunder professor Vagn Greve fra CBS, som har sagt, at da en lang række europæiske lande, herunder Tyskland, allerede har fixerum, bør det også være muligt at kunne etablere og gøre det hurtigt i Danmark.

Jeg er godt klar over, at regeringen allerede har bebudet, at fixerum vil blive en del af lovprogrammet for 2012, og dette beslutningsforslag skal på ingen måde ses som et forsøg på at drille regeringen. Vi fremsatte i øvrigt beslutningsforslaget, inden vi vidste, at regeringen ville arbejde for at etablere fixerum. Det her drejer sig ganske enkelt om at redde menneskeliv. Der dør fem stofmisbrugere hver uge i Danmark, og mange af dem dør desværre unødvendigt, for de kunne reddes, hvis vi havde fixerum, og vi ved af erfaring fra udlandet, at skadesreduktion er med til at nedbringe dødstallet.

I Liberal Alliance synes vi, det er ganske uforståeligt, at det skal tage så lang tid at få etableret de her fixerum. Regeringspartierne har fremsat seks beslutningsforslag om fixerum i perioden 2002-2009, og det her er altså ikke raketvidenskab. Det er menneskers liv, der står på spil. I øvrigt forstår jeg ikke, hvorfor fixerum er så fjern en tanke for mange af partierne i Folketinget. Går man en tur rundt på Christiansborgs gange, vil man opleve flere af Tingets medlemmer stå og indtage deres nikotinfix i rygekabiner. I princippet er det vel det samme.

Jeg er naturligvis godt klar over og kan mærke, at der ikke vil blive stemt for det her, fordi det her forslag ikke vil komme til afstemning, og det beklager jeg dybt, men jeg har et håb, selv om det er lille, om, at man måske vil ombestemme sig, så man kan få gennemført et lovforslag endnu hurtigere, end det ser ud til.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har korte bemærkninger.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 27. januar 2012, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:22).